

ئۇيغۇر
خەلق نەدەپىياتى

1940

ئەنسىكلېپىدىكى مېنىڭ كۆپ سۆيۈپ ئوقۇغان.

بۇكىتاپ غۇلا مېدىنى پاختا ئەھمەت ھاكىم پاختا

مومىن ھۆكۈم ئوغلى غامە غىسوسدورا

بوغۇر بەت «ييارىدىكى مېنىڭ مۇگدا»

ئىشىم دورا ... مە ندىكى كىسنا قالغان

ئوقۇمىلە رگە بىر يادىگار «ئەسلەتتە»

بولغاى 1967 - ئىئورقا ئاقاش

ئۇيغۇر
خەلق ۋەدە بېياتى

«قازاق ئېلى» ژۇرنالىنىڭ نەشرىياتى

۱۹۴۹

توپلىغۇچىلاردىن:

ئۇيغۇر خەلق ئەدەبىياتىنىڭ بۇ توپلامىغا ناخشا-
قوشاقلاردىن باشقا، ئۇيغۇرچە ماقال ھەم ئەمىللەرمۇ كىر-
دى. ئەلبەتتە، بۇنىڭ بىلەن ئۇيغۇر ئىغز ئەدەبىياتىدى-
كى بارلىق ناخشا-قوشاقلار تولۇق بېرىلدى دەپ ئىيى-
نىشقا بولمايدۇ، بۇ فەقەت خەلق ئەدەبىياتىنىڭ ئىجادى
بايلىقلىرىنىڭ بىر قىسمىدۇر.

شۇنىڭ بىلەن بىللە، بۇ توپلامغا كىرگەن ناخشا-قو-
شاق ۋە ماقال ھەم ئەمىللەر ئوز ۋاختىدا يىغىلىپ،
قىسمەن نەشر ئىتىلگەن ن. ن. پانتۇسوف، س. شاكىرجان
ئوخشاش ئۇيغۇرشۇناسلارنىڭ ئايرىم توپلاملىرىدىن
ۋە ئۆزىمىزنىڭ شەخسەن يىغىپ توپلىغان ماتېرىئالى-
رىمىزدىن قۇرۇلدى.

ق. ھەسەن ئوغلى،
ن. شەمى قزى،
توپلىغۇچىلار:

مۇھەررىرى: ن. شەمى قزى.

تاریخی - ئنقیلابی قوشاقلار

سادىر پالۋاننىڭ قوشاقلىرى

سادىرنىڭ يامۇلدا ياتقاندا ۋە قىچىپ يۇرگەندە
ئىيتقان قوشاقلىرى

سادىر دەپ ئىتىم يامان،
ئون بەش ياشدا ئاتالغان،
دەستلانىقى تۇتۇلغاندا،
جولانچانغا پالانغان.

يامۇلغا چۈشۈپ قالدىم،
چۈچۈن بىلەن پىشتلارغا.
ۋاڭزى پۇلىنى دەيدۇ،
ئۈلگۈرمەيدۇ ئىشتلارغا.

ۋاڭزى پۇلىنى دەيدۇ،
ۋاڭزىغا نىمە لازىم؟
يار خالتا ئىۋەتپتۇ،
يامۇلدا يېتىپ تازىم.

يامۇلدا ئولا يېتىپ،
 بېشىم بىر قۇچاق بولدى.
 مەن يامۇلنى تەشكەندە،
 قوۋۇرغا پچاق بولدى.

يامۇلنى تېشىپ قويۇپ،
 تىككى چىقىم تالاغا.
مېنى باققان بەش دىيىپ،
 ئەندى قالدى بالاغا.

يامۇلدىن قاچقان ۋاخدا،
 قازانچى بلەن قاچتۇق.
 چېركلەر قوغلاب چىقسا،
قار كېچىپ، داۋان ئاشتۇق.

تەنشان تاغلىرى دەيدۇ،
مىنىڭ يانار ماكانىدۇر.
 نېمە قىلساڭ قىل شەڭگەن،
 سېنىڭ سورار زامانىڭدۇر.

بالا-جا قام يېتىم قالدى،
 قىچقارسام ئۇزۇم يەتمەس.
قوقماس غەيرىتىم باردۇر،
 بۇنىڭ ئۈچۈن بېشىم كەتمەس.

ختايدىن قىچىپ يۇرۇپ،
 تاغلارنى ماكان ئەتتىم.
 قوساق ئىچى يامان ئىكەن،
 شالۋۇرنى كاۋاب ئەتتىم.

شالۋۇرنى كاۋاب ئەتتەم،
 بىر تانلىق يېغىر بولدى.
 تاغلاردا قىچىپ يۇرۇپ،
 ئاتلىرىم يېغىر بولدى.

ئىگىز تاغنىڭ قارغىيىسى،
 قشلىغى شالاڭ ئوخشاش.
 ھەمرايىمنى يەي دېسەم،
 ئوزەم تاپقان بالام ئوخشاش.

يامۇلدىن قاچقان كۈنى،
 يولداش بلەن تىپشىم.
 قوغلاپ چىققان چىرىك بلەن،
 ئۈچ كۈنگىچە ئىتىشىم.

چىرىك قاچنى ئلىغا،
 ئىتىپ چۈشەردىم بىلىغا.
 سەكەم چۈشۈپ ئىتىمدىن،
 ئەيزا تەقىم گىلىغا.

سادىرنى نۇتۇب بەرگەن،
ئاق جاڭزىدىكى شاڭبۇ.
 جان ئاپماق ئۈچۈن ساندىم،
 بىچن ئىچىدە ياكىيۇ.

كۈرە يولىدا يۇرۇپ،
 مەپەك سۇندىمۇ شە كىگەن؟
 سادىرنى نۇتۇب بىرىپ،
 كوڭلاڭ تىندىمۇ شە كىگەن؟

تولۇم كەلدى بېشىغا،
ئانماققا نېمە چارە؟
 مەن بىلمەس قانداق يامۇل؟
قلارمەن پارە-پارە.

مەن يامۇلدىن قاچقاندا،
بىر مانجۇ بىلەن قاچقان.
سالاسۇنغا سولاپ قويۇپ،
قۇلۇپ تولغاب، تىشك ئاچقان.

يامۇلدىن قىچىپ چىقىپ،
بەش كۈن ماڭدىم پىيادە.
 بىر قالماق ماڭدۇ دەيدۇ،
 دوۋلەت بەرسۇن زىيادە.

يامۇلدىن فيچىپ چىقىپ،
ياتقان يېرىم ياندىۋلاق،
خۇدايىمىدىن تىلەيمەن،
ماشا بەرسۇن بىر ئۇلاق.

يوللاردا كىتىپ بېرىپ،
قاتتىق ئىنىمنى يېدىم،
بىر مانجۇ سوراب ئىدى،
مەن ئوزەم خەندىن دېدىم.

سادىر دەپ ئىتىم قالدى،
داڭزىدا خىتىم قالدى،
خىتىمنى ئوقۇپ باقسام،
بەش بالام يېتىم قالدى.

مېنى ئۇرۇمچىگە پالايدۇ،
شاۋاخان توغاچ ياقىن،
بەش بالام يېتىم قالدى،
تىنەتمەي ئوبدان باقىن.

مېنىڭ ئۈچ بالام باردۇر،
چوڭى پەنناما ئوقۇيدۇ.
مېنى مويىتوڭزىدا چاپسا،
ئىنىمنى قاغا چوقۇيدۇ.

سادىرنىڭ مىنگەن ئىتى،
 دوڭ يامۇلغا قارايدۇ.
 سادىر ئوزى خووخە گزە،
 ئولتۇرمەيدۇ، پالايدۇ.

يامۇلدىن قىچىپ چىقىپ،
 ئاغامچا ئىپپ ئالدىم.
 ئاستىدىكى ئالا ئاتنى،
 تون سەرگە سىنىپ ئالدىم.

سادىرنىڭ مىنگەن ئىتى،
 ساغرىسىدا ئاليسى.
 ئلىدا خوتۇن قالىدى،
 قۇچىغىدا باليسى.

يامۇلنىڭ ياغاچلىرى،
 زىلۋا قارىغاي چە گزە.
 يامۇلدىن قىچىپ چىققان،
 سادىر ئوزى خووخە گزە.

بىر بۈكەننىڭ غولىدا،
 ئارپا تالقىنىنى چاچتۇق.
 يايىلار قوغلاپ كەلسە،
 قار كىچىپ، داۋان ئاشتۇق.

ختای چقدی ییپیلب،
 سادیر ئاتدی ئیپینب.
 دالدا قلغان قارا ئاش،
 جۇگامنى ئالدى ییپینب.

سادیر مەنەى سادیر مەن،
 سادیر بولماى نىمە مەن.
 تاغ پولىمىرىنى سورىساڭ،
 ھەممە جاينى بلىمەن.

سادیرنىڭ ئەل-يۇرتىنى، بالا-چاقىسىنى سېغىنىپ
 ئىيتقان قوشاقلېرى

ئائىسىدىن يېتىم قالغان،
 ئائىسىدىن يېتىم قالغان،
 يېتىم قالغاندا مەن ئالغان،
 ھېمىدە ئاتلىق ئامان بارمۇ؟
 ئاق بوز ئېتىم ئاچ قالدى،
 بىر ئوكۇم سامان بارمۇ؟
 ئاغزىمغا ئىلم سالغان،
 ئىمام-مەزىن ئامان بارمۇ؟
 ئاق بوز ئاتقا نان بەرگەن،
 نورۇق ئاتقا چۆپ بەرگەن،

سادىر ئۈچۈن جان بەرگەن،
ھېمىدە ئاتلىق ئامان بارمۇ؟

ئويۇمنىڭ تۈرىدە يېتىپ،
چاشقاننى ماراپ ياتقان،
كالا گوشنى تەڭ يېگەن،
موشۇكلىرىم ئامان بارمۇ؟

بوسۇغامنى بېسىپ ياتقان،
كېچە-كۈندۈز قازاپ ياتقان،
جاپايىمنى تولا تاتقان،
بويىناقلىرىم ئامان بارمۇ؟

چوڭ ئاكامنىڭ بالىلىرى،
مېنى كچك دادام دەيدۇ.
مېنى كچك دادام دېگەن،
قۇلۇنلىرىم ئامان بارمۇ؟

ئوقۇردا كىشەپ تۇرغان،
ئورۇق ئېتىم ئامان بارمۇ؟
جاپايىمنى تولا تاتقان،
ھېمىدە ئاتلىق ئامان بارمۇ؟

ئالتىنچى ئايىنىڭ ۋاختىدا،
دەل-دەرەخلەر پىشىدۇ.

ئوزى پىشپ ئوزى چۇشكەن،
ئالما-ئۇرۇك ئامان بارمۇ؟

پوماچخان دەپ بالام بار،
دادام دەيدۇ ھەجەب ئاتلىق.
بەش بالامنىڭ ئىچىدە،
كچىگى دائىخان ئاتلىق.

سادىرنىڭ دۈشمەنلەرگە قارىتىپ ئېيتقان فوشاڧلىرى

يامۇلنىڭ ياغاچلىرى،
ئىگىز قارىغاي چەكزە.
سادىر دىگەن خووخەكزە،
قولىدا قىلچ، نەيزە.

ئات مىنىم كۈرەك قاشقا،
سەكرەتىم تاشىن-تاشقا.
چىرك ئاتىدۇ تاشقا،
سادىر ئاتىدۇ باشقا.

ئاق بوز ئېتىم ئامدانمۇ؟
كوك بوز ئېتىم ئامدانمۇ؟
پۇل تېپىپ بەرسەم ئامدانمۇ؟
سادىر ئوزى يامانمۇ؟

مېنى تۇتىمەن دېگەن،
 سەن تاغلىق نارا تاغلىق.
 مېنىمۇ تۇتالمايسەن،
 ئوغۇل بالا مەن خاڭىرقى.

سادىرما ئوغۇل بالا،
 ياۋان يەرنى خالايدۇ.
 بىر يامبۇ ئېتىب قويسام،
 ئولتۇرمەيدۇ پالايدۇ.

1916 قوشاقليرى

پادشاھ جالادلىرى تەرىپىدىن قايقا داۋانىدا ئىتىلىپ ئولتۇرۇلگەن
تەمگە كچىلەرگە قارىتىپ قوشاۋچى ئولانانك چقارغان بېيىنلىرى.

قايقا داۋان تاغلىرى،

توكۇلگەندۇ قانلىرى.

تۇتۇپ نەيزە سالغاندا،

سىقىرىغاندۇ جانلىرى.

تاشلاشلا خالاپىقلا،

ئولاتا ئىيتقان بېيتنى.

لاشمانلىققا تۇتۇپ بەردى،

غەمەم دېگەن شېھىتتى.

نوختىياز دېگەن بانۇر،

قايقا ئۈستىدە ياتۇر.

كوپنك سوزىنى سوزلەپ،

ئوز بېشىنى بەپ ياتۇر.

بەلكىنى كولاۋىتىپ،
كەتمەن قايرىلىپ كەتتى.
قايقىنىڭ شىھىتلىرى،
ياش تۇرۇپ ئولۇپ كەتتى.

قارا - قارا قاغىلا،
باللىرىغا دان بەرگەن.
كچىكنە مۇساباي،
قايقى ئۈستىدە جان بەرگەن.

توخسۇن ئاكا نىمە بولدى؟
بىر قورادا ئولتۇرماي -
گۈلشەم چوڭنام يىغلايدۇ،
«الغۇز ئويدە ياتالماي...»

دۈشمەنلەر چىقىپ كەلدى،
قايقى ئۈستىدىن ئوتۇپ،
شېھىت بولغان يېڭىلەر،
قالدى قانلارغا پىتىپ.

يۇقۇردىن چۈشۈپ كەلگەن،
جەرەن ئاتلىق چارۋىلا.
قايقى ئۈستىدە يانۇر،
جەرەن كوزلۇك چارۋىلا.

قايقا يولى تار ئىكەن،
ئىككى يېقى قار ئىكەن.
بىدەر چوگنام بىچارە،
بىر كورمە كىكە زار ئىكەن.

ئۈستەك بويىدا يالپۇز،
يالپۇزنىڭ شېخى يالغۇز.
جىنمىغىنا شۇ ئاتام،
قايقا ئۈستىدە يالغۇز.

ئالما ئاتىم دەرياغا،
لەيلەۋالدى، چوكمەيدۇ.
قىرنداشنىڭ ئوتلىرى،
يالقۇندايدۇ، ئۈچمەيدۇ.

ئوقنى ئاتىدى يۈرەككە،
يىنىب ئەگدى پىلەككە.
ئاق پادشاھنىڭ قلىغى،
ئورئاب كەتتى يۈرەككە.

ئىشك ئالدى توپ سىدە،
ئاتقا سىلب بىرەى بىدە.
زالملارنىڭ دەردىدە،
بولدى يۈرەكلەر زىدە.

ئوستىڭ ياقىلاب مىڭب،
ئانقامچا تىپب ئالدىم.
 لاشمانلىققا كەتكەنلەرنى،
قوشاققا قىتب ئالدىم.

ئۇچ بۇز ئاتىش كۈنلەردە،
 يىغلىغاندۇ چۈللەردە.
 ئۇششاق بالىيرى بارلا،
 زار يىغلايدۇ يوللاردا.

كەچ كوردى زاۋال بولدى،
 داۋۇزلارنى ئەتكەندۇ.
 شىھىت بولغان يىگىتلەر،
 قانغا پىتب ياتقاندۇ.

ئاسماندا ئۇچۇپ بۇرگەن،
بوڭبوڭ قۇڭغۇز ئەمەسمۇ؟
 بالىلارنى تۇتۇپ بەرگەن،
 ئازات توڭغۇز ئەمەسمۇ؟

ياز كىلىپ سايرىدى بۇلبۇل،
 كوك چىمەن باغ ئىچىدە.
 ۋاقىتسىز جىنڭنى بەردىك،
 چول-ياۋان، تاغ ئىچىدە.

ئائىلارنى قوشۇپ يانا،
 ماڭدى قىرغىز سايىغا.
 ناغ، دېڭىز تىرەيدىكەن،
قوما-قېرىنداش ۋايىغا.

ئاسماندىكى ئاي قايدا؟
 ئاۋات دېگەن جاي قايدا؟
 بۇرتنىڭ كوز نۇرى بولغان،
 توخنىياز بانۇر قايدا؟

چول قايقىنىڭ بېشىدا،
 قار كۆچمەي يېتىپ ئالدى.
 شېھىت بولغان ئەرلەرنىڭ
 بالىلىرى يېتىپ قالدى.

قايقا يولى ھەيۋەتلىك،
 بۇلاق سۈيى شەرۋەتلىك.
 مەقسىدىگە يېتەلمىگەن،
 كېرىماخۇن رەھمەتلىك.

لاشمانلىققا ماڭغاندا،
 ئەل غەمدە يىغلاپ قالدى.
 «خوش جېنىم بالام» دېيىش،
 قارا كوزگە ياش ئالدى.

خوتۇنلار تولا يغلاب،
 ياغلىق ئۇچى ھول بولدى.
 ياش بالىلار ئشقا كىتب،
 مەللە ئچى چول بولدى.

ئشىگىدە سۇ ئاقار،
 سۇ تېگىدە قۇم ئاقار.
 لاشمانلىققا كەتكەنلەرنىڭ،
 بالدىرىنى كىم بافار.

ئوستەك بويى سۇزۇك تاش،
 ماڭغانلارنىڭ كوزى ياش،
 بۇ فەرماننى چقارغان،
 نىكولاي زالم باغرى تاش.

ئانا-ئانا بېچارە،
 زار يىغلىشىپ قالماقدا.
 دېلى قارا نىكولاي،
 ياش بالارنى ئالماقدا.

ئوستەك ياقىلاب ماڭسام،
 ئورۇسلارنىڭ مونچىسى،
 لاشمانلىققا كەتكەنلەر،
 قىز گۈلنىڭ غۇنچىسى.

پەرەك ياغلىق نىكىپسىز،
 ئۇنى ئوگمەيدۇ دەمسىز؟
 ئىرىگىزنى سېتىۋەتلى،
 بزنى بلمەيدۇ دەمسىز؟

قارغايىنىڭ يوپۇرمىغى،
 قانما-قات بولار ئىكەن،
 قىرنداشىدىن ئايرىلساڭ،
 خوېما دەرد تولار ئىكەن...

گۈل تىرىپ ئەينەككە قويدۇم،
 قىسقىلى باللار قىنى؟
 تاش تىرىپ ساندۇققا قويدۇم،
 يېگىلى باللار قىنى؟

ئاققا چىقىم كىيىك ئاندىم،
 ئارتقىلى ئانلار قىنى؟
 كوتۇرۇب ئويگە كەلدىم،
 يېگىلى باللار قىنى؟

سۇ بويىدا ياش ئاللار،
 تال ئىگىلى پەس بولدى،
 زالمالارنىڭ قولىدا،
 كۈن ئالماقما تەس بولدى.

ئىسپىسكىنى تالاشقان،
 ئاقسۇ بىلەن دولانا.
 بۇ قوشاقنى كىم قوشقان؟
 ئوسمان بۇزلۇك ئولانا.

جىسامىدىن شاعىرنىڭ ياركەنت بالىلىرىنى لاشمانلىققا ئېلىپ
 ماڭغاندا قوشقان قوشاقلىرى.

كەمپىسىيە دوختۇرلا،
 ياش بالارنى كورىدۇ.
 ● — ماڭ ئالدىغا سەن ئوت! — دەپ
 كەمبەغەلنى تۇرىدۇ.

بىز ياركەنتتىن چققاندا،
 ئانلار قالدى تىزىلىپ.
 ئامان بولساق قايتارمىز،
 رۇسىيەنى ئايلىنىپ.

ياركەنتتە ئىككى مېچت،
 بىرى خۇلپە بىرى تاش.
 لاشمانلىققا كەتكەنلەرنى،
 كورەمىكىن عىزىز باش.

يار كەنتىڭ بالىيرىنى،
 حاجى توڭغۇزغۇ - سائىدى،
 پۇلىنى ئوزى ئېلىپ،
 قوسىغىنى بوغاندى.

بىز يار كەنتىدىن ماڭغاندا،
 ئوياز باشلىق ئۇزاندى،
 ئوسەكەن بىز ئوتكەندە،
 قىيامەتنى كورسەندى.

دەريا بويىغا كېلىپ،
 قىلۋىدىن بوران بولدى،
 لاشمانلىققا ماڭغانلار،
 يىغلىشىپ راۋان بولدى.

شاكرجاننىڭ دوپپىسى،
 ياغاچ قوزۇقىدا قالدى،
 شاكرجاننىڭ ئانىسى،
 ھەسەت - قايغۇدا قالدى.

پۇتۇمدا بوغان چورۇق،
 يولدا ماڭدىم چاڭ ئېتىپ،
 لاشمانلىققا ماڭغاندا،
 ئانام قالدى زار ئېتىپ.

ھارۋۇدا كېتىپ بېرىپ،
كەينىمىزگە قايرىلدۇق.
تەلەپسىز ئېكەنمىز،
ئانا- ئانىدىن ئايرىلدۇق.

خامانغا كەلگەن بالىلار،
تەندى بولدى تېپىنچى،
ئىگەنى باشقا قويدۇق،
توقۇم بولدى يېپىنچى.

ئورۇس ھارۋۇسى دەيدۇ،
ئالدى چاقى پەس ئېكەن.
لاشمانلىققا بارغاندا،
كۈن ئالماققا تەس ئېكەن.

قارىسام كورۇنمەيدۇ،
بىزنىڭ ئوبىنىڭ ياغىچى.
ئەھ دېسەم ئاۋۋال كەتدى،
قارا كوزۇمنىڭ يېشى.

ئىلماز دۈڭنىڭ باغرىدا،
ئۇششاق- ئۇششاق قارا تاش.
لاشمانلىققا ماڭ دەيدۇ،
ئىسلام ئاخۇن ئەللىك باش.

ئۈستەڭ سۈيى ئىچلدى،

تۇغانلىرى چىپلدى.

لاشمانلىققا كەتكەنلەر،

مال ئورنىغا سېتىلدى.

يار كەنتنىڭ بازارىغا،

كرگەندۇ ئۇلاق، سامان.

ئاڭلاشلار ئاغىنىلەر،

بىزنى كۆيدۈرگەن زامان.

ئېتىمنى توقۇپ قويدۇم،

يوپۇق ياپىمەن ئەندى.

سويگەن ياردن ئايرىلىپ،

يالغۇز ياتىمەن ئەندى.

ساندۇق ئىچىدە ئۇزۇم،

يغلايدۇ قارا كوزۇم.

كشىنىڭ يۇرتى غىربلىق،

ئوتىمەيدۇ مېنىڭ سوزۇم.

كېلىمەن ئۇزۇن بولدا،

كەينىمىزگە قايرىلىپ.

قارىماس ئىدىم دوستلار،

ئانام قالدى ئايرىلىپ.

بىزنىڭ تايقان پۇلىمىز،
 نىكولايىنىڭ قولىدا.
 خويما زىلۋا يىگىتلەر،
 لاشمانلىقنىڭ يولىدا.

ئىمپىراتور پادشاھدىن،
 ئوبازغا كەلدى بۇيرۇق.
 ئاقساقال حاجى بولۇس،
 بىزگە قىلماقدا زورلۇق.

ئاقساقالغا يالۋۇرسام،
 «ئويلاپ باقايلى» - دەيدۇ.
 حاجى قالماق بولۇسدىن،
 «سوراپ باقايلى» - دەيدۇ.

ئاقساقالغا يالۋۇرسام،
 «ئانچاڭ بولسا بەر» - دەيدۇ.
 پۇلۇڭ بولمىسا سىنىڭ،
 لاشمانلىققا بار دەيدۇ.

لاشمانلىققا ماڭغاندا،
 يار كەنتلەرگە قار ياققان.
 قىيىم بەگ حاجى بولۇس،
 بىزنى ئاقچىغا سالتقان.

ھەجەبما قورقۇپ كەندۇق،
 زالمىلارنىڭ زۇلمىدىن.
 ئاتا-ئانا خەت سالغىن،
 يۇرۇپ تۇرغان پوچتىدىن.

كومىسسىيە دوختۇرلار،
 ئاغرىق - ساقنى ئلغايدۇ،
 «ئاغرىق بولۇپ فالسالك» دەپ
 ئاتا-ئانا يىغلايدۇ.

قولىمىزدا ئاق ياغلىق،
 كوز-ياشلارنى ئىيتىمىز.
 ئاتا-ئانىنى تاشلاپ،
 يۇرتىدىن قانداغ كىتىمىز؟

يار كەنتىدىن چىقىپ كەندۇق.
 ئالمۇتىغا بىز يەندۇق.
 قىشنىڭ كۈنى سوغلاردا،
 غازابىنى تولا تا، تىدۇق.

ئالمۇتا خەلقى بىزگە،
 چاجان قىلدى يوللاردا.
 خوشال بولىدۇق ئۇلاردىن،
 رەخمەت ئىيتىدۇق ئۇلارغا.

پادشاھدىن بۇيرۇق كەلگەن،
 مڭ لاشمانچى ئالسۇن دەپ.
 كوپ ئادەم دۇڭا قىلدى،
 ئامان ئېسەن يانسۇن دەپ.

لاشمانلىققا ماڭماسدا،
 كوپ ئادەم ئېتىلىپ كەتكەن.
 زالم بولۇس، مڭ بېشى،
 ئاقچىغا سېتىلىپ كەتكەن.

لاشمانلىققا يېزىپ ئالدى،
 مڭ بالىنى يارىتىپ.
 نامبىزىمنى چۈشۈرگەن،
 قىلۋى ياققا قارىتىپ.

قۇرئان ئاستىدىن ئوتتۇك،
 موللاملار ئوقۇپ تۇردى.
 «جىدەل چىقىمىسۇن» دېيىش،
 ئويازلار قاراپ تۇردى.

بىزنى پادشاھ ئالغاندا،
 «ئاكوپ كولايسەن» دېگەن.
 «قايتىپ كەلمەيمىز» دېيىش،
 غىزىز جاندىن غەم يېگەن.

بىچارە لاشمانچىلار،
 زالمىلارغا باغلانغان،
 ئاخشىمى ناخشا ئېيتىپ،
 كوچىلارنى ئايلانغان.

كوچىلارنى ئايلىنىپ،
 يار بويىدا تۇرغۇزدى.
 «بولغۇن، تۈزۈك ماڭغىن» دەپ،
 پولىتسىيىگە قۇرغۇزدى.

بىز كەلگىچە ئانىلار،
 ئامان بولسۇن بالىلار.
 ئامان بولساق قايتارمىز،
 ئوسە كىيىكى كوك تاللىر.

ھەر جۈمەدە توپلۇشۇپ،
 ئوسەك بويلاپ ئويناندۇق.
 بىزنى تۇققان يۇرتىمىز،
 ياركەنتىمىزگە ئويماندىق.

لاشمانلىققا ماڭغاندا،
 يار بويىدا ئانام قالغان.
 «ئامان بول ئانا...» دېسەم،
 ئۇن سىلىق يىغلاپ قالغان.

بازار تەرەفكە ماڭدۇق،
 «زامانى» دەپ ناخشا ئېيتىپ،
 سوغلاردا ئېلىپ ماڭدى،
 كەمبەغەلنى قاخشىتىپ.

ھاۋادا ئۇچۇپ يۇرگەن،
 ۋېچىر-ۋېچىر قالىغاچ.
 لاشمانلىققا ماڭغاندا،
 بالام قالدى يالىڭاچ.

چىسامىدىن شاعىر باشلىق يۈزۈفكىغا بارغان بالىلارنىڭ خاڭدا
 ھەم ۋاگون يولىرىدا ئشلەپ بۇرۇپ ئېيتقان ناخشىلىرى

ئالمۇتىدىن خەت سالىم،
 يېرىم ئالمىنى چىشلەپ،
 ئامان بولساق قايتارمىز،
 ۋاگون يولىدا ئشلەپ.

ۋاگون يولى قايدادۇر،
 توپراقلىرى مايدادۇر.
 لاشمانلىققا كەلگەنلەر،
 قارا سۇخار نان يەيدۇر.

يۇزوفكىغا بارغاندا،
 خاڭدا كومۇر كولىدۇق.
 كېيىم - كېچەك پوقىدىن،
 بىرمۇنچىلەر توڭلىدۇق.

خاڭنىڭ ئاستىغا كىرىپ،
 كومۇر بىلەن تاش ئالدىق.
 بالىلارنى خىيال قىلىپ،
 قارا كوزگە ياش ئالدىق.

خاڭنىڭ ئاستى قاراڭغۇ،
 ماشىنىلار يول تېپىپ،
 قوللار قاپىرىپ كەتتى،
 كومۇردەب تاشنى چېپىپ.

ۋاڭگون يولىغا بارغىچە،
 چاپىنەنى سايە ئەتتىم.
 سنايدا ئوزەم يېتىپ،
 ئاتا-ئانىمى ياد ئەتتىم.

يىراق بارىمەن ئاتا،
 كومۇر كولايمەن ئاتا.
 كىشىنىڭ يۇرتىدا يۇرۇپ،
 قانداق تۈزىمەن ئاتا.

ئوزەم خاڭدا ئشلەيمەن،
 ئايلىغىمغا بەش تەڭگە.
 كوڭلۇم مۇبتالا بولدى،
 تۇڭۇمەس ئازاب-غەمگە.

قلۇيدىن شامال چقسا،
 دەرەخ ئىگىلەي دەيدۇ.
 يۇرتۇمنى خىيال قلسام،
 ئوپكەم ئوريلەي دەيدۇ.

دۇتار پەدىسى پەدە -
 پەدىسى غۇلاچ يەردە.
 مېنى قايدا دەپ سوريساڭ،
 يۇزۇفكا دىگەن يەردە.

قايناب تۇرغان بۇلاققا،
 چومۇچ سالسام چوكمەيدۇ.
 لاشمانلىقدىن خەت سالسام،
 يۇرتقا بېرىپ تەگمەيدۇ.

قاتار-قاتار قاغىلا،
 بارساڭلار سالام دەڭلا.
 مېنى ئاتام سوريسا،
 خاڭدا ئشلەيدۇ دەڭلا.

لاشمانلىققا ماڭغاندا،
 پۇتلار تېشىلىپ كەتكەن.
 قزل گۈلدەك يېڭىنلەر،
 خاڭلاردا ئولۇپ كەتكەن.

ئېتىزدىكى بوز تورغاي،
 باللىرىغا دان بەرگەن.
 تۇداخۇن چېگەر دوستۇم،
 خاڭ ئاستىدا جان بەرگەن.

يۈزۈڭنى دېگەن يەردە،
 ۋاگونلارنى ھايدايمىز.
 قالغانلار دۇعا قىلسۇن،
 نامان بولساق قايتارمىز.

كەتمەن بىلەن گۇجەك بار،
 لاشمانلارنىڭ قولىدا.
 ئولسەك جېنىمىز فىدا،
 كەمبەغەلنىڭ يولىدا.

يۈزۈڭنىڭ بارغاندا،
 ئىشلىدۇق كومۇر خاڭدا.
 كىچە - كۈندۈز ئىشلەيمىز،
 زادى تويمىدۇق ئانغا.

كېچىلەردە ئىشلەيمىز،
خاڭلاردا كۈمۈر تاشقا.
چاپسان بول دەپ ئۇرىدۇ،
فامچىلار بىلەن باشقا.

ئانا- ئانام سورىسا،
يۇزوفكا شەرىدە دەڭلا.
قولىدا كەتمەن گۈجەك،
ئىشلەپ يۇرىدۇ دەڭلا.

كەتمەن بىلەن گۈجەكنى،
تاش كۈمۈرگە چاپىمىز.
يار كەنتىدە ئامان بارىۇ،
بىزنى تۇققان ئايىمىز؟

يۇزوفكىدا ئىشلەيمىز،
يەرنىڭ ئاستىدا- خاڭدا.
خۇدايمىغا يىنلايمىز،
سەھەر ۋاختىدا- تاڭدا.

زەمبىلدە كومۇر توشۇپ،
قوللار قاپىرىپ كەتتى.
قوساق ئىچى يامان ئېكەن،
بەللەر پۇكۇلۇپ كەتتى.

بىر مۇنچىمىز ئىشلەيمىز،
پويىزدارنىڭ يولىدا.
تولا غازابلار كوردۇك،
زالملارنىڭ قولىدا.

قايران بېرىشنى بىلمەي،
پېنىزىدا ئۇچ ئاي تۇردۇق.
جاندارما پولىتسىيىدىن،
تۇگۈمەس غازاب كوردۇك.

ئاسمانغا چىقاي ئېگىز،
بۇلۇتقا سالاي كېگىز.
زالملارنىڭ كوكسىگە،
سانجىيمەن تومۇر بېگىز.

قوينۇمدىكى توغراچىنى،
سىيادان سېلىپ ياققان.
باي باللىرى ئورنىغا،
بولۇس، بەگلەر بىزنى ساتقان.

ناغرا، دۇمباق چېلىندى،
يىغا ئۇنلەر تارالدى.
ئاۋات بولغان شۇ ياركەنت،
يارات ئايدا بۇزۇلدى.

ئاقسۇدىن بالىلار ماڭغاندا، ئامانباقى دېگەن قوشاقچىنىڭ
ئىيتقان قوشاقلىرى.

ئەسسەلامۇ ئەلەيكۇم،

«دانشمەن» ئەللىك بېشى!

«قىرق بېگت بېرەي» دەپ
قول قويغان ئەللىك بېشى.

قىرق بېگت ئاتلانسا،

كورۇنمەس ساينىڭ تېشى.
لاشمانلىققا ماڭغاندا،
قۇرىمىدى كوزنىڭ بېشى.

لاشمانلىققا ماڭغاندا،

كەينىمىزگە قايرىلدۇق.

ئۇرۇق-تۇققان، قىرىنداش،
بىز ئاۋاتتىن ئايرىلدۇق.

قارا ئىتىم ئاي ئىدى،

يوغان بولدى ئات بولدى.
لاشمانلىققا كەتكەنلەر،
نىكولايغا خار بولدى.

ئاق كەپتە، چلان كەپتە،

ئاق بۇغدايدىن دان يەيدۇ.

لاشمانلىققا بىز ماڭدۇق،
 ئاتا-ئانا غەم يەيدۇ.

ئوبازدىن بۇيرۇق كەلدى:
 «ئۇچدىن بىرىنى ئال» دەپ.
 كەمبەغەللىرى يىغلايدۇ،
 بولۇشلارغا بارماي دەپ.

باينىڭ بالىلىرى قالدى،
 بولۇشلارغا پۇل بېرىپ.
 گاداي بالىلىرى كەتتى،
 يىرتىلغان چاپان كىيىپ.

ئاندىن بەشچە بالىنى،
 ئالدىغۇ ئىلغاب تۇرۇپ،
 چاپسان بول دەپ ھايدىدى،
 قامچىلاپ تۇرۇپ تۇرۇپ.

ئالتە يۈزچە بالىنى،
 بىر-بىردىن ساناب قويدى.
 بولۇشلارنى تىللىسام،
 زەي ئويىگە سولاپ قويدى.

لاشمانلىققا بار دەيدۇ،
 نايىسى يەردۇ بىلمەيمىز.

خوش دوستلار - ئاغىنىلەر،
 بىز ئاۋاتقا كەلمەيمىز.
 كۆپ - كۆك پېشىل پوتامنى،
 بېلىمغا باغلاپ قويدى.
 تۇرسۇندەك يالاقچىنى،
 يۈز بېشى سايلاب قويدى.
 ئافساقالنى تىللىدىم،
 بىزگە قىلدى كۆپ زورلۇق،
 — لاشمانلىققا بارمايمىز،
 سېتىپ ئالغان قۇلۇك يوق.

بالىلار لاشمانلىققا ماڭغاندا، ئاتا-ئانىلار تەرىپىدىن
 زارلىنىپ ئېيتىلغان قوشاقلار.

ھورۇن باققا گۈل تەرسەم،
 ئىچاماي توزۇب كەتتى.
 لاشمانلىققا كەتكەن بالىلار،
 ياش تۇرۇب ئولۇب كەتتى.

ماساق تېرىپ، دان تېرىپ،
 جان ساقلىدۇق ھەممىمىز.

بۇرتىمزدىن پوقالدى،
قايان كەتتى بالىمىز.

تاش ئاندىم سايغا چۇشىدى،
سايىنىڭ تاشلىرى ئۇچدى.
جان بالام، جىنىم بالام،
قارا كوزۇمدىن ئۇچدى.

قارا- قارا قاغىلا،
ئىگىز- ئىگىز ئۇچۇڭلا.
مىنىڭ بالام نەلەردە،
خەۋەر بېرىپ تۇرۇڭلا.

تام ئۈستىگە تام سالىدۇق،
ھۈلىنى بوغان قۇرۇب.
بالىلىرىم بۇرگەندۇ،
مۇڭلۇنۇب، غىرىپ بولۇب.

ئالتىنچى ئاي باھاردا،
ئارا- گۈچەك خاماندا.
بالىلىرىمنى يادلايمەن،
بىر كورۇشكە ئارماندا.

ئوت يىقلىدى بۇ جىنىمغا،
ھېچ كىشى بىلمەس ئۇنى.

خۇدايىغا ئاپشۇرۇپ،
يانىمەن بالىلار سېنى.

غەيرىتىم جان قۇۋۋىتىم،
يېنىمدىكى رۇستەملىرىم.
سۇ قۇيۇپ تەرىپىيە قىلغان،
باغدىكى بوستانلىرىم.

ئات ۋە ھارۋۇلار بىلەن،
ماڭدىلەر قىرغىز سايىغا.
تاغ، دېڭىز تىرەيدىغۇ،
قولى - قېرىنداش زارىغا.

خوشلۇشۇپ قالدى سىلەردىن،
ئاقسۇ، كەتمەن تاغلىرى.
ئۇزۇلۇپ كەتتى قولۇمدىن،
بۇ يۈرەكنىڭ ياغلىرى.

بۇ يۈرەك قاينايدىغۇ،
ئوت ئۈستىدىكى چەينە كەدەك.
ئارقاڭلاردا بىز قالدۇق،
كاككۇك بىلەن زەينەپدەك.

ئەندى مەن قانداغ قىلى،
بۇ يېڭىلەر بەختىنى.

ساخلىغىل ئاللا كىرم،
ئوت ئچىدە پاختىنى.

بايلار غەم قايغۇ قىلماس،
بارچىسى ئويدە يېتىپ.
قايتىپ ئالدى باللىرىنى،
بەغزىسى بەگىن سېتىپ.

بىچارە بۇ باللىرىمنىڭ،
تېپىلارمۇ خۇشلىغى.
باغدىن ئۇزۇپ گۈلنى بەرگەن،
ئوزىمنىڭ بوشلىغى.

توپلۇشۇپ كەتتى ئۇچۇب،
ئاتۇ-سەھرا چوللىرى.
چېنىگە ئېلىپ قويۇپ،
قىسمى كەتكەن گۈللىرى.

كەلمىگەن مۇنداق بالا،
كورمىگە ئانا، بوۋا.
قولى-قىرىنداش قىلسۇن دۇعا،
يوقدۇر بىلەك مۇندىن داۋا.

ئائىلاج ياشلىرىمنى،
كورگىلى بولارمىكن.

تەندە ئامانەت تۇرار جان،
سەن كەلگىچە تۇرارمىكەن.

بۇ قىرىلار ئىزىلىپ،
ھەر قەدەمدە مەڭ جافا.
رەھىمسىز بۇ بەگلەردىن،
ھېچ ۋاقىت كورمەس ۋافا.

يار بويىدا بەش ئودەك،
بەشىلىسى بىر خەلەك.
لاشمانلىققا كەتكەن باللار،
توزۇپ كەتكەن قىزىل گۈلدەك.

ئېگىز دوڭگە ئوى سالدىم،
قۇم چوگۇنىگە چاى سالدىم،
لاشمانلىقى بالامغا،
پوچتا بىلەن خەت سالدىم.

ھەممىسىنى قىلىپ يۇرگەن،
ھاجى بولۇس ئەمەسمۇ؟
ئۇ دۇنياغا بارغاندا،
خۇدا ھاجىسىنى بەرمەسمۇ؟

يۇقارقى گىزەرمىگە،
سولاب قويدى بالامنى.

قانداغ ئاشلاپ كىتەرسەن،
يېتىم بالام ئاناڭنى.

ئون ئالتىنچى يىلىدا،
مالاي بولۇق ھەممىمىز.
بالىلاردىن ئايرىلىپ،
قانداغ كۈنلەر كورىمىز.

ئالمىلار پىشپ قالدى،
پىشپ باغلار ئىچىدە،
ئامان يانغىن سەن بالام،
يالغۇز ئاناڭ بەختىگە.

ئوك قولۇمدا ئوك تۇزۇك،
سول قولۇمدا سول تۇزۇك،
بالامدىن ئايرلغىچە،
ئولۇپ كەتكىنىم تۇزۇك.

يۇز بېشىغا يىغلىساق،
سوزگە قۇلاق سالمايدۇ.
مانداغ قىيىنچىلىقتا،
باللار ئامان يانمايدۇ.

تەمبۇرەمنى چىكىمەن،
كۈندە يىغلاپ، ناخشا ئېيتىپ.

ئۇخلاپ يېتىپ يىغلايمەن،
قادىر جاننى ياد ئېتىپ.

چىغلىق تىكەن ئىچىدە،
قۇمدىن تولا ئاق توشقان.
بۇ قوشاقنى قوشماتدۇق،
دەردكە پايلېماي قوشقان.

نازۇگۈم بىلەن باقى بېگىنىڭ

قوشاقليرى

باقى بېگىت - ئالتاي باقىم قويۇڭنى،
 بىر كورمىدىم بويۇڭنى.
 بىر كورمىسەم بويۇڭنى،
 بورى قىرسۇن قويۇڭنى.
 قويچى بولماس ئەر ئىدىم،
 قويچى قىلدىڭ سەن نازۇك!
 دوقنى بىلمەس ئەر ئىدىم،
 دوقچى قىلدىڭ سەن نازۇك!
 قايناپ تۇرغان قاينامغا،
 قارماق سېلىپ باققان يوق.
 ئالتى ئاي يۇرۇپ ئارماندا،
 بىر بويۇڭنى كورگەن يوق.
 تال بويۇڭنى كورۇشكە،
 قويچى ئاكاڭ ئارماندا،
 نازۇگۈم دەپ ئىستەيدۇ،
 دەردىك كۆڭۈل ئارقاشدا.

نازۇگۇم - سەن سېغىدىڭمۇ مېنى؟
 باقى يېڭت - خويما سېغىدىم مەن سېنى!
 نازۇگۇم - سەن نە يېرىڭدە سېغىدىڭ؟
 باقى يېڭت - مەن جېڭەرمەن سېنى!
 نازۇگۇم - سەن مېنىڭدىن سورىمىغىن،
 كورگىل چىرايمدىن ئېنى.
 سەن مېنىڭ باقم ئېسەڭ،
 دەردىمنى بىلىڭنىڭ قېنى.

باقى يېڭت - كۈندە كورمىدىم يارنى،
 كۈنىدە كورمەن دەپ.
 ئۈمىد ئۈزۈپمىدىم ياردىن،
 ئولمىسەم سويەمەن دەپ.
 ئالتىنچى ئاي كىرگەن چاغدا،
 ئازا - گۈجەك خاماندا.
 نازۇك يارنى كورۇشكە،
 باقى يېڭت ئارماندا.
 نەچچەن كۈن بولۇپ كەتتى،
 نازۇك يارنى كورمىدىم.
 تەقدىر بولسا كورمەن،
 نېخى ئۈمىد ئۈزۈپمىدىم.
 ئالدىدىن چىققان بىر تۇغ،
 نازۇك يارنىڭ ئايغىغى،
 كوڭۇلگە كەلگەن تۇيغۇ،
 ئامراق كوڭۇل بارغىغى.

ئاپقاقچى بلەن ئۇچرۇشۇش

باقى يىگىت - نازۇك يارم ئامانمۇ،
 ئاپقاق دوستۇم ئىيتىسا كچۇ؟
 ئاپقاقچى - نازۇك يارك ئاماندۇ،
 سويۇنچە كنى بەرسە كچۇ!
 بۇگۈن نازۇك ئويىدە،
 ئىلدام بېرىپ يەتسە كچۇ.
 باقى يىگىت - ئانداغ بولسا مەن باراى،
 مەندىن خەۋەر ئىيتىسا كچۇ.

نازۇگۇم - نازۇك قولۇم باغلاندى،
 خەلق - عالەمگە ئاڭلاندى.
 بى ۋافاسەن يار ئۇچۇن،
 يۇرەك - باغرىم داغلاندى.
 باقى يىگىت كەلسە كچۇ،
 يۇرەك - باغرىم باسسا كچۇ.
 بى ۋافالىق قىلماسدىن،
 ئەندى ئېلىپ قاچسا كچۇ.

باقى يىگىت - نازۇك جىنىم تىب قاچاى،
 ئاغى بولسا ئىيتىسا كچۇ!
 نازۇگۇم - بۇ ئاغى شۇ بولۇر،
 يايلاق خەلقى جم بولۇر.

قاچقان باشدا مۇڭ بولۇر،
 موڭكەن جايلار بۇڭ بولۇر.
 بۇ گىتەرمز بۇ بەردن،
 بارغان كەلمەس دېياغا.
 ئانام، ئانام مۇڭ قالۇر،
 كوڭۇللىرى دوق بولۇر.
 ئستە كچىلەر جق تولۇر،
 بۇ بەردن كەتكەندە.

باقى بېگت - ئچەبىم خۇما تاپىم،
 ھەم كەيفىمدىن ئايرلىم.
 ئوڭ قولۇمدا بەلىيىم،
 شۇڭقارمىدىن ئايرلىم.
 بارامسەن دېگەن يارم،
 يانامسەن دېگەن يارم،
 سەن مېنىڭدىن ئايرلساڭ،
 ئولەمسەن دېگەن يارم.

نازۇگۇم - تاغدىن چۇشكەن سافى سۇنى،
 سۇزۇب ئچەر ئەر بارمۇ؟
 نازۇك باشقا مۇڭ چۇشىدى،
 ئېلىب قاچار ئەر بارمۇ؟

نوۋەن چۇشىم، ئېكشىم،
 ئالتۇن ئاقلام كۇمۇچىن.
 بۇ جىنمەن ئۇمىد يوق،
 ئيمان بەرسۇن بېھشىن.

توگىلەر پاتۇر ئوبماندا،
 باش بويلىسى بوينىدا.
 مەن - مەن دېگەن نازۇكىنى،
 دۇشمەن ئالماق كويىدا.

ھاۋا تۇتۇلۇپ چىقى،
 قار - يامغۇرلار ياققىلى،
 قانداغ چاغدا تورەلىم،
 بار دەرد بولسا ئاتقىلى.

دارىن ئويى زىنەتلىك،
 مېنىڭ يارم سولەتلىك،
 ئۇ - باقىدىن باشقا يوق،
 نازۇك بىلەن ھەم دەردلىك.

باقى يېڭىت - نازۇك كوڭۇل قىلما،
 تۇتقۇن مەن دەپ پۇشۇنما.
 سېنىڭ ئەر كىڭ ئوزەڭدە،
 باقى تۇرار سوزىدە.

توگىلەر چاينار تال بېشى،
 بۇ جايىڭىز يار قېشى.
 باقى يېڭت ئامراقنىڭ،
 نازۇك كوڭۇل سىردېشى.

نازۇگۇم - نازۇك ئوزى تۇتقۇندا،
 باقى كۈبەر ئۇچقۇندا،
 مەن نازۇكنىڭ دەردىدە،
 غېرىب ئاغام پۇشقۇندا.

تاغدىن چۇشكەن تورت ئاتلىق،
 تورتىبلىسى بوز ئاتلىق.
 تورت ئاتلىقنىڭ ئېچىدە،
 مىنىڭ ئاغام سومباتلىق.

قايناب تۇرغان قازانغا،
 چومۇچ سېلىپ باققان يوق.
 ئالتاي يېتىپ قومۇشدا،
 تەكپىيە قويۇپ ياتقان يوق.
 ئالتى ئاي ياندىم قومۇشدا،
 قومۇش ئارىلاپ كۇن چۇشىدى،
 مەن نازۇكنىڭ بېشىغا،
 تاغدىن ئېغىر مۇڭ چۇشىدى.

توگىلەر ئاغزى قامقاقدا،
 يالغۇز ئاغام قالماقدا.
 ئىنسانسىز بەد قالماقنىڭ،
 قەسدى مېنى ئالماقدا.

بۇ يۇل قۇشنى سولاپ قويسا،
 ئالتۇن بالداق قەپەزگە،
 كوڭلى ئېنىڭ ئارام تېپىپ
 قاچماق ئويىنى قويارمۇ؟
 مۇڭلۇق بولغان غېرىب نازۇك
 ئامراغىغا يانمىسا،
 نازۇك كوڭلى ئامراغىدىن،
 بىر دەم نېرى بولارمۇ؟
 نازۇك باشنى تۇتقۇن قىلسا،
 كوڭلى ئېنىڭ تۇتقان يوق.
 ئامراق ئۇچۇن قۇربان بولسا،
 نازۇك باشدا ئارمان يوق.

ياقۇب بەگ توغرىلۇق ناخشا

تەيفۇلارنىڭ ئاۋازى،
 تەي تىللادا پەرۋازى،
 خوتەن شەھىرىنى ئالغان،
 ياقۇب بەگنىڭ سەربازى.
 ياقۇب بەگنىڭ سەربازى،
 ئالتى شەرگە چىق تولدى.
 شاھى بىلەن ئارچىن بەل،
 شېرىن جانقا مىق بولدى.
 ياقۇب بەگنىڭ ئەر بارمۇ؟
 مانداغ سالغان شەر بارمۇ؟
 ياقۇب بەگ چىقىپ كەلسە،
 دۈشمەنلەردە جان بارمۇ؟

ئايا سەربازلار،
 ھازىر بولۇڭلار.

دۈشمەنلەر كېلىپ قالدى،
باتۇر بولۇڭلار!

ياقۇب بەگ ئوۋغا چىقىدى،
مىنگەن ئىتى بورغا چىقىدى.
ياقۇب بەگ ئولۇپ كېتىپ،
بەش كۈندە غوغا چىقىدى.

يېڭى شەرنەك ئىشىگى،
گايى ئىچىلىپ، گايى يېپىلۇر.
ياقۇب بەگدەك پادىشاھ،
ئەندى فايدىن تېپىلۇر.

ئاسماندىكى فىرشتە،
حۇرلار تونىن كېيىشتە.
يغلىماڭلار ئايىملار،
ياقۇب بېگم بېھىشتە.

ئاقسۇ كاۋىسى دەمسىز،
سورۇن يەرنى خاھلايدۇ.
قەشقەرنىڭ غەيبى بىزلىرى،
ياقۇب بەگنى خاھلايدۇ.

بېجىدىن ختاي كەلدى
چىشلىرىنى ھىڭگەيتىپ،

بەگ - غوجام قوپۇب قاچدى،
قۇيرۇغىنى دېگىگائىت.

قەشقەردە شېھىت بولدى،
ياقۇب بېگم - بەدوۋلەت.
ياقۇب بەگدىن ئايرىلب،
خەلقىگە بەندى مېھنەت.

ياقۇب بەگ عادلەتلىك،
خەلقلەرگە فايەتلىك.

✓ ?

ئەندى قايدىن تىپىلۇر،
ياقۇب بەگدەك دوۋلەتلىك.

ياقۇب بېگم جەك قىلغان.
دۈشمەنلەرنى تەك قىلغان.
غەسكەرنىڭ نامامىنى،
ئالتۇن - كۈمۈچ رىك قىلغان.

ياقۇب بەگ ئوزى باتۇر،
دۈشمەنلىگە تەفەك ئاتۇر.
ئولسىگەن ختاينىڭ بېشى،
ساينىڭ تېشىدەك باتۇر.

ياقۇب بەگ يۇرۇر خانىدەك،
يۇزلىمىرى تولۇن ئايدەك.

ئاھو كوز قەلەم قاشلىق،
كرفكلىرى بوستاندەك.

ياقۇب بەگ كېرەكلىكىدۇر،
تۇرۇشقا پۇرەكلىكىدۇر.
دۈشمەنلەرگە ھەر دائىم
قلىچى بىلەكلىكىدۇر.

ياقۇب بەگ ئوزى ئۇبدان،
ئالتى شەرگە بولدى خان.
ياقۇب بەگنى ئولدى دەپ،
ئاقسۇغا كەلدى تۇڭگان.

ياقۇب بەگ ئولگەن ئايدا،
بەگ-بەچچە قارا كېيىدى،
ئەندى كەلدى غەقلىگە،
دۈشمەنلەر ئىشىن بىلدى.

كوچمەلەر ناخشىسى

بۇ يولدا تولا مىگب،
 پۇتۇم قاپىرب كەندى.
 ھارۇۇغا چۇشەى دىسەم،
 ئوكۇز ئالدىراب كەندى.

بۇ يولدا تولا ماگىم،
 بۇ يول مېنىڭ يولىۇشۇم.
 ھىرب-ئىچب كەلگەندە،
 سۇ بەرگەن قىرنىدىشم

خونخاى يولىدا ئاللار،
 ھەر ئاللاردا ماجانلار.
 سۇيدۇڭ شەرىدە ئىشلەب،
 ئىقب كەندى بۇ جانلار.

خويما خار بولۇب كەتدۇك،
 سۇيدۇڭ شەرىدە ئىشلەب،

يار خالنا ئەۋەتپتۇ،
 بر توغاچىنى چىشلەپ.
 چىلەك-چىلەك دەيدىكەن،
 ماختىغانچە بار چىلەك.
 كەلگەنچە ياياق كەلدۈك،
 كەلمىگەن شۇ پىلەك.
 چوللەرگە چىق كەتسەك،
 چولنىڭ بۇرىسى باردۇر.
 كۈچمەن كۈچكەن ئەللەرنىڭ،
 قىرى-چۈرىسى باردۇر.
 كۈچمەن كۈچكەن ئادەملەر،
 قىلۇيغا قاراپ ماڭدى.
 كۈچمەي قالغان ئادەملەر،
 خىتايغا قاراپ قالدى.
 ئوسەككە بارارمۇ دەپ،
 تارانچى خىيال قىلدى.
 ياركەنت دېگەن يەرلەرگە،
 كۈچۈپ بارغانلار بولدى.
 ياركەنت دېگەن يەرلەردە،
 قارا باغاچ كۈپ ئىكەن.

غېرىبلىق ئەسەر قىلسا،
خەلق دەردلىك بولار ئېكەن.

كەتمەيمىز دېگەن بىلەن،
ختايىلار كېلىپ قالدى.
ئاق پادشاھىدىن غۇلجىنى،
سوقۇشماي سوراپ ئالدى.

ئوسەككە بارارمىز دەپ،
ئەسكى تام ئارا ياندۇق،
ئوى-جايىمىز پۇتكىچە،
تام تۇۋلىرىدە ياندۇق.

مىڭ جاقا بىلەن سالغان،
قالدى باغۇ-بوستانلار.
جايىمىزدىن ئايرىلىپ،
ئىچدە قالدى ئارمانلار.

يېڭى مايور يەر بەرمەس،
يول ئۈستىدە تۇرغۇزماس.
باشقا قاتتىق كۈن چۈشى،
بەش خولۇقدىن يەر تەگمەس.

بايانداي ئۇرۇشى

جاڭجۇڭ دېگەن چوڭ خىتاي،
 باياندايدا يانالمى.
 قورشاب ئالغان لەشكەرگە،
 تۆمبەل پونى ئاتالمى.
 مەككەم ئىكەن سىپىلى،
 بۇلار نۇردى تاپالمى.
 ئانداغ مەككەم سىپىلى،
 قورشاب نۇرغان لەشكەرلەر.
 باياندايغا كىرىشكە،
 قىلامىدى ئىپپىنى.
 جاندىن كەچكەن يارانلار،
 قىدا قىلب جىنىنى.
 دەۋازىنى ياندۇرسا،
 باغلاب ئالدى سىپىلى.
 قالدى غەسكەر قاينغۇرۇپ،
 باتۇر سادر خاڭرۇق،
 قولغا ئالدى تىشىنى:

— بەر ئاستىدىن ئىشەيلى،
 حورا بلەن ئوت ياقاي،
 ۋەيران بولسۇن سىپىلى.
 مەسلەن ئىمىز دۇر شۇنداغ،
 سىپىللەر كوككە ئۈچدى.
 ئاندىن لەشكە بۇگۈرۈپ،
 دۈشمەنلەرگە تىغ ئۇردى.
 ئاندا قاتتىق جەڭ بولدى،
 ئىككى ياقنىڭ ئولىگى،
 سىپىل بلەن تەڭ بولدى.
 قۇۋەت تاپدى قۇزغۇلاڭ،
 دۈشمەن بولدى بىر تەرەپ،
 لەشكىرىدىن ئايرىلدى.
 چاڭجۇڭ باشلىق چوڭلىرى،
 تورت ئىشكە بۇگۈرۈپ،
 بۇلار باردى ئالدىراپ،
 ھەم ئولۇمگە ئۈلگۈرۈپ.
 شۇ كۈنىلا سەك ھازار،
 بىر-بىرىنى چېپىشىدى.
 ئالقان يېگەن تارانچى،
 نەغمەتلەرگە يېتىشىدى.
 ئازاد بولۇپ خىتايدىن،
 مۇڭلىرىنى ئېيتىشىدى.

كىگەن ئورۇشى

سارى جازغا يەتكەندە،
چوب قاليدۇق ئوچاققا.
دارن بزنى پالايدۇ،
خەت كەلمەيدۇ بۇچاققا.

كۈرەدىن چىققان ھارۋۇ،
يانبۇلاققا ياماشدى.
مەن يۇرتۇمغا قارىسام،
يىغا ماڭا ياماشدى.

ئاخشىمى قاراڭغۇدا،
غىجەك سوقىمىز تاق-تاق.
نېمە تاپىمەن دەيسەن،
مەخپىر شاڭ بېگى پاختەك.

توقىلەك بلەن شاكر،
بىر كىيەك ئېتىپ كەلدى.

سارى جاز دىگەن بەرگە،
تومۇرشا يېتىپ كەلدى.

جىڭلاب بەرگەن ئۇنىدىن،
ئېتىپ ئىچىمىز ئاشنى،
بۇيرىسا كورەرمۇ،
ئانا-ئانا قىرىنداشنى.

پالۋاننىڭ مىنگەن ئېتى،
چۇشكەن يەردە ئېغىنار
بېچارىمۇ پالۋانلار،
بالىلىرىنى سېغىنار.

ئۇيغۇر خەلق ناخشىلىرى

۱. يائاللا نيشاتاللا ساقليغۇچى ئيگم بار ناخشىسى

ئەمەد خان خوجام بانۇر،
ئاق بۇزئات مېنىب كەلدى،
شەھەرگە كىرىپ لەشكەر
دۈشمەنلەرنى ئۆلتەردى.

چەنغەنلەر قىچىپ كەتتى،
شىبىگە قويۇپ ئوتتى،
ئوت قويۇپ يېقىندۇق بىز،
ختاي ياسىغان بۇتنى.
يائاللا نيشاتاللا، ساقليغۇچى ئيگم بار.

تۈگگەنلەر خوخە كزە،
بىللە شەھەرگە چۈشۈك،
ئۈسسزلىققا چىدالماي،
قۇدۇق سۇيىنى ئچدۈك.

تولجىلارنى ئالدىرماي،
 توساب تۇردى بىزلەرنى،
 ئەھمەدخان خوجام چابدى،
 ئېلىب چىققان قىزلارنى.
 يائاللا نېشائاللا، ساقلىغۇچى ئېگەم بار.

ئالاي يەرگە ئوت قالاب،
 بىر كېچە تۇنەك قىلىقۇق،
 ئەھمەدخان خوجام كەلسە.
 پۇتىنى ئاۋاپ قىلىقۇق.

ختايىنى ئېلىب كەلدى،
 شى دارىن دېگەن باشلاب.
 ختايلار قوپۇپ قاچدى،
 ئوق دورىسىنى تاشلاب.
 يائاللا نېشائاللا، ساقلىغۇچى ئېگەم بار.

۲. گۈل مەشۇق ئاخشىسى

گۈل مەشۇق مېنىڭ يارم،
 ئشىگىدە تۇرامدۇ،
 بېرىب سوراڭلار ياردن،
 مېنىڭ بىلەن ئوپنامدۇ.

ھاۋادىكى لاچىنى
 تور بلەن تۇتاي دەيمەن،
 مەشۇقۇم چرايلىقى،
 سۇ بلەن يۇتاي دەيمەن.

بارنىڭ باغى بار ئىكەن،
 باغىدا ئانار ئىكەن،
 يانغۇز دەپ كوڭكۈل بەرسەم،
 بولەك يارى بار ئىكەن.

ئورۇلسەم تىكەن ئاللا،
 چورۇلسەم تىكەن ئاللا.
 سەندىن ئوزگىنى دېسەم،
 باغرمغا تىكەن ئاللا.

بارايلى دېمەيمىم،
 يانايلى دېمەيمىم.
 شەرتىمىز قىز ئالما،
 چىشلىشىپ يېمەيمىم.

گۈلنى قاتار ئوينايلى،
 ھىچ كەرسە ئۇيمىسۇن،
 كىمكى مەيلى كىمگەدۇر،
 قويۇپ بىرك ئوينىسۇن.

كىتەپ بارىسەن يارم،
 قاچان كېلىسەن يارم،

سېنىڭ كەلمىگەڭ مۇشكۈل،
بىر ب كورىمەن يارم.

مەن بارايمىكەن ئاندا،
پار كېلەمدىكەن مۇندا،
پارغا پار كېرەك بولسا،
قول سېلىپ كېلەر مۇندا.

پار كەندى يۇقالىشىپ،
مەنم ئاتنى ياۋىداق،
پار ئەندى تاقىماس بولدى،
فەلەك ياندىمۇ قانداغ.

فەلەك يانسا يانغاندۇر،
يېنىما كېلەمدىكەن،
كوڭلۇمدىكى يارمنى،
خۇدايم بىرەمدىكەن.

پار دەردىدە ئاۋارە،
بولدى جگەرم پارە،
ئوزەڭ بېلىسەن يارم،
بۇ دەردكە نېمە چارە.

ئېتىڭز توسۇن ئېكەن،
سۇندۇردى ئېگەرمنى.
ئازام بولسا ئالۇر ئېدىم،
كونا پار جگەرمنى.

۳. خان لەپلۇن ناخشىسى

مەن مۇندا ناخشا ئېيتسام،
سەن ئويۇڭدە ئاڭلايسەن.
سەن ئوزەڭ جۇڭگان خوتۇن.
قاچان قزغا ئوخشايسەن.

ناخشا ئېيتىمەن بىلەن،
ئاڭلىغىن دېلىڭ بىلەن.
بەش كۈنلۈك بۇ عومرۇمنى،
ئۈتكۈزەي سىنىڭ بىلەن.

غانجۇغامدا ئاغامچا،
ئۈردۈم سالمىنى ئاتقا،
سەن مىنى دېسەڭ يارم،
كوڭۇل بەرمىگىل ياتقا.
بۇقۇردىن چۈشۈپ كەلگەن،
بىر يالغۇز قارا قالماق.
يارم مەندىن ئايرلسا،
بۈرەككە پچاق سالماق.

نام تۇۋىدە ئولتۇرۇپ
نام باستىمىكىن يارنى،

چرايى ساغىرب قابتۇ،
غەم باستىمىگن يارنى.

دەردىگنى ماڭا ئېيتساڭ،
سېنىڭ حالڭغا مەن بەتسەم،
ئوزەمنىڭ تەڭكەيدە بولساڭ،
چول-ياۋان ئېلىب كەتسەم.

ئويۇم يار بويىدا بولسا،
ئاغزۇم بلەن يەم بەرسەم،
غېقىدە ساقلىغان يارنىڭ،
قۇچىغىدا جان بەرسەم.

قانائەت بولسا مەن ئۇچسام،
يارم بار مەلىگە چۈشسەم،
ياتار جاپنى مەن بلسەم،
ئىچىب مەن قوينىغا كرسەم.

ئوزەم ھاۋادىكى قۇشدەك،
كردم چاگىنا ئزغا،
بىر ئالمتە خالتا بىرەي،
ئىتى مېھرىبان قزغا.

ئىتى مېھرىبان قزنى،
ئالسام ئارمىنىم يوقدۇر،

سويگەن بارنى ئالمىسام،
ئوزگە لايىقم يوقدۇر.

قىشىڭز قارا ئىكەن،
ھويلىڭز ساراي ئىكەن.
مەن ئاخشام باراي دېسەم،
دۈشمەنلەر مارايدىكەن.

ئاۋۋىلىدىن بار ئىكەن،
عاشقغا قاراپ تۇرماق،
كىلىك يارم ئوينايلى،
خەددىمۇ ماراب تۇرماق.

ئىشك كەينىدە تۇرۇپ،
بۇچۇغىدىن قارايدۇ،
خولۇم - خوشنىسى ئولا،
كۈندە كىلىپ مارايدۇ.

قلمۇدىن شامال چقسا،
يار بۇرنۇمغا پۇرايدۇ.
خولۇم - خوشنىسى دۈشمەن،
كىمدىن بزنى سورايدۇ.

۴. گۈللەيلۈن ناغشىسى

چۇلۇقايىنىڭ غوللىرى،
 يانتاقاق ئوتۇن ئېكەن،
 بىزنى مۇنچە كويدۇر مەن،
 قاراقاش خوتۇن ئېكەن.
 ئېگىز تاققا مەن چىقىپ،
 يول ئېيىپ چۈشەلمىدىم،
 چرايىڭغا كويدۇم مەن،
 غەقلىڭگە ئىشەنمىدىم.

بىلىڭىزنى باغلايسىز،
 ئىزمىڭىزنى تەتمەيسىز،
 بېشىمىزغا كۈن چۈشىدى،
 ھالىمىزغا يەتمەيسىز.

ئىچمەيمەن ھاراقىڭنى،
 تۇتقىنىڭغا ھاشىڭاللا،
 عاشقىسىز يۈرەلمەيدۇ،
 يېڭى ئۈسە ياش باللا.

عاشق بولىمەن دەيدۇ،
 جانغا كويسە بولمامدۇ،

ئادەم باليسى تولا،
فەدرى بلسە بولمامدۇ.

ئچمەككە ھاراق ئاچچىق،
ئچكەندىن كېيىن تاتلىق،
ئاغزىدا ناۋات بارمۇ،
سويىمەككە جۇگان تاتلىق.

يارمىڭ ئىتى ئايخان،
ئاڭما كويۇدۇر بۇجان.
كوڭلىگە ئازار بەرمەڭ
خۇش - خۇبى تولا ئۇيدان.

قولىدا پەرەك باغلىق،
پارم كوزىدە ياش بار،
يار كوڭلى بولەك ئىكەن،
باغرىدا قارا تاش بار.

فالىڭىز قارا ئىكەن،
كوزىڭىزگە كويىدۇم مەن،
تلىڭىز تاتلىق ئىكەن،
لىدۇڭىزگە سويىدۇم مەن.

قىشك ئەسلى قاراخۇر،
ھوسما قويغىنىڭ بالغان.

مەن كويسەم ساڭا كويدۇم،
سېنىڭ كويگىنىڭ بالغان.

قوش نېرەك ئاراسىدا،
قول ئالغىنىڭز قىنى،
ھەرگىز ئايرىلماسز دەپ،
فلقان ۋەعدىڭز قىنى؟

تۇڭلۇكدىن ئالاي ئاينى،
قوينۇمغا سالاي يارنى.
جان باغ-باغ ئېتەي يارنى،
ئېچلسۇن ئىچى-قارنى،

ھاۋا تۇتۇلۇپ چىقىدى،
ھەم تۇمان بلەن مانان،
چۈشۈمگە كىرە قاپتۇ،
ھەم ئاتام بلەن ئانام.

۵. مەستانە يارم ناخشىسى

جرغىلاڭنىڭ غوللىرى،
تارام-تارام كىچىگى،
جرغىلاڭدىن بىر قىز ئالدىم،
قىز ئالما كىچىگى.

مەن ئوزەم ھاراق ئچەرمەن،
 ھاشىخان داڭلىق بىلەن،
 ئاچچىغى كەلسە نۇرادۇر،
 قەلىقەى ياغلىق بىلەن.

گەت! - ديسە گما كىتىمەن،
 كەت! - ديسە گما كىتىمەن.
 ئارىدا ئىككى قونۇب،
 يارم قىشىغا يىتىمەن.

ئاھ يارم ئاڭلا كىلىك،
 تاڭلا تاڭ ئاتقاندا كىلىك،
 ئوزەم ئايۋاندا ياتارمەن،
 ئالمىلىق باققا كىلىك.

شۇ كورۇنگەن قارا باغ،
 مېنىڭ يارمىڭ باغيدۇر.
 دېپىنىڭ ئۇنى كېلۇر،
 دېدار كۇرۇشمەك قايدادۇر.

مەن سېرىق نىمجان سېرىق،
 سارغايغىنىمنى كىم بىلۇر،
 سارغىيىپ ئىشكە تۇرسام،
 مېھرىبان يارم بىلۇر.

مەن بلۇرمەن سېنى مەن
 كۈڭلۈك ماڭا مايلى ئەمەس،
 ئولتۇرۇپ قان يىغلىسام،
 سەندىن مۇراد حاسل ئەمەس.

سەن تۈرك دەمەسەن مېنى،
 مەنغۇ تۈرك ئولگەندۇمەن،
 تۈرك ئايرىلغان يارمىڭ،
 ئوتىدا كويىگەندۇر مەن.

گۈلمۇ خوب غۇنچەمۇ خوب،
 ئىچلىدۇرۇپ قىسقامۇ خوب،
 چوڭ بولۇپ دەرد تارتقىچە،
 كىچىك تۇرۇپ ئولگەنمۇ خوب.

ساي بىلەن يۇگرەب ئىدىم،
 سايىنى ئاياقمىغا تىكەن،
 نېمە دەپ يۇگرەب ئىدىم،
 يارم ماڭا باقماس ئىكەن.

كورمەين باستم تىكەننى،
 تارتادۇرمەن دەردىنى،
 كورسەم ئەردىم، باقماس ئەردىم،
 تارتماس ئەردىم دەردىنى.

۶. نازۇگۈم ناخشىسى

ئوگىلەر يانۇر قامقادا،
 بىر ئاغام بار قالماقدا،
 ئىنسانسىز بەد قالماقنىڭ،
 قەسدى مېنى ئالماقدا.

ئاغدىن چۈشكەن تورت ئاتلىق،
 تورتىلىسى بوز ئاتلىق،
 تورت ئاتلىقنىڭ ئىچىدە،
 مېنىڭ ئاغام سۇمبەتلىق.

ئاغدىن چۈشكەن لاي سۇنى،
 سۇزۇب ئىچەر ئەر بارمۇ،
 نازۇك باشقا كۈن چۈشى،
 ئېلىب قاچار ئەر بارمۇ؟

ئۈچ كۈن ياتىم قومۇشدا،
 قومۇش ئارىلاپ كۈن چۈشى،
 مەن نازۇكنىڭ بېشىغا،
 ئاغدىن ئېغىر مۇڭ چۈشى.

نازۇك قولۇم باغلاندى،
 ئولتۇر مەككە چاغلاندى،

فەشقەردىكى يارمغا،
يۈرەك باغرىم داغلاندى.

قايىناپ تۇرغان قازانغا،
چومۇچ سېلىپ باققان يوق،
ئالتى ئاي ياندىم قومۇشدا،
تەھىبە قويۇپ ياتقان يوق.

۷. ئانارخان ناخشىسى

دۇتار چېلىپ ئولتاسام،
خىيالىمغا سەن كەلدىڭ،
دەردىڭ بولسا ئىيت يارم،
مۇكداشقىنى مەن كەلدىم.

جان دوستۇم، جېنىم دوستۇم،
خۇش كەلدىڭ بۇيانمغا،
يار دەردى مۇنداغ بولسا،
دورا بەى بۇ جانمغا.

دەردى تولادۇر يارنىڭ،
كۈڭلىنىڭ ئارامى يوق،
ئويناپ ئالېلى يارم،
بۇ ئىشنىڭ يامانى يوق.

مەن بېدەردى غەم بولدۇم،
 غەمگە مۇبتالا بولدۇم،
 بىر كورۇب جامالنى،
 عاشق بېقارار بولدۇم.

يارمىنىڭ قارا ساچى،
 چۈشۈبىدۇر ياڭاقىغا،
 يارمىنى سويۇپ قويۇپ،
 ئولەيمۇ تاياقىغا.

ئوڭزىگە چىقىپ تۇرسام،
 چا توخۇ پالاقلايدۇ.
 قزىنى سويۇپ قويسام،
 ئانىسى ۋالاقلايدۇ.

يارم كېلەدۇر قاراب،
 سۇنبۇل چىچىنى تاراب،
 مەن يارغا نېمە قلىم،
 يامان كوز بىلەن قاراب.

قوغۇن تېرىدىم تۇزگە،
 ھەم يازغا ۋە ھەم كۈزگە،
 سىنى ئارزۇلاب تۇتسام،
 چىقمايسەن تالا تۇزگە.

قېشىم تارتىدۇ مېنىڭ،
قەشقەردىن يارم كېلۇر،
ئوزى كەلمەيسە يارم،
خۇش خەۋەر سوزى كېلۇر.

ناخشى ئېيتىدۇ دەيدۇ،
ئىيتىماي نە قىلاي ناخشى،
ئىچىدىكى دەردىنى،
خىيال قىلمېسام ياخشى.

ياخشى ئاتنى مىنگەندە،
بىراقىن كېلۇر ئوۋشى،
ناخشى ئىيتىسا يار كەلمەس،
ئەسلى بىر كوڭۇل خۇشى.

قاشنىڭ قارىسى سەندە،
ئاي ئۇزۇڭگە مەن بەندە،
چىلىپقاندا كەلمىگەن،
ئوزى قارا شەرمەندە.

يار بولسا ئوزۇك بولسا،
بەش قولىدا ئوزۇك بولسا،
ھەم مەڭزى قىزى بولسا،
ھەم تەختى سوزۇك بولسا.

گۈل غۇنچە گۈلى غۇنچە،
 نېمە كويدۇرىسەن مۇنچە،
 قېشىمدا تۇرمىدىڭ بىردەم،
 مېنىڭ كوڭلۇم ئېچىلغۇنچە.

گۈللەر ئېچىلىپ قاتتۇ،
 تاغ باغرىدا لەيلىلە،
 بىزگە باڭلىشاي دەبتۇ،
 ئىچى كويگەن ئائىنىلە.

يار ئىشىگىدە تۇرسا،
 چىڭ مودەن ئېچىلغاندەك،
 يار بلەن ياتارمەنمۇ،
 سۇغا سۇ قوشۇلغاندەك.

يازنىڭ بېغى بار ئىكەن،
 بېغىدا ئانار ئىكەن،
 يالغۇز دەپ كوڭۈل بەرسەم،
 بولەك يارى بار ئىكەن.

۸. ئويناڭ تورەم ناخشىسى

قولېدا چېكىم ياغلىق،
 يار كەتتى يۇقالىشىپ.

بىر سائەت ياتارمەنمۇ،
يار بىلەن قۇچاغلىشىپ.

قاراڭغۇدىن قورقمايمەن،
ئوڭ قولۇمدا تاشم بار،
خونۇخايغا بارمايمەن،
چوقۇردا ئاداشم بار.

يارم بەرگەن ئۇچ ئالما،
ئۇچى ئۇچ بولەك ئېكەن،
مەقسەدكە يەتكۈزمىگەن،
غەجەب كاز فەلەك ئېكەن.

لىق-لىق ئېتەدۇر كوڭلۇم.
يار قېشىغا بارغىلى،
لىۋىگە سويۇپ قويۇپ،
تەننى تازا قىلغىلى.

كوڭۇل بەرمىسەم يارغا،
ئوق نەگمەس ئىدى جانغا.
كوڭۇلنى قويۇپ بېرىپ،
يۈرەك ئورپىلۇر قانغا.

جان ئىچىدە جانان قز،
جانغا ئوتنى ياققان قز،

قاشلىرى ئۇنىڭ مەجبۇب،
ساچلىرى سۇلايمان قز.

قىشنىڭ قاراسىغا،
خال بولاي ئاراسىغا،
ئەسلا كەلمىدى رەھمەت،
كەمبەغەل بالاسىغا.

مىنى يارم چىلايدۇ،
بارسام ئىرى تىلايدۇ،
باغنىڭ ئىچىگە كىر،
ماڭا يېقىم بىغلايدۇ.

۹. بىۋاڧا ئادان يارم ناخشىسى

ئوينىقىغا تۇتۇپ قويسام،
تېرىكىم قالاي دەيدۇ،
دەردىنى تولا تانىم،
نېمىشكە كۈتمەيدۇ.

بىۋاڧا ئىكەن يارم،
كۆپ جافانى كىم بىلى،
ئاخىرى جۇدا ئىكەن،
ئايرىلىشنى كىم بىلى.

ئۇ قاتغا ئوتەرمەن دەپ،
 بۇ قاندا قونۇپ قالدىم،
 ئۇچ كۈندە بارارمەن دەپ،
 يالغانچى بولۇپ قالدىم.

غانجۇغامدا ئاغامچى،
 ئوزەم قانتىق ئالۋاڭچى،
 قولۇمدا پۇلۇم يوقدۇر،
 مەن يارمغا يالغانچى.

كىتىب بارغان ئايلامنىڭ،
 چېچى ئۇلاق ئوخشايدۇ،
 ئىشارەتنى بىلمەيدۇ،
 ياغاچ قۇلاققا ئوخشايدۇ.

قىز ئالما قزارغاندەك،
 قىز ئۈزلۈكۈم يارم،
 ئاغزىدا ناۋات بارمۇ،
 شىرن سوزلۈكۈم يارم.

ھاۋالار تۇمانلايتۇ،
 ئلقىلار قۇلۇنلايتۇ،
 ئالتۇن قارا كوز يارم،
 نىمىدىن يامانلايتۇ.

ئىشىكىڭدە ئانار گۈل،
 ئات باغلابتۇ ھەمراقۇل،
 يار مەندىن يامانلاپتۇ،
 مەن يارمغا ناماقۇل.

۱۰ ئاە يارم ناخشىسى

بۇلبۇل سايرىماس بولدى،
 قزل گۈل ئىچلماس بولدى،
 دۇشمەن سوزىگە كىرپ،
 يارم قارىماس بولدى.

كاشكى كورمىگەي ئەردم،
 كوڭۇل بەرمىگەي ئەردم،
 ساڭا بەرگەن كوڭۇلنى،
 تەندە ساقلىغاي ئەردم.

يارمغا ساراي سالىسام،
 گۈل بلەن مۇنار قىلىسام،
 يار ئىچىدە بولمامدۇ،
 ھەر قانچە گۇناە قىلىسام.

تاغدا ئىچىلىپ قاپتۇ،
 سىرىق سەبەدە بلەن چۇغلۇق،

ياردن كورمىدىم خورلىق،
كوڭلۇم بولادۇر مۇڭلۇق.

سۇ بولسا سۇزۇك بولسا،
ئىرقدا ئىقن بولسا،
عاشق بىلەن مەعشۇقلار،
يان خوشنا بىقن بولسا.

كۇندە كورمىدىم يارنى،
بىر كۇنى كورمەن دەپ،
ئۇمىد ئۆزىمىدىم ياردن،
ئولمىسەم سويەرمەن دەپ.

۱۱. جانىما ناخشىسى

ختاي پوپۇشنى خەي دەيدۇ،
تۇرۇپ چامغۇنى سەي دەيدۇ.
كچىككىنە قارا كوز،
قچقارسام لەينەي دەيدۇ.

ئالتۇن قۇتىدە كىكنە،
ئاپپاق ئۇپىدە كىكنە،
ھەر كىشىنىڭ يارى بولسا،
كوڭلى مەيلىدە كىكنە.

ياخشى ئاتلىرىم بولسا،
 پۇرمەسىمەن بۇ پەرلەردە،
 غېربلىق ئەسەر قىلدى،
 دودىشاڭ كۇرەلەردە.

نانى لەيلە لوتۇكەي،
 تۇرفان لەيدى لوتۇكەي،
 لوتۇ كەنچەن تولى سا،
 خاجۇ، خۇجۇ جاڭگېز.

سەھەر بولدى جى جولە،
 بامداد بولدى كەي مۇڭلە،
 كەي مۇڭ - كەي مۇڭ قارا كون،
 ئىيدى فۇڭيۇ سەي لەيلە.

تۇرفان خوما، قۇمۇل خو،
 ناڭى يوچەن ناڭى خو.
 چوكان خوما جۇڭگان خو،
 ناڭى شاڭ شاڭ ناڭى خو.

مەن كەمنى دەب ئولتاردىم،
 مەن پارنى دەب ئولتاردىم.
 ئوقەتنى خىيال قىلماي،
 ئافامچە زوك ئولتاردىم.

يارم كېلەدۇر قاراب،
 سۇمبۇل چېچىنى تاراب،
 مەن يارغا نېمە قىلىم،
 يامان كوزىدە قاراب.

گۈل كەستىم ئويماق، ئويماق،
 يارمۇ يارىدىن تويماق،
 قايسى ناداننىڭ ئىشى،
 ئوز يارىدىن ئايرىلماق.

۱۲. خارابىڭ مەن ناخشىسى

بىر قارا بوران كېلىپ،
 تەگسە يامان بولمامدۇ گۈل،
 شاخى شاخىغا تېگىپ،
 بەرگى غازاڭ بولمامدۇ گۈل.

ئالما گۈلى گۈل بولامدۇ،
 باشقا قىسسا بىر قۇچاق،
 كىشىنىڭ يارى يار بولامدۇ،
 ئولگىچە جانغا پىچاق.

قارا قاشم بار مېنىڭ،
 قوشۇما قاش لازم ئەمەس،

بر ئاداشم بار مېنىڭ،
ئىككى ئاداش لازىم ئەمەس.

قارا قاش كۈردى بازارغا،
قىشىنى بازارلىتىپ،
ئوزى خوشال يۈرەدۇر،
بىزنى سەرگەردان ئېتىپ.

قىشىڭنىڭ قارىسى،
چۈشدى سېپىلغا سايىسى،
مانداقمۇ يېراق بولۇرمۇ،
ئىككىمىزنىڭ ئارىسى.

قاش قاراسى بولمىسا،
قەشقەر دېگەن قانچە يېراق،
ئۇپا-ئەگمەك بولمىسا،
ئابدەك جۇگان ئىشتقايلاق.

قىشىڭنىڭ قارىسىنى
قارا خەتكە ئوخشىتاي،
ئەتە-ئاخشام كورمىسەم،
بويۇڭنى كىمگە ئوخشىتاي.

قاشلىرىڭدۇر قاپ-قارا،
كۈنلىرىڭ زەر-زىۋەر،

مەن ئوتۇڭدا كويەرمەن،
سەن يۈرەرسەن بېخەۋەر.

قارا-قارا قاشلىغىم،
ئۇزۇن-ئۇزۇن چاچلىغىم،
قارا قاشنى جەب يۇرۇپ،
قاغا قالدى ئاشلىغىم.

قىشىڭنىڭ قارىسى،
ھوسمانى پەيدا قىلدۇر،
چىچىڭنىڭ ئۈزىنى،
يېڭىنى شەيدا قىلدۇر.

قاشنى قاشقا ئۇلىسا،
يېتەمدۇر قاشنىڭ بويىغا،
خۇدايم مېنى سالىدۇر،
قارا قاشنىڭ كويىغا.

قاشلىق ئەتمەيسەڭ يارم،
قاشنىڭ ساڭا يەتمەمدۇ،
ئىككى ئويناش تۇتقۇنچە،
بىر ئويناشنىڭ يەتمەمدۇ.

ئات بولسا، يورغا بولسا،
ئوقۇسا، مەنە كەشى،

يارى بولسا، ياندا بولسا،
ئوينيسا، كۈلسە كشى.

يارىنى كەلدى ديسە،
يۇگرەب چقاي بيشم بلەن،
يارى كەلگەن كوچىلارغا،
سۇ سىپەي بيشم بلەن.

ئاە ئۇرۇمەن-ئاە ئۇرۇمەن،
ئاھلىرم تۇتقاي سىنى،
كوز بيشم دەريا بولۇب
بىلقلىرم يۇتقاي سىنى.

يارمنك مەبلىچە بولسا،
قوپمىسام يار قىشىدىن،
كىچە-كۇندۇز چورۇلۇب،
پەرمانە بولسام بىشىدىن.

گۈلى سۇسەننى كورۇك،
ساىغا بىقب قايرىلادۇر،
بىۋاڧا يارنى كورۇك،
ئولمەي ترك ئايرىلادۇر.

ئالمىنك شىخى تولا،
جىنەستىنك بەرگى تولا،

يېڭى يار تۇتقان كىشىنىڭ،
ئىچىدە دەردى تولا.

ئاھ يارىم چاققان جۇگان،
جاھانغا ئوت ياققان جۇگان،
بېشىنى قاتتىق ناراب،
ئېرىنى فاقشاتقان جۇگان.

جۇگان ئاسما دە كىكە،
بېلى ئاسما دە كىكە،
شۇ جۇگاننىڭ قلىغى،
ئون بەش ياشار قزدە كىكە

۱۳. دادەي ناخشىسى

ئاق قۇچقاچ خارامزادە،
شىكەر بەرسە سايرايدۇ.
ئېلىنىڭ چوكانلىرى،
ئۇچا بەرسە قارايدۇ.

تۇ قاتقا ئوتەرمەن دەپ،
بۇ قاتدا قونۇپ قالدىم،
ئون كۈندە كېلۈرمەن دەپ،
يالغانچى بولۇپ قالدىم.

ئشىگىمدە يادام بار،
 ئاستا كرك دادام بار.
 دادام بولسا كاشكىدى،
 فۇچۇغىمدا بالام بار.

يارمنىڭ ئىتى لەيلى،
 بزگە بار دۇرمۇ مەيلى،
 بولسا، بولمىسا مەيلى،
 مەن يارنىڭ قەلەندەرى.

ھاۋاما ھاۋاميدۇر،
 قار - يامغۇر ياغاميدۇر،
 قز ئۇچۇن يېگت ئولمەك،
 شەرىئەدە راۋاميدۇر.

مەن ئىدىم سىنىڭ بىلەن،
 بولمۇدۇڭ مېنىڭ بىلەن،
 سەن باشقا كچك نادان،
 سەرگەردان سىنىڭ بىلەن.

باققا كىرپ ئالما يەك،
 باغنىڭ مېۋىسى بىزنىڭ،
 سەن يارم مېنى دېسەك،
 جاندىن ئوزگىسى سىزنىڭ.

تاماکا تارتقۇم كەلسە،
 سىلاب باقىمەن ياننى،
 سەن يارم مېنى دېسەڭ،
 تەسەددۇق قلاي جاننى.

باغ ئىچىدە بوستانلا،
 ياشىرىدۇ چوكانلا،
 قارا كوزنىڭ دەردىدە،
 ئاقىدى كوزۇمدىن قانلا.

يار دەردىدە ئاۋارە،
 بولدى يۇرۇگۇم پارە،
 ئوزەڭ بلىسەن يارم،
 بۇ دەردكە نېمە چارە.

مەن كۈرەگە بارغاندا،
 ئون سەر يارمىقىم بولسا،
 مېنىڭ تاۋم ئوسمەمدۇ،
 كۇڭلۇمدىكى يار بولسا.

شايار يولى يۇلغۇنلۇق،
 كۇچا يولى بۇلغۇنلۇق،
 شايارلىقنىڭ قىزلىرى،
 ئون سەككىزى بىر بۇلغۇنلۇق.

۱۴. غېرىبىنىڭ مەن ئەسىر كەمەن ۋايەي بالادىن ئاسرا بەندە كنى ناخشىسى»

دەريا بويىدا شاھتۇت،
 بىر ياخشىنى ئاداش تۇت،
 ئادىشك يامانلىسا،
 ئويناب، كۆلۈپ ھاراق تۇت.

يار كېلۇرمېكىن مۇندا،
 مەن بارايمېكىن ئاندا،
 يارغا يار كېرەك بولسا،
 قول سېلىپ كېلۇر مۇندا.

يار حوجرىسىدا يېتىپ،
 دېگەن سوزلىرى ماقۇل،
 يار مەندىن يامانلاپتۇ،
 مەن يارمغا ناماقۇل.

دەريا مۇنداغ ئاقارمۇ،
 ئېقىپ لەيدىن ئاشارمۇ،
 يارم كېيىگەن ئارچىنەل،
 مۇنداقمۇ ياراشۇرمۇ.

گۈل ئېچىلدى چمەن باغدا،
 تاماشە قىلسا بولمامدۇ،

ئائىمىز يوق، ئائىمىز يوق،
خۇدايم رەھىمى قىلمامدۇ.

نە خۇش كۇندۇر برادەرلەر،
كشى جانانىغا يەتسە
چىكب جەۋرى- جالفالارنى،
كوزى مەستانىغا يەتسە.

جافانى كم نولا چەكسە،
گوھەرنى شۇ ئالۇر تاشدىن،
بىشم كەتدى بۇ سودادىن،
بۇ سودا كەنمىدى باشدىن.

مەن باردىم كىچە بىلەن،
ئېرقىنك ئچى بىلەن،
يىگىت قولى باغلاندى،
جۇگانىك چىچى بىلەن.

قىشك ئەسلى قارادۇر،
ھوسما قويمىساك يىتەر،
سەن ئولتەرمىسەك مىنى،
ئوزەمنىك ئولگىنى يىتەر.

۱۵. لەبلىرىڭ ناۋات يارم ناخشىسى

كويۇب كۈل بولمىغاي ئەردەم،
 يىنىب ئوت بولمىغاي ئەردەم.
 ساڭا بەرمىسەم كوڭكۈل،
 مۇنچە بولمىغاي ئەردەم.

قارىسام كۇرۇنمەيدۇ،
 دەرياغا يېقىن ساڭلار،
 مېنىڭ يىغلىغانەمنى،
 قارا كوز قاچان ئاڭلار.

ئوگۈزەڭدە كىتىب بېرىپ،
 شەرەت قلاي تۇڭلۇكدىن،
 يارنىڭ قاشىغا كىرمەك،
 ئوغۇل بالا ئوزلۇكدىن.

قولغا چىچاق ئالغان،
 ئوغۇل بالىلىق ئەمەس،
 عاشىق بولغان يارانلار،
 پىچاڭگىغا بوي بەرمەس.

يارنىڭ قوسىغى ئاغرىتۇ،
 باققا كىرىپ ئالما يەپ،

يامان تۇڭگۇنۇپ قابتۇ،
خاھلىغىنىنى دەپ.

بېغىڭغا كىر ئېلىپ،
توك غوراڭنى يەبتىمەن،
كوڭلۇڭگە ئېغىر ئالما،
يەھى قىلماي دەبتىمەن.

بېغىڭغا كىر ئالدىم،
شاپتۇلاڭنى يەپ ئالدىم،
ئوينىمىساڭ ئوينىما،
مەن ئويناپ كۈلۈپ ئالدىم.

بېغىڭغا كىر باقسام،
ئۈرۈڭۈككە غەجەپ شاخلىق،
چۈشۈمگە كىر قابىسەن،
قارا كوز، تلى تانلىق.

بېغىڭدىكى ئالانى،
خامان ھايدىسام لازىم،
ئوينىمەن دەپ ئېيتساڭچۇ
مەن ساڭا قلاي تازىم.

بېغىڭغا كىر ئېلىپ،
ئۈرۈك، ئرغىتاي يارىم،

ناخشامغا قوشۇپ ئېلىپ،
سېنى يىغلىتاي يارم.

ئشىگىدىن مەن ئوتتۇم،
ئوتكىنىمنى تۇيدۇگەمۇ،
توخۇ ئىككى چىلىدى،
بىر چىمايسەن ئولدۇگەمۇ.

۱۶. سارىخان ناخشىسى

سېلىغا چىڭ باللا،
دۇم-دۇمنى سوقۇڭ باللا،
پاششاپ بەگ قوغلاپ كەلسە،
ئارقىغا قىچىڭ باللا.

بېغىڭغا كىر باقسام،
ئالما نۇگمىدەك بوپتۇ،
كچىكنە سارىخان،
ئېلىپ قاچقىدەك بوپتۇ.

باغ ئىچىدە بوستانلا،
ياشىرىتۇ چوكانلا،
سارىخاننىڭ دەردىدە،
ئاقىدى كوزۇمدىن قانلا.

ئاق سارايدا ئولتۇرغان،
 تولۇن ئاي مېنىڭ يارم،
 كويەر ئوتقا سېلىپ قويۇپ،
 بېخەۋەر بولغان يارم.

گۈلزارك ئارا چۇغلۇق،
 گۈلزار ئىچى بۇلبۇللۇق،
 گۈلنىڭ گۈلى سارىخان،
 سزگە سېغىنىپ قۇللۇق.

سارىخان قزل گۈلدەك،
 بىز عشقىدا بۇلبۇلدەك،
 سارىخان كۈلۈپ قويسا،
 خىزمەت قلىمىز قۇلدەك.

سارىخان ئىلى ئاتلىق،
 كوڭلىدۇر عەجەب قانتىق،
 ئىشكىن چقالمايدۇ،
 مەن كەلسەم كېچە ئاتلىق.

سارىخان كچك ياشلىق،
 ئاي ئۇزلۇك، قارا قاشلىق،
 ئىشكىكە چقالمايدۇ،
 ئاتا-ئانىدىن ياشلىق.

۱۷. گۈلەم خان ناخشىبىسى

گۈلەم خاننىڭ قوش پوپۇڭى يەرگە تىگەمدۇ،
ئون بەش ياشقا كىرمەي تۇرۇپ ئەرگە تىگەمدۇ.

گۈلەم خاننىڭ كىيگەن ئەڭلى تاش پېشى سولجۇر،
قىرى بلەن باتماڭ ھەرگىز، ساقىلى سانجۇر.

قويلارنى ھايداۋەندى ئويمان بۇلاققا،
گۈلەم خاننى تۇنۇپ بەردى قىرى چولاققا.

گۈلەم خاننىڭ قوش پوپۇڭى يەرگە سورۇلدى،
يۈرە كىدىكى سېرىق سۇلار قانغا ئورۇلدى.

چىب باقسام گۈلەم خانىم تويۇڭ كىلەدۇر،
ساڭامىكىن، ماڭامىكىن نەقدىر بلەدۇر.

گۈلەم خاننىڭ تۇققان يېرى ئويمان بۇلاقدۇر،
گۈلەم خاننى زورلاپ ئالغان ئەڭگە چولاقدۇر.

ئالە - يەتتە كەپتەرلىرىڭ قوندى تىرەككە،
ئوڭا توندا ئالتۇن ئۈگمە پاندى يۈرەككە.

گۈلەم خاندىن باشقا قىزنى ئالمامدۇ،
گۈلەم خېنىم چولاقلارغا زاپە بولمامدۇ.

گۈلەم خېنىم ئۇبدان بالا چىچى ئاز ئىكەن،
گۈلەم خاننىڭ تەككەن ئىرى تۈتەك ئاز ئىكەن.

۱۸. ئاللا يارم ناخشىسى

ئاللا يارم خىيالىڭىز ئەنچە بوكمۇ،
كچىلكىدە ئويناب ئىدۇق ئەندى يۇل يوقمۇ؟

ئاللا يارم خىيالىڭنى بىلب بولمايدۇ،
سەنلە يۇرگەن كوچىلاردا يۇرۇب بولمايدۇ.

سەن يار ئۇچۇن بولمىغانم قالغان ئەمەسىدۇر،
ياكى پۈتۈك ياكى پۈتمەك يالغان ئەمەسىدۇر.

خاھى پۈتۈك، خاھى پۈتمەك خۇشتارمەن سزگە،
پۇل مالمنى بەرباد بېرىپ، قۇل كرەى سزگە.

قارا، قارا قىشلىرىڭغا قوشساڭچۇ مېنى،
قارا قىشنىڭ بازارىدا سانسىڭچۇ مېنى.

قارا قىشنىڭ بازارىدا يارىمىسام مەن،
كرېڭىڭنى ئوق يار قىلب ئانسىڭچۇ مېنى.

عشق ئوتىنى تۇتاشتۇرۇب كويدۇردۇك مېنى،
چلۇە قىلب، غەمزە قىلب ئولتۇردۇك مېنى.

لۇتقى قىلب، باغ-باغ ئېتىب، قۇچساڭچۇ مېنى،
بر ئورۇندا قۇچاغلىشىب سويەردم سېنى.

گۈل غۇنچىسى ئېچىلغاندەك لەبلىرىڭ سېنىڭ،
غومرۇم ئوتىدى لەبلىرىڭنى سويەلمەى مېنىڭ.

۱۹. مايم خاننىڭ ناخشىسى

زندان تېمى ئېگىز تام،
ئۇنىڭ ئىچى گورۇستان،
ئېرەنلىكىگە بەل باغلاپ،
شېھىد ئولگەن مايم خان.

مايم خان ئوزى ئۇبدان،
مەست بولسا خۇبى پامان،
قىرى ئۇچۇن باشنى بېرىپ،
ئەندى بولۇڭمۇ ئامان.

خان خوجامنىڭ بوز ئېتى،
دەريالاردا ئوزەمدۇ،
بۇزۇلۇپ كەتكەن قىزىڭنى
دارن-ئامبال تۇزەمدۇ.

ئانا بولغىنىڭ قىنى،
ئانا بولغىنىڭ قىنى،
ياندۇرۇپ-ياندۇرۇپ چاپقاندا،
تەلپ ئالغىنىڭ قىنى.

ئالدىمىزدا تورت مانچۇ،
قلىچىنى ئويناندى،

حېكم بەگ بولاب بەرسە،
ئولتەرمەندى، پالاتىدى.

نۇرفاننىڭ يولى قۇملۇق،
ئوتۇپ بارغىلى بولماس،
ئاتمىش يامبۇنى ئېلىپ،
بىكار تۇرغىلى بولماس.

ئاتمىش يامبۇنى ئېلىپ،
دارن ئامبال توپامدۇ،
مايم خاننى ئولتەردى،
خۇنى ئېنى قويامدۇ.

كونا شەھەردە ئاق تېرەك،
يېڭى شەھەردە كۆك تېرەك.
مايم خاننى ئولتەردى،
ئاڭكا ئوخشاش ئەر كېرەك.

گۈل باغ سۇفەت قەشقەردەك،
يېڭى سوققان شەر بارمۇ،
مايم خان شېھىد بولدى،
ئاڭكا ئوخشاش ئەر بارمۇ.

۲۰. ئالتۇن خېنىم ناخشىسى

ئاققىنا ئايدەك ئۇزۇشكىگە،
 زەيتۇنە خالك بولاي،
 كىچە يانكىدا يېتىپ،
 كۈندۈز خىرىدارك بولاي.

بيۋاغا بۇگۈن بارۇر،
 تاڭلا ئۇنۇتقاي يارىنى.
 ئادىمى ھەرگىز ئۇنۇتماس،
 كونا سويگەن يارىنى.

مەن بېرىپ قاچان كورەرمەن،
 ئامرىغىمىڭ ئۈزىنى،
 ياغلىغىغا تۇگۇپ ئالدىم،
 سايدا باسقان ئزىنى.

سايدا باسقان ئزىنى،
 كوزلىرىمگە سۇرمە قلاي،
 يارنى ئۇيقۇدا تاپسام،
 لىۋىگە سويۇپ ئالاي.

۲۱. قومۇل ناخشىسى يارسىنەم

سايدا يۇرگەن جەرەننى،
 سەككىز دەڭلا يارسىنەم،
 سەككىز قزىڭ برىنى
 سىڭم دەڭلا يارسىنەم.

ئەگم - ئەگم يوللاردا،
 قزىكىلەدۇر يارسىنەم،
 كىخاب توننى پۇر كۇنۇب،
 قزىكىلەدۇر يارسىنەم.

ئىگىز تىرەك بېشىدا،
 كاككۇك ئوينا يارسىنەم،
 جوڭكۋاڭ بەگنىڭ قزى بلەن
 بەگلەر ئوينا يارسىنەم.

ئاپپاق - ئاپپاق نوشقانلار،
 سايدا تولا يارسىنەم،
 قز ئالمىغان يىگىتلەر.
 تويدا تولا يارسىنەم.

يغلىما قز - يغلىما قز،
 تويۇك بولۇر يارسىنەم.

۷ ئالتۇن بلەن كوشۇگە،
ئويۇك بولۇر يارسىنەم.

قزل-قزل پىيازنىڭ
پوستى تولا يارسىنەم،
ئويلەنمىگەن يىگىنىڭ
دوستى تولا يارسىنەم.

قارا-قارا قاغىلار
خاماندۇر يارسىنەم،
قز ئالمىغان يىگىتلەر
ئارمادۇر يارسىنەم.

تاغنى تۇمان چاڭ بېسىبتۇ
قار كېلەدۇر يارسىنەم.
بەرگى غازاڭ توننى كىيىپ
يار كېلەدۇر يارسىنەم.

۲۲. دوستلارەي ناخشىسى

بىز بۇ ياققا كەلگەندە،
يارم تىشكە قالغان،
قاچان كېلىپسەن يار دەپ
قارا كوزىگە ياش ئالغان

قزل گۈل دېگەن نەرسە،
 بېھشتىن چققان نەرسە،
 قىيامەتكە بارغاندا،
 خۇدايىم ئيمان بەرسە.

كورۇنگەن قارا تاغلار،
 ئارقىسى قارا باغلار،
 بىزنىڭ پار كچك بالا،
 بېلىغا دۈردۈن باغلار.

تۇڭلۇكدىن قاراپ باقسام
 يارم تولغىنىپ ياتتى،
 ئايرىلىپ كېتەي دېسەم،
 دەردىمنى ئولا تارتتى.

ئويدىن ئاتلىنىپ چىقىپ،
 كىردىم چاگىنا يولغا،
 سەن يارمىنى بەرمەسمەن،
 ئون بەش ياشدىكى قىزغا.

ئون بەش ياشدىكى قىزنى
 ئالسام ئارمىنىم يوقدۇر،
 سويگەن يارنى ئالمىسام،
 ئوزگە لايىقىم يوقدۇر.

ئون بەش ياشدىكى قىزلار،
 ھوسما قويۇپ ئوينىدى،
 قارا كوزنىڭ قوينىدا،
 بېلىق بولۇپ سويلايدۇ.

يارم يېزىغا كەتتى،
 ئەندىلەردە بەتكەندۇ،
 ئاندا يارىنى كورۇپ،
 بزنى ئۇنتۇپ كەتكەندۇ.

يارمنىڭ سارايبغا،
 گۈل بلەن مۇنار قىسام،
 يار ئچكىدە بولمامدۇ،
 ھەر قانچە گۇناھ قىسام.

قاراب كوزلىرىم تالدى،
 بر سوزۇڭنى بەرمەيسەن،
 نېمە مۇنچە زار بولدۇڭ،
 عاشق تۇتقانغا ئولمەيسەن.

يار دەيسەن يانا دەيسەن،
 يار قەدرىنى بلمەيسەن،
 يار قەدرىنى بلىگەندە،
 سەھەرلەردە يىغلايسەن.

۲۳. ئاللا ئورگۈلىمەن ناخشىسى

قاش ئاتارم كېلەدۇ،
 كرىك ئاتارم كېلەدۇ،
 بېلىغا قالما ئۇگۇب،
 يالغانچى يارم كېلەدۇ.

زەپتۇنە ئوننى كىيىپ،
 خەستە كوگۈلگە ئوت سېلىپ،
 نوۋ ئېچىلغان غۇنچىدەك،
 ئۈزى ئاتارم كېلىدۇ.

ئەننىيازنىڭ شامىلى،
 تەگسە بۇلۇر ئاق نەن قارا،
 غەم قىشىنى ھايىدىماققا،
 نوۋ باھارم كېلىدۇ.

۲۴. دانە دانە خاللار ئىدىن ناخشىسى

بارارغا يوللارنىڭ بولسۇن،
 قىزىل گۈل ھەمرايىڭ بولسۇن،
 سېنىڭدەك نازۇڭنى يارغا،
 مېنىڭدەك قۇللارنىڭ بولسۇن.

ئېلى شەرىننىڭ باغلىرىدا
غۇنچە سۇفەتلىك سەن گۈلى رەعنا،
گۈلى رەعنانى ياد ئەتمەككە،
مېنىڭدەك بۇلبۇلۇڭ بولسۇن.

سېنىڭ چاچۇشلىرىڭ ئالتۇن،
ساماۋار، كۇرسىڭىز زەردىن،
كى خاقان ئوردىسى سەپىرى
گاھاڭ ھەم يولۇڭ بولسۇن.

ئەگەر سەن خاھىش ئەتسەڭ،
تەسبى تارىنى يۇگۇرتمەكنى،
بۇ نازمنىڭ تېنى
سالماققا چۆلۈۋرۈڭ بولسۇن.

۲۵. ئوتۇڭ يامان ناخشىسى

يار ئىشىگىدە تۇرسا،
گۈل مودەن ئېچىلغاندەك،
كىتەي دېسەم كېتەلمەيمەن،
ئەركىمنى تۇتۇپ ئالغاندەك.

ئۈمىدىم ئۈزۈلمەيدۇر،
ئايرىلىپ كېتەلمەيمەن،

پىنىن كىنەى دىسەم،
عشقى غولپىنى سالغاندەك.

يغالمايمەن خىيالىمنى،
بىر يەردە قلالمايمەن،
خىيال كىنەر ھەر يانە،
دانىلەر ساچلغاندەك.

يار تىشىگىدىن كەتمەى،
ئە تۇرۇب قاراب تۇردۇم.
يار تۇرۇر تاۋى ئالدىدا،
قىزىل گۈل ئىچلغاندەك.

يارم كىتەب ئوزدىن،
قان، ياش ئاقىدۇر كوزدىن،
قالدى نەچچە كۈن سوزدىن،
غەم ئىچىدە قالغاندەك.

۲۶. نىمە بار بۇ يەرلەردە، كىتەى مەن ئوز ماكانغا ناخشىسى

مىنى كورگەن دۇشمەنلەر،
بولدۇ ئەلنى كورمەمدۇ،
دۇشمەن سوزىگە كىر،
مىنى يارم سويىمەمدۇ.

لپ لپ ئېتەدۇر كوڭلۇم،
 يار قېشىغا بارغىلى،
 لەبنى لېيىگە قويۇپ،
 تەننى تازا قىلغىلى.

قىشىنى قىلچ ئېلەپ،
 كىرىگىن ئېتىپ خەنجەر،
 ھجران خەنجىرن سالىدى،
 جېنىمىزنى ئالغىلى.

بېشىغا سېلىپ مېخنەت،
 برەۋلەرگە پېرىپ رۇخسەت،
 دەپدۇ پېنىمىزدىن كەت،
 غەيرى بلەن قالغىلى.

۲۷. ئاھ دەردىڭ يامان ناخشىسى

بولۇڭ مېنىڭ پېرى يول،
 خىيالم سەندە تۇرماسمۇ،
 چىرايمنى سېرىق دەپدۇ،
 جۇدالىق دەردى بولماسمۇ.

دەريا بويىدا ئۇزۇم،
 يىغلايدۇ قارا كوزۇم،

كشىنىڭ بۇرتىغا كىلىپ،
ئوتىمەيدۇ مېنىڭ سوزۇم.

يار ئشىگىدە تۇرسا،
قزل گۈلى بېشىدا،
ئولسەم ئارمىنىم يوقدۇر،
بردەم ياتسام قېشىدا.

دەريا بويىدا تاللا،
تاللاپ ئالدىم تالمنى،
بىۋاقىتتە يار ئىكەن،
سورىمايدۇ حالمنى.

يۇرۇڭ بارم ئوينايلى،
دەريا بويى بويلايلى،
بېلىقلارغا غەرز قىلىپ،
خۇدايىغا يىغلايلى.

۲۸. غىرىبىڭ مەن، ئەسىرىڭ مەن ناخشىسى

ئەتە بلەن غاز ئوتەر،
سودىگەرلەر ياز ئوتەر،
كچىكنە قارا كوز،
قانداغ قىلسام زار ئىتەر.

جۇگانمۇ تىگەي دەيدۇ،
چوكانمۇ تىگەي دەيدۇ،
چوكاننى ئالاي دېسەم،
ۋاختىغا باقاي دەيدۇ.

ۋاختىغا قاراپ ھاردىم،
ھەر كۈندە ئاڭما باردىم،
بىر سويۇب قويۇڭ دېسەم،
ئازامدىن سوراي دەيدۇ.

بېشىغا قىسب غۇنچە،
تۇرماس دەمى سويگۇنچە،
گويسەم ئاڭما ئولسگۇنچە،
كوڭلۇڭنى ئالاي دەيدۇ.

بۇلبۇلدەك قىلب فۇغان،
دائىم قلىمەن گەربان،
ئالماققا تىنىمدىن جان،
عشق تىغى سالاي دەيدۇ.

پۇل تاپسا دىگەن نازىم،
مەككىگە قىلاي نازىم،
يار ياخشى قىلىڭ دېسەم،
مەن بىرگە باراي دەيدۇ.

۲۹. نەغمىدە ئېيتىدىغان ناخشا

مەن ئولسەم ئېتىم ئوچەر،
 بېشىمدىن شامال ئوتەر،
 ياخشى تۇتقان دوستلىرىم،
 يېنىمدىن يىغلاپ ئوتەر.

ئاناممۇ ئولۇپ كەتكەن،
 ئاناممۇ ئولۇپ كەتكەن،
 قېرىنداش بولغان بىلەن،
 كوڭلى بولۇنۇپ كەتكەن.

ياتلارنىڭ دەردى چاغلق،
 قېرىنداشنىڭ دەردىدىن،
 قېرىنداش قىلغان دەردلە،
 ئىچىمگە تولۇپ كەتكەن.

ئاناممۇ ھايات بولسا،
 ئاناممۇ ھايات بولسا،
 دەردىنى ماڭا ئېيتسا،
 ھالىغا بۇ دەم يەتكەن.

نوۋىتى خازان يەندى،
 موۋسىمى باھار كەندى،
 ۋاقىت بىزگە يېقىن يەندى،
 نازم بۇلى دەپ كەتكەن،

۳۰. ياهۇ يارەي، ياماۋلانەي ناخشىسى ✓

باجا ئەيتەرسز غەمى بېشىم، غەمخانىە بولدى نەيلەين،
 بىر سوز بلەن ئاشنا يارم، بېگانە بولدى نەيلەين.

يامان كورمەك مېنى دەرلەر، ئىگەمنىڭ بىر قۇلى دۇرمەن،
 كىشى قەدرمنى بىلمەيدۇ، ۋەتەننىڭ گوھىرى دۇرمەن.

ئوزۇم ۋەسفىنى ئىيتسام، دلبەر ئەيتۇر ئانچە ئەمەسسەن،
 كىتۇرگەن سوزگە سزنى، دلبەرى ئوزرە پەرى دۇرمەن.

كى تەعرف ئەيلەيدىك كوپ، باغ ئارا غۇنچە كورۇب ئىنى،
 تامامى نوشكوفە غۇنچىلەرنىڭ موختىرى دۇرمەن.

نېجەد بىزگە ئول ئاي ئۇزلۇك، سوزىنى تىلگە كەلتۇرمەك،
 قۇلىنىڭ قۇللىرى ئالدىدا، بىر چاكىرى دۇرمەن.

قىيا باقسا تەرەجىم ئەپلەبان، بىز خەستىگە ئول ئاي،
 دېگەيمەن شاد ئولغاندىن، خالايىق بەھتىرى دۇرمەن.

ئىلى بازارىدا يىغلاپ، بۇ نازم يالۋۇرۇپ پارغا،
 كى ئىيتىب بىر قىيا باقسام، نە بولغاي بىر قىرى دۇرمەن.

۳۱. ئايرالغانغا ئولمەيمەن، مەن قەدرمگە يىغلايمەن ناخشىسى

يار ئشىگىدىن ئوتدۇم،
 ئالما شىخىنى نۇتۇپ،

سەن ئويۇڭدىن چىقمايسەن،
مەن تالادا قان يۇتۇپ.

پارنىڭ بېغىغا كرسەم،
ئالما نۇگىدەك بوبتۇ،
كچىككە يارم بار،
قايرىپ سويگىدەك بوبتۇ.

شۇ يارمنى كورگەن خەلق،
بارچە بولادۇر عاشق،
يارمنى كورۇپ خالاپىق،
كويۇپ ئولگىدەك بوبتۇ.

يارم يۇرەتۇر دائىم،
بر ساچقا جالا سىلب،
يارمىڭ قارا چىچى،
ئىككى بولگىدەك بوبتۇ.

ئاۋۋالدا ئويۇن قىسام،
يىغلار ئىدى ئول دلبەر،
بۇ دەمدە ئويۇن قىسام،
قاراپ كۈلگىدەك بوبتۇ.

۳۲. دوستلىرىما ناخشىسى

تۇيان ئوتتۇب، بويان ئوتتۇب كوڭلۇڭنى ئالاي،
قارچىغىنىڭ بالىسىدەك قولۇڭغا قوناي.

قارالبىسام كورۇنمەيدۇ سەمەندىن قورغان،
عەجەب قانتق يامان ئىكەن ياردن ئايرىلغان.

يار ئايرىلىپ چىدار ئىكەن، بىز چىدالماسىز،
ھىچ ئايرىلىپ چىدارمىكەن كوڭلۇڭ ئالدىرغان.

شۇ يارەنى بىر كورۇبان، كوڭلۇڭ ئالدىردۇم،
ھىچ مىنىڭدەك بارمۇ يارغا ئاۋارە بولغان.

ئاۋۋال بېقىپ، كوڭلۇم ئېلىپ ئەندى باقمىدۇ،
مەن سادەمەن يار باقار دەپ تۇمىدە تۇرغان.

۳۳. ئولمەمدۇ كىشى، كويمەمدۇ كىشى ناخشىسى

قارانى يۇسا ئاق بولماس، يامان ھەرگىز ياخشى بولماس،
سەن دوست بولساڭ ئول دوست بولماس،
مەن سېنى سويىدۇم قارا كوز.

قىز ئالما قزارغاندەك، خۇنۇك چوكان يىشارغاندەك،
قىز گۈلدە ياسالغاندەك، ئۇزۇڭگە كويىدۇم قارا كوز.

۳۴. چن مودەن خان ناخشىسى

يار ئىشىگىدە تۇرۇپ،
 بر چلۈە قىلمايدۇ،
 بر كورۇپ كىلەى دىسەم،
 خالىدا بولالمايدۇ.

ئوگۈزە كىدىكى قومۇشنى،
 مەن دەسسەب ئوتەرمەنمۇ،
 كوگۈلۈمدىكى يار بلەن،
 بر كىچە ياتارمەنمۇ.

يالۋۇرۇپ ساڭا ھەر كۈن،
 ياد ئىتەب سىنى ھەر تۇن،
 باغرىمنى قلىبان خۇن،
 ۋەسلىگە يىتەرمەنمۇ.

بارسام ئىشىكىگە يغلاب،
 ئاچچىغاك كىلەب قوغلاب،
 بۇ قىسمى كورۇپ خورلۇق،
 دۇنيادىن ئوتەرمەنمۇ.

يارم ماڭا باقمايدۇ،
 سىنەسىنى ياقمايدۇ،
 مەندەغ بىۋاڧا يارغا،
 بىھۇدە كويەرمەنمۇ.

باقماي ماڭا دەرد قىلدىڭ،
چرايمنى زەرد قىلدىڭ،
دەردىڭگە داۋا تاپماي،
ئاخىرى ئولەرمەنمۇ.

بزلەرنى خاڧا قىلدىڭ،
جانمغا جانا قىلدىڭ،
سەندەك بېۋاڧا پارغا،
ئاۋارە بولارمەنمۇ.

۳۵. گۈلزارە ناخشىسى

ئويماڭ بايتۇقاي سازى،
ئودەكەن تولا غازى،
كچىكنە يارم بار،
ئولتەردى ئۇنىڭ نازى.

سەن دەردىڭنى ماڭا ئىيتساڭ،
سېنىڭ حالىڭغا مەن يەتسەم،
ئوزەمنىڭ ئىلكىدە بولساڭ،
چوللەرگە ئېلىپ كەتسەم.

چوللەر ئىچىدە يۇرسەك،
ئىككىمىز بولۇپ مونس،

سىنەمنى پىرپ ئغدا،
 پۇرەكەمنى كورسەتسەم.
 بزرگە مەرحەمەت ئەيلەپ،
 دەردىمنى ئىشتەكەندە.
 ئون توققۇز قىلب تازم،
 مەن يارمىنى خۇش ئەتسەم.
 يارم پۇرئىغا كەتسە،
 ئاتىسىنى كورگىلى،
 بوز ئېتىمنى ئېگەرلەپ،
 يارنىڭ كەينىدىن بەتسەم.

۳۴. شەھلا كوزى مەستانە، كام بولمىسۇن خانزادە ناخشىبىسى

قاراب كوزلىرىم تالدى،
 راست سوزۇڭنى بەرمەيسەن،
 نېمە مۇنچە زار بولدۇڭ،
 عاشق ئۇتقانغا ئولمەيسەن.
 قاشنىڭ قارىسى ئوزگە،
 كىشى سوز بەزدىمۇ سزگە،
 كىشى سوز بەرسە بەرگەندۇ،
 يامانلىق قەلەيدىم سزگە.

جۇگانغا قاراب يۇردۇم،
 قزلارغا قاراب يۇردۇم،
 جۇگانلارغا باقمايمەن،
 كوڭلۇم ئارتىدۇ قزغا.

قز تەغرىفېنى دېسەم،
 ئۇزلىرىنى تولۇن ئايدەك،
 سېچى خولىغا پاتماس،
 كوڭۇلاسى يېتەر تزغا.

ئۇزلىرى قزل ياقۇت،
 قزغا قزل ئالما تۇت،
 جېنىم ئارا سالدى ئوت،
 دەردىمنى دەيمۇ سزگە.

ياتقا بولادۇر ھەمزە،
 بزگە قلادۇر غەمزە،
 ئەغيارغا قىلب ئىلتاف،
 قەھرى قلادۇر بزگە.

بارىنى كورۇب نازم،
 قوشلاپ قلىدۇر تازم.
 بولدى بۇ كوڭۇللەر بەند،
 ئاچچىغى يامان قزغا.

۳۷. خانم ئورگۈلەي دەيمەن ناخشىسى

ئالمۇتىغا بارمايمەن،
سايدا پۇتۇم ئاغرىيدۇ،
غولجىدىكى يارمغا،
غەجەب ئىچم ئاغرىيدۇ.

ئاخشىمى قاراڭغۇدا،
كورۇنۇر چراق ئوتى،
عاشقلىق قلاي ديسەم،
قورقىمەن كىشىنىڭ پۇرتى.

يارم تەرىپىنى دەپ،
كىچە - كۈنۈز سوزلەيمەن،
مەندەك سوز قلالمايدۇ،
شاھلار ئاسرىغان ئوتى.

پۇرە كىمنى كويدۇردى،
مېنى ھەر كۈن ئولتۇردى،
كويدۇردى ۋۇجۇدۇمنى،
يارنىڭ عشقىنىڭ ئوتى.

۳۸. يۇمۇلاق جۇگان يارم ناخشىسى

سېنىڭى ھىجرە دەردىڭدە،
 بوغزمدىن غزا ئۆتمەس،
 بىر يىل بولدى كويگىلى،
 كويگەن ئوت ساڭا ئۆتمەس.

باغ ئىچىدە بوستانلا،
 ياشىرىبتۇ چوكانلا،
 يارنىڭ دەردىدە يغلاپ،
 ئاقىدى كوزۇمدىن قانلا.

يارم يېنىمغا كەلسە،
 ۋوينۇمنى قۇچۇپ سويسە
 قۇچاقىدا ئولتۇرسا،
 تازا بولادۇر جانلا.

يار ئويگە كېلىۋر بولسا،
 يېنىمىزدا ئولتۇرسا،
 جېنىمنى خېرد ئەيلەپ،
 قىلسام ئېنى مېھمانلا.

يارم باققا بارايلى،
 گۈل غۇنچىسى ئالايلى،

مودان گۈل ئېچىلىبتۇ،
 قىسك باشقا رەيھانلا.

نازم بارادۇر باققا،
 ئوتۇلاب كويۇك تاققا،
 غولجىدا سوزۇم ئاڭلاپ،
 خۇشال بولادۇر جانلا.

۳۹. ئورگۈلىمەن ئاللا ناخشىسى

ئشىگىگىدىن ئوندۇم مەن،
 مەپەمنى جاراڭلىتىپ،
 تارتىنماي سويۇپ قويۇك،
 جالانى پۇلاڭلىتىپ.

لاچىن بولۇپ ئەگىيمەن،
 ھويلاڭدا، تىرەككە،
 بىلىق بولۇپ ئوينايىمەن،
 مەيدەككە، پۇرەككە.

ئوزەم قارچىغا بولسام،
 تورۇڭغا ئلىندۇرسەم،
 مېنى قولۇڭغا ئالساڭ،
 تەلپۇنسەم بىلەككە.

ياز كۈنى تومۇزلاirda،
 ياز ئاخىرى كۈزلەردە،
 قش كۈنى مەسچىلەردە،
 يۇردۇم مەن تىلە كىتدە.

بېغىدا گۈلۈك بولسام،
 بېشىدا گۈلۈك بولسام،
 باققا سۇغا كىرگەندە،
 سۇ بولسام. چىلە كىتدە.

غۇلجىغا بېرىپ كۈزدە،
 ياتىم مەن تالا-تۈزدە،
 نازم بولۇپان ھۇقۇش.
 قچقىرۇر تىرە كىتدە.

۴۰. گۈل پارەى - دادەى ناخشىسى

ئۇيان ئوتىدۇر بر گۈل،
 بۇيان ئوتىدۇر بر گۈل،
 ئىكى گۈل ئاراسىدا،
 سايراب ياتىدۇر بۇلبۇل.
 مەن ئەندى ئىچۈك قلاى،
 غەمگە فالغان بېشىمنى،

كورگىنى ئۇزاق بولدى،
سىغنىم ئاداشمنى.

سىغىنغان بلەن يارنى،
مىنگەلى تىپىلماس ئات،
ئات بولسا كورەر ئىدىم،
بىرىپ قارا قاشمنى.

ئالاي مەن دېسەم بىر ئات،
ئاننىڭ بىر خۇيىدۇر يات،
يارغا يەتكۈزۈرمۇ پات،
كورسەم باغرى تاشمنى.

خۇش ياخشى ئېلى شەھرى،
يارنىڭ بارمۇدۇر مىجرى،
مەن ئەندى بلەلمەسمەن،
يارمغا بېرىشمنى.

يار ئارقىسىدىن باردىم،
قورغاسنىڭ مازارىغا،
يارمىن بلەلمەيمەن،
بىر خەۋەر ئېلىشمنى.

قۇمىزەك قىلب گۈگۈ،
شەيخلەردەك قىلب ھۇھۇ،

يغلاب يۇگرۇب ھەرسۇ،
تو كۇب كوزدە يېشىمنى.

بيۋاڧا بۇدۇن ئەفلاك،
يۇرەكنى قلىبىدۇر چاك،
قلىبىدۇر زەھەر تاغۇش،
ھەر كۇن ئچەر ئېشىمنى.

دۇشمەنلەر جافا قلىدى،
دلبەردن جۇدا قلىدى،
نازم تولا تاه قلىدى،
كورەلمەي ئاداشمنى.

۴۱. چاققان يارەي ناخشىسى

قاراليسام كورۇنمەيدۇ، عالەمنىڭ ئۇچى،
بۇ عالەم بىر كوھنارابات، بىز يول ئوتكۇچى.

قاراليسام كورۇنمەيدۇ ئابراىننىڭ تېغى،
ئوتدا كويۇب ئادا بولدى، يۇرەكنىڭ بېغى.

يار دەردىدە سارغايىم، زەعفران سۇڧەت،
كۆز ۋاختىدا سارغايغاندەك، تېرەك يافرېغى.

غۇنچە ئۇزلۇك نېگارمنى كورەر كۇن بارمۇ،
تەسبېچ تەھلل بولدى ماڭا يارىنىڭ سورېغى.

ياريمزنىڭ قىلغان سوزى داغ بولدى بىزگە،
يۇرەكمنى مەجرۇح قىلدى شۇ سوزنىڭ دېغى.

ئارا ئوستەك توغراقلىقدۇر يارمنىڭ جايى،
قاراب يارغا ئەسر بولدى كوزنىڭ قاراغى.

ئۇلاغمىنىڭ يوقلىغىدىن كورمۇدۇم يارنى،
كورەر ئېدىم زال زەرنىڭ بولسا ئۇلاغى.

۴۲. نادەخان ناخشىسى

ياغلىغىمنىڭ ئۇچىدا قەند بىلەن يېمىش بار،
ياخشى دەمدۇ، يامان دەمدۇ ئەل بىلەن ئېيىش بار.
بىزگە ياخشىلىق قىلغان، كىشىگە قىلاي خىزمەت،
ھەر كۈن خىزمەت ئەتمەككە ھەر كۈندە بېرىش بار.
كىم قىلسا زىيان بىزگە، زىيانى عەيان بىزگە،
بارۇرنى قىلىپان تەرك، ھەم ئاندىن پېنىش بار.

۴۳. ھەمدەم يارەى ناخشىسى

ئىرىغان بىلەن ئېلىپ بولماس سايىنىڭ تېشىنى،
دەرد كەلگەندە ئېيتىپ بولماس كوزنىڭ پېشىنى.

سۇغا سالسام، سۇ كوتەرمەس مىسقال تومۇرنى،
ئالتۇن بېرىپ ئېلىپ بولماس قالغان كوڭۇلنى.

يارم بىزگە باقمى يۇرۇپ، دېلگە غەم سالىدى،
شەفقەت بىلەن سورغان يارمۇ كوڭلى مەلۇلنى.

بەختىم قارا بولغان ئۇچۇن يار بىزگە باقماس،
بىغلاتقىنى ياخشى ئەمەس بىزدەك ئوغۇلنى.

يارم بىزگە باقماس بولدى، بايلار-نامرادقا،
ئىرانلار ھەم يوقلىماسلار ئېرى يوق تۇلنى.

ئايا يارم قەھقەە كۇلۇپ ئىچىك كوڭلۇمنى،
يامان بولماس يوقلىسىڭىز نازىمى قۇلنى.

۴۴. مەردىڭنى نەمەردكە مۇحتاج ئەيلىمە ناخشىسى

بارغىنىمدا ياز بولۇبدۇر، يانسام زىمىستان،
كەچكەن كۇنۇم كەچمەسمىدى سەندىن ئايرلسام.

ھاۋامىكىن، بۇلۇتمىكىن قارنى ياغدۇرغان،
جۇگانمىكىن، چوكانمىكىن كوڭۇل ئالدۇرغان.

ئولا بارسام ئاچچىق قىلب يامان سوز قىلماڭ،
بۇ كوڭۇلنىڭ خاھىشىدۇر سىزگە باردۇرغان.

۴۵. ۋاي دادەي ناخشىسى

ئاقدۇر بلەگم ئاقدۇر،
 ياردن تەلپىم يوقدۇر.
 ياردن تەلپىم بولسا،
 ئولسەم ئارمىنم يوقدۇر.

يارنى ئويىدە قويۇب،
 باغدا مەشرەب ئوينايلى،
 قاشنى تەۋرىتەب قويۇب،
 يارنى قىيىناب ئوينايلى.

قز ھەممىسى يار بولماس،
 يارنىڭ قەدرىنى بلمەس.
 قزلار كوچىدا كوپدۇر،
 قزنى ئاللاب ئوينايلى.

۴۶. مەن ھېران ئارسلان خان ناخشىسى

سايراڭ بۇلبۇلۇم سايراڭ، قزل گۈل شاھى سۇنسۇن،
 يار ئايرىلمەن دەيدۇ، ئايرىلىب كوڭلى تىنسۇن.

بۇ عالەمگە كېلىب تاپقان مىنگىكى مېھرىبانمەن،
 كوزۇمنىڭ روشىنى، كوڭلۇمنىڭ خۇشى، ئارامى جانمەن

ئشىگىدىن قاۋۇمەن، چۇن غۇلامىنىڭ غۇلامى مەن،
مىنىڭدە كىلەرگە شەققەت ئەتكىلى شاھى زامانىمىسەن.

لەبى لەغلى زۇلالىڭ بىزگە دۇركم ئەبەجىيۇن،
ئولۇك تەنلەرنى زىندە ئەتكىلى رۇحى راۋانىمىسەن.

بۇ نازم ئەيتەدۇر، يۇز ئلتىجا ئەيلەب نىكارمغا،
ماڭا پەندى نەسىھەت ئەتكىلى بىر ئۆكتە دانمىسەن.

۴۷. ئالتۇن جان ناخشىسى

قاراب كوزلىرىم ئالدى،
بىر سوزۇڭنى بەرمەيسەن.
نېمە مۇنچە زار بۇلىڭ،
سويۇب قويغانغا ئولمەيسەن.
مىنىڭ مەقسەد كىنەم شۇدۇر،
سىنىڭ ئالدىڭدا جان بەرسەم.
ئاياغىدا مادارم يوق،
بارب بېشىڭدىن ئورگۇلسەم.
مىنىڭ بۇ خەستە كوڭلۇمنى،
چرايلىق مەشىقۇم ئالدى.
راست سوزۇڭنى ئىيت يارم،
جان كچىكنە قايىسى.

مىنىڭ يارم عەجەب دانا،
 عەجەب رەئنا، عەجەب خۇشخۇي،
 ئاخشاملىققا مەن باراي،
 ئىشكىنى تاقىماي بوش قوي.

مىنىڭ يارم عەجەب رەزگى،
 ئوينايدىغان ۋاختى،
 ئچمدىكى دەردلىرىم،
 قانغا ئورۇلۇپ ئاقتى.

مىنىڭ يارم سەفەر كەندى،
 مېنىڭلا مۇندا يارم يوق.
 كوپەر ئوتقا سېلىپ قويدى،
 مىنىڭ تارتىمىغا چارەم يوق.

مىنىڭ دەردىمنى سەن تارتقان،
 سېنىڭ دەردىڭنى مەن تارتقان.
 كېچەلەر تالى مەجنۇندەك،
 بېلىڭغا چىرىمىش پاتقان.

كوچەت تىكىم سوگەت بولدى،
 بىر قاراڭغۇ باغ بولدى،
 يازم قىلغان ئاھانەت،
 يۈرەكمگە داغ بولدى.

يارنڭ ئىشىكى ئاللىق،
شاخ - شاخيدۇر مارجانلىق.
سېنى سويگەن عاشقلار،
ھەر كوچىدا ھەيرانلىق.

ئۈستەڭ بويىدا يالپۇز،
يالپۇزنىڭ شىخى يالغۇز،
عەقلىق مېنىڭ يارم،
يىغلاپ يۇرگىدەك يالغۇز.

ئۈستەڭنىڭ تېگى لايىدۇر،
دەسسىسەم لىغرا لايىدۇ.
يارمنى خىيال قىلسام،
يۇرۇگۇم چىغلايدۇ.

ئۈستەڭنىڭ تېگى قانتىق،
چاپاي دېسەم كەتمەن يوق.
دەردىمنى ئېيتاي دېسەم،
ئۈزەمگە ئوخشاش دەتمەن يوق.

۴۸. ئاھ يالارەي ناخشىسى

لەيلى مەجنۇن شاخ ئېگىلىدى،
يار ئېگىلمەيدۇ ماڭا.

يە كېلىپ جېنىمنى ئالغىل،
يە كوشۇل بەرگىل ماڭا.

كەت دېسەڭ سەھرا كېتەي،
قالدى قەشقەرك ساڭا.
تەلپىڭنى تولا تارتىم،
رۇخسىنىڭ بارمۇ ماڭا.

ئېگىز ئوگۇزە كىگە چىقىپ،
شادلىشىڭدىن ئورگۈلەي،
ئال چۇيقدەك تولغۇنۇپ،
مېڭىشىڭدىن ئورگۈلەي.

قۇرغۇيۇم ئۇچدى قولۇمدىن،
قايدا مېھماندۇر بۇگۈن،
دەخلى بەرمەڭلەر بارمغا،
كوكلى بەرىشاندۇر بۇگۈن.

مەن كېتەر بولىدۇم يارم،
غەرزىم بايان ئەيلىپ كېتەي.
مېھرىبانم قالدى دەپ،
چوللەردە قان يغلاپ كېتەي.

قارا قاش بولغان بلەن،
كەلمەيدۇر قېشىمغا مېنىڭ،

بۇ مالاھەت تاغلىرى،
سىپىرلدى بېشىغا مېنىڭ.

ئىككىمىز بىر دېمەتلىك،
باغدىكى غۇنچە ئىدۇك.
عەجەب ئايرىدى خۇدايم،
ئايرىلماس بىز يار ئىدۇك.

ھاۋادا پارچە بۇلۇت،
يامغۇر يېغىپ ئوتكەن ئەمەس.
ئىككى عاشق بىر بولۇپ،
مۇرادىغا يەتكەن ئەمەس.

مەن بېلىمنى باغلىدىم،
قل بىلەن ھەم سىم بىلەن.
سەن غەقىدە باغلىساڭ،
غومرۇم ئوتەر سېنىڭ بىلەن.

يار يراقدا، بىز فراقدا،
ۋەدە يالغان بولمىسۇن.
خەلقى عالم بىر بولۇپ،
يولدىن چقارغان بولمىسۇن،

ئىشىگىڭگە مەن كەلدىم،
گۈل زاراڭزا تەرگىلى،

گۈل زاراڭزا بانە بولدى،
ئاي ئۇزۇڭنى كورگىلى.

ئاي ئۇزۇڭنىڭ شولىسى،
چۇشىدى سىپىلغا سايىسى.
خويما يىراق بولۇبتۇ،
ئىككىلەننىڭ ئارىسى.

۴۹. لەيلۇن يارەى ناخشىسى

ئاق بوز ئاتنىڭ قۇيرىغى يەرگە سورىلەمدىكى،
ئوزەمنىڭ مەشۇقى بولسا، بېشىمدىن ئورگىلەمدىكى.

ياخشى ئاتقا ئىمىدى، شەھەر يولۇڭنىڭ ئارىسى،
پاختىدىن يۇمشاق ئىكەن، ئىككى تەمچەك ئارىسى.

ئاتنىڭ ياخشىسى جەدە، دېگەن يەرگە يەتمەيدۇ،
ئەل يارىنى ماختايدۇ، بىزنىڭ يارغا يەتمەيدۇ.

تورۇق ئاتدا تورۇق بار، ئاق بوز ئاتدا قۇيرۇق بار،
سويسەڭ ياخشىنى سويىگن، قىيامەتدە سوراق بار.

ئانلىرىڭنىڭ ئىچىدە مىڭىدەك ئىتنىڭ بارمۇ،
يېنىب ئارقاڭغا قارايسەن، يارغا بىرگىپك بارمۇ.

ئاتنى ئوينۇتۇپ چىقۇق، قورغاسنىڭ غولى بلەن،
ئوينىساڭ تۇزۇك ئوينا، ھەر ئىشنىڭ يولى بلەن.

ئېتىمنى توقۇپ قويۇپ، ئاتنى منىم قايرلدىم،
دۇشمەن سوزىگە كىرىپ، مەن يارىمدىن قايرلدىم.

ئېتىمنى توقۇپ قويدۇم، شۇۋىرغان يامان قاردا،
بېشىغا ھەر بالا كەلسە، خىيالىم تېخى سەن ياردا.

سەن ئېتىڭنى ئوينۇتۇپ، دۇشمەنلەرگە بات قىلما،
سەن يارىم مېنى دېسەڭ، بولەك يارنى ياد قىلما.

ياخشى ئاتنى مىنگەندە، ئالدىم قولۇمغا قامچى،
يارمغا ياراشىدۇر، پوپۇش بلەن تىزلامچى.

ئاتنى ساتمىسام بولماس، دەردنى تارتىمىسام بولماس،
پۇلۇم يوق دېگەن بلەن، خوتۇن ئالمىسام بولماس.

يامغۇرلار تولا ياغسا، ئويدىن ئوتىدۇ قامچى،
مەن يارنى سېغىنغاندا، پۇتۇم ئات، قولۇم قامچى.

۵۰. يارەى ناخشىسى

ۋاي ئاتلارڭنى ھايدامسىزلەر مۇزداۋان بلەن،
ۋاي بىر ياخشىنى قىينامسىزلەر بىر يامان بلەن.

ۋاي بارادۇرمىز، يانادۇرمىز ياخشى قىلڭلار،
ۋاي ئېگىزداۋان ئاشادۇرمىز شوتتا سېلىڭلار.

ۋاي ئۇ تېغىڭدىن بۇ تېغىڭغا قۇرغۇى سېلىشۇق،
ۋاي قىزىل گۈل غۇنچىسىدەك كوڭۇل ئېلىشۇق.

ۋاي قزل- قزل قياقلدا قينالدىم سزگە،
ۋاي قزل گۈل غۇنچىسىدەك ئىگلىم سزگە.

ۋاي ئەربىبىدىن ئېرى دوستلار ئەككەن بۇغدايم،
ۋاي بىر باخشىنى بىر يامانغا قوشقان خۇدايم.

ۋاي سىم-سىم دەيدۇ، سىم-سىم دەيدۇ، سىم-سىم قوينۇمدا،
ۋاي زەررە گۇناھ مەنىدە بولسا قىلچ بۇينۇمدا.

ۋاي تۇيان ئوتەي بۇيان ئوتەي، چىشقا تىگەي،
ۋاي ماڭا قويغان ئالمىڭىزنى ئايلىڭىز بېگەي.

ۋاي ئۇقاتدا سەن، بۇ قاتدا مەن، قاچان كورەر مەن،
ۋاي خۇدا بەرسە سىنى يارم، بىر كۈن سوينەر مەن.

۵۱. ئاللايەي ناخشىسى

ئاسماندىكى ئۇچ ئودەك،
ئۇچىلىسى بىر خىلەك،
كچىكىنە يارم بار،
ئىچلغان قزل گۈلدەك.
يار بولسا ياراشقىدەك،
دۇشمەنلەر ماراشقىدەك،
ئوزى ئۇيقىدا تۇرۇپ،
ئويغۇنۇپ كوز ئاچقىدەك.

يار يالغۇز ياتامدىكن،
 مەن بارسام قارامدىكن،
 خويما تولا سېغندىم،
 خىيال قىل ياتامدىكن.

ئاخشاملىققا يار كەلسە،
 بىر بەلگۈ ئېلىپ قالسام،
 ھەرگىز تۇيۇمۇسۇن دۇشمەن،
 يارنىڭ كەلمىگى ئاسان.

يار دەردى يامان ئېكەن،
 مەن ئورە تۇرالمايمەن،
 باراي دېسەم يول يېراق،
 ۋاقتىدا كورەلمەيمەن.

بۇگۈن كېچە چۇش كورسەم،
 چۇشۇمدە مەيدەم ئاغرىتۇ،
 يار مەندىن يامانلايتۇ،
 نېمىدىن كوڭلى ئاغرىتۇ.

يار بار مەلىگە بارسام،
 يۇرۇگۇم پو كۇلدايدۇ،
 دۇشمەنلەر مېنى كورۇپ،
 خويمىغۇ كوتۇلدايدۇ.

بۇگۈن كىچە چۇش كورسەم،
 چۇشۇمدە يولغا بارغۇم بار.
 قولۇمغا پچاق ئېلىپ،
 بۇرەكىگە سالغۇم بار.

قولغا پچاق ئالغان،
 ئوغۇل بالىلىق تەمەس،
 عاشق تۇتقان ئەرلەرما،
 پچاقلارغا بوى بەرمەس.

يېنىمغا پچاق ئاسىم،
 ئېنىڭ چوكىسى دەندان،
 ئوينىمىساڭ ئوينىما،
 سېنىڭدەك چوكان چەندان.

ياغاچ پچاق ئاسقانلار،
 بازارغا كېلەلمەيدۇ،
 يالغۇزلا پچاق بلەن،
 چوكاننى ئالالمايدۇ.

پچاقنى سالاي دېسەم،
 يارم قولۇمنى تۇتدى،
 ئەگمە قېشىنى ئېتىپ،
 مېنىڭ كوڭلۇمنى تۇتدى.

سارغايغان كوكانلارنىڭ،
 سايىسى بولامدىكىن،
 يارغا كويىگەن بۇرەكنىڭ،
 تازىسى بۇلامدىكىن.

ئاق يارغا ساراي سالىم،
 مەخمەل بىلەن ياپتۇردۇم،
 سەفەر كەتكەن يارمنى
 خۇدايىغا تاپشۇردۇم.

۵۲. دوستلارم يەنى ناخشىسى

كەفتەئال ھەم كەفتەئال، كەفتەئالدا كەفتە بار،
 كەفتىرگىنى بەرمىسەڭ، جىنىڭ قۇرۇپ ئولۇپ قال.
 يارنىڭ يېنىدا باغدا، بۇلبۇل تولا سايرايدۇ،
 خۇدا قوشقان كوگۇلنى دۇشمەن قانداغ ئايرىيدۇ.
 ھاۋا تۇتۇلۇپ قاپتۇ، ئوگۇزىدە قار بارمۇ،
 عالەمنى كىزىپ كەلدىم، سەندەك ياخشى يار بارمۇ.
 ئالتە شەھەردە بارمىكىن، سەن يارمەك ئاي چىراي،
 ئىلاندىك تولغۇنۇپ چىقساڭ، قانداغ سەندىن ئايرىلاي.
 ئالتۇن بىلەن رەئنانى، مەن يارغا تۇتاي دەيمەن،
 مەن بولسا خىرىدارى، بىر قەترە پۇتاي دەيمەن.

ھاۋادىكى لاچىنىڭ بېشىدا تۇماغاسى،
 بىر سويۇپ قويۇڭ يارم، جېنىمىڭ ساداغاسى.
 قىز بالا دېگەن نەرسە، توڭا ئەگىنىنى كىيسە،
 بويىدىن تۇتۇپ تۇرۇپ، شېرىن لەۋىگە سويسە.
 چېچىڭ نېمە ئوسمەيدۇ، تارىمايسەن ئوسمەيدۇ،
 يارك نېمە كەلمەيدۇ، چىلىمايسەن كەلمەيدۇ.
 قىز گۈل ئىشىتمەيدۇ، بۇلبۇلنىڭ ساداسىنى،
 ئولسەم تارىمىم يوقدۇر، بىر كورسەم جامالىنى.
 ئۇچاڭدىكى پەشمەتنى، بىر يىلىق بولا دەمسەن،
 كوڭلۇمدىكى يارم سەن، ئايرلسا ئولە دەمسەن.

۵۳. نازر گۈل ناخشىسى

يارمىڭ بويى زىبا،
 زىبا بويىدا گۈل بار،
 شېرىن سوزلىرى تاتلىق،
 ئايدەك ئۈزىدە خال بار.

قېشىڭنى ئاندىڭىز،
 بىزنى تاشلاۋەندىڭىز،
 يوقمىدى ئۇياتىڭىز،
 زار-زار قاقشاتىڭىز.

قۇشقاچلا ۋېچرلايدۇ،
 قۇرغۇى كەلگەن ئوخشايدۇ.
 يۈرەكلەر جىغلايدۇ،
 يارم كەلگەن ئوخشايدۇ.

چلان باققا كرمەيمەن،
 چلان باغدا ئېلان بار.
 يار قېشىغا بارمايمەن،
 يارنىڭ بولەك يارى بار.

دەرۋازاڭ غەجەپ يۇغان،
 ئىلب قويغىلى بولماس.
 كىشىنىڭ قولىدا يارم،
 سويۇب قويغىلى بولماس.

ئىشكىنى قىيا ئاچقن،
 ئۇزۇڭنى كورۇب ئالاي.
 قۇلاڭدىن تۇتۇب تۇرۇب،
 ئاغزىڭغا سويۇب ئالاي.

ئىشكىگە چقىۋاپسەن،
 سەن كوزۇڭنى ئويىنۇتۇب.
 سېنىڭ بىر خىيالڭ بار،
 مەن غېرىبنى قاقشىتىب.

يارنىڭ بېغىغا كىرىپ،
 ئۇرۇك ئىرغىتاي يارم:
 ئۇرۇك ئۈچىدا تۇرۇپ،
 سېنى يىغلىتاي يارم.

كويۇپ كۆل بولمىغان ئىدىم،
 يېنىب ئوت بولمىغاي ئىدىم.
 ساڭا بەرمىسەم كوڭكۈل،
 مۇنچە بولمىغاي ئىدىم.

كورۇنگەن قارا تاغدا،
 ئات قارىدا ياغدى قار.
 ئاپرىلب كىتەي دېسەم،
 كچكلىككە تۇتقان يار.

كورۇنگەن قارا تاغلار،
 ئارقىسى ئېنىڭ باغلار.
 بىزنىڭ يار كچك باللار،
 بېلىغا دۇردۇن باغلار.

مەن بېغىڭنىڭ تېشىدا،
 سەن بېغىڭنىڭ ئىچىدە.
 سەندەك نەچچە چوكانلار،
 رومالمنىڭ ئىچىدە.

تومىڭزنى مەن توردۇم،
 تونچىڭزنى ساپلىماي.
 يېنىڭزدا يار تۇتدۇم،
 توتىڭزغا پاپلىماي.

شەھەردىكى بايلارنىڭ،
 ئىككىدىن سارايى بار.
 بىزنىڭ قارا كوز يارنىڭ،
 ئالتۇندەك چرايى بار.

۵۴. نەچچىڭگە بولاي خانم ناخشىسى

ئوگۈزەڭگە ئېلان چىدى،
 يەلپۈنۈپ جۇڭان چىدى.
 كىڭەشنى پشۇرغاندا،
 ئىسمائىل دۇڭان چىدى.

قۇشقاشچە مېنىڭ جانم،
 نەچچىڭگە بولەي خانم،
 نەچچىڭگە بولۇپ كەلسەم،
 يەتمەيدۇ مېنىڭ جانم.

يان يەرگە ساراي سالدىم،
 شامال كەلسە ئالدا دەپ.

ئارزۇلاب سىنى ئالدىم،
قز-جۇگانىڭ ئالدى دەپ.

ئويىمىز شامال باغدا،
بارسىلا تاپالاملا،
ئىشك بېشىدا ئاچقۇچ،
ئىشكىنى ئاچالاملا.

دەريا بويى قومۇشلۇق،
ئېنىڭ تۇۋىدە قوراي،
مەن ساڭا كويۇپ قالدىم،
ئىرىك بار مېكىن سوراي.

سىرىق چېچەك سايدا بار،
سزدەك جۇگان قايدا بار،
سزدەك جۇگاننى سويسەم،
قىيامەتدە فائىدا بار.

مىنى مۇندا قويماسەن،
ئوزەك ئاندا بارامسەن،
ئاتام سالغان بېغىدا،
ئويناقتىلى قويماسەن.

ئاسماندا ئۇچۇپ يۇرگەن،
بىر يالغۇز قارا قانغا،

بارساڭلا سالام دەڭلا،
بىزنى سوريغان يارغا.

كىچە بولسا پاتمايمەن،
پەنجىرەڭدەن پاتمايمەن.
راس گېپىڭنى ئىيتىمامسەن،
سېنىڭ دەردىڭنى تاتمەيمەن.

بايتۇقايىنىڭ يولىدا،
ئالا ئودەك ئىزى بار،
ئون بېشى تاكام ئويىدە،
ئوتتۇز ياشدا قىزى بار.

سز مېنى كچك دېمەڭ،
سەكرەپ سويىمەن سىزنى.
ھەر قانچە كچك بولسام،
ئوتقا سالىمەن سىزنى.

؟ ۵۵. ئالا يارم ناخشىسى

ئالا يارم خىيالىڭىز ئەنجانچە بولگەن،
كچكىلىدە ئويىڭ ئىدۇق ئەندى يول يوقمۇ.
ئالا يارم خىيالىڭنى بىل بولمايدۇ،
سېلەر يۇرگەن كوچىلاردا يۇرۇپ بولمايدۇ.

قارچىغىنىڭ بالىلىرى،
ياتۇر ئالتۇن ئۇگىدا.
ئەندى بارسام تونىمايدۇ،
ياماق، ئەسكى جۇگىدا.

جانم بوز ئات، خانم بوز ئات،
بوينۇڭنى ئۇزات.
بۇگۇن كىچە يارقىشىغا،
يەنكۇز گۇن بوز ئات.

بۇگۇن كىچە يار قىشىغا يەتكۈزسەڭ بوز ئات،
باشكىنەڭدىن يۇگەن ئېلىپ، قويارمەن تازاد.

تەقىر ئاللا-تەقىر ئاللا حالم قامىدى،
يار قىشىغا بارار ئىدىم، توخۇ چىلىدى.

سورىساڭلار شۇ توخۇدىن ئە دەپ چىلىدى،
قوندىغىدىن يېقىلىپ چۇشۇپ، بوينى سۇنمىدى.

باردى دەيدۇ، ياندى دەيدۇ مېنىڭ يارمى،
ئېگىز داۋان ئاشدى دەيدۇ، بوينى ئالدىمى.

ئېگىز داۋان ئاشىغۇنچە قارا كورۇنمەس،
قارا يورغا مېنىڭگۇنچە چوللەر كىزلمەس.

قارا يورغا بارىدا قاناتلىق ئىدىم،
تاغدا كىيىك پايلاق بولسا، مەن ئاتلىق ئىدىم.

قارا يورغامنى ئولتەردى قاراقل قامچى،
 ئېگەر- توقۇم يولدا قالدى، بېلىمدا قامچى،
 قزل سۇنڭ بېلىقلىرى قازاندا قاينار،
 حارام زادە باينڭ قزى قوينۇمدا ئوپنار.
 ئانلىرىمنى قويۇۋەتدىم كوكۇ بۇلاققا،
 بىزنىڭ غازلار چىقىدىمىكىن جېگن بۇلاققا.
 بۇ يولدا ئوكسىمەيدۇ تۇققۇز تارالق،
 مەن يارمىدىن ئايرىلغىلى كوكۇم قارىلىق.
 ئاتام مېنى ئاشلىق ئەتدى ئەسكى چالما دەپ،
 ئانام بولسا باقار ئېدى قزل ئالما دەپ.
 ئاتام مېنى چاكا بېرىپ، يامبۇ تاپامدۇ،
 مۇشۇ كۈندە ئولۇپ كەتسەم قۇمدىن تاپامدۇ.

۵۶. گۈل مەعشۇق قوشىغى

مېنىڭ يارم غەجەب رەئنا،
 غەجەب رەئنا ئوزى خۇشخۇي،
 بۇ گۈن تۇندە بارىمەن،
 ئىشكىنى تاقىماي بوش قوي.
 گۈل مەعشۇق دېگەن بىلەن،
 ئوقەت قاليدۇ چەندە.

كچىكىنە قارا كوز،
يغلاب يۇرگىدەك چەندە.

بىر كىچە فونۇب قالدىم،
ئورۇلىگەن تىمىكلاردا،
بارساڭ سالام ئېيتقىن،
قارا كوز يىنىكلاردا.

قلۇيدىن بوران بولسا،
يار بۇرۇنۇمغا پۇرايدۇ.
جىنىمنىڭ خوشنىسى دۇشمەن،
مېنى كەمدىن سورايدۇ.

تاققا چىقىم ئرادە،
يېنىب چۇشۇم پىيادە.
كچىكىنە يارم بار،
قىزىل گۈلدىن زىيادە.

چۇغلۇق گۈللىرى تاغدا،
ئىچىلىپتۇ ھەر ياندا.
بەشىنچى باھار ئايدا،
مەن يارم بىلەن باغدا.

ئودەك بىلەن كەمرەشنىڭ،
سۇ چىچىقىنى خويۇر.

عاشق بلەن مەعشۇقنىڭ،
 كوز بېقىشقىنى خوبىدۇر.
 گۈللەر ئىچىلىپ تۇرسا،
 بۇل-بۇل سايرىش تۇرسا.
 بىرى عاشق، بىرى مەعشۇق،
 بىر-بىرىگە قارىش تۇرسا.

۵۷. يولەن ناخشىسى

I

ھاي ھاي يولەن ھاي يولەن، گۈل قايدا بار،
 بىر ياخشىغا بىر پامان ھەر جايدا بار.
 ھاي ھاي يولەن ھاي يولەن بارمۇ ھايات،
 قارچىغىدەك بويۇڭغا، بولمۇم ساپاد.
 ھاي ھاي يولەن ھاي يولەن ھاي نە قلاي،
 خەنجەر ئېلىپ پۇرەكنى پارە قلاي.
 ھاي ھاي يولەن ھاي يولەن قار كېلىدۇر،
 بەرگى غازاڭ توننى كىيىپ يار كېلىدۇر.
 بەرگى غازاڭ توننىڭ بەرگى تولا،
 قز ئالمىغان يىگىتنىڭ دەردى تولا.

قارا-قارا قانچىلار خاماندىدۇر،
قز ئالمىغان يىگىتلەر ئارماندىدۇر.

قزل-قزل پىيازنىڭ پوستى تولا،
ئويلەنمىگەن يىگىتنىڭ دوستى تولا.

ئالا-ئالا كوكىنەك پافا ئالۇر،
ئويلەنمىگەن يىگىتلەر خافا بولۇر.

ئاق-ئاق نۇرغاي ئاق قۇشقاچ چاپ-چاپ قىلۇر،
ئويلەنمىگەن يىگىتلەر توپغا كىلۇر.

سىرق-سىرق، سىرق قۇش ھۇ-ھۇ دەيدۇ.
ئويلەنمىگەن يىگىتلەر ئارمان يەيدۇ.

يىشل-يىشل كوك قانغا تاغدا ياتۇر،
ئويلەنمىگەن يىگىتلەر قايدا ياتۇر.

يىگت كوشلى خۇش بولۇر خوتۇن ئېلىب،
قز كەلگەندە ئۇخلاشۇر ئورۇن سېلىب.

ئاپپاق-ئاپپاق توشقانلار سايدا تولا.
ئويلەنمىگەن يىگىتلەر تويدا تولا.

شىلدر-شىلدر قومۇشقا سرغام چۇشىدى،
سنالمىغان يىگىتكە سىگلم چۇشىدى.

ياخشى-ياخشى موللاملار نىكاح قىلڭ،
كۈن ئولتۇرۇپ، كەچ بولدى، قىزنى بېرىڭ.

II

يغلىما قىز، يغلىما قىز تويۇڭ بولدى،
ئالتۇن گۈللۈك كوشۇڭگە تويۇڭ بولدى.

ئاۋۋال باشلاپ خۇدانى ياد ئېتىلى،
مۇھەممەدنىڭ رۇھىنى شاد ئېتىلى.

يغلىما قىز، يغلىما قىز خۇش بولۇرسىز،
قارچىغىدەك يېڭىگە توش بولۇرسىز.

يغلىما قىز خوشال بولغىل تويلىشىڭدۇر،
ئالتۇن بويۇق گۈل يېڭى تويلىشىڭدۇر.

ئالتۇن بويۇق يېڭى بىلەن بويلىشىۋىرسىز،
بىر ئورۇننىڭ ئىچىدە تويلىشىۋىرسىز.

يغلىما قىز فەرىدۇندەك بەختك بولۇر،
ئالتۇن گۈللۈك كوشۇڭگىدە تەختك بولۇر.

يغلىما قىز بۇگۈن ساڭا بەخت بېقىدۇر،
كوشۇڭگە ئىگە ئالتۇندىن مىخىلار قېقىدۇر.

ئاپتاۋىدا سۇ قۇيسام ئېلىمايدۇر،
قىز ئانىسى ئوگەيمىكىن يغلىمايدۇر.

III

كچىكىنە قارا كوز ۋاي بالام، ۋاي بالام.
ئىلى تاتلىق شىرن سوزلۇك ۋاي بالام، ۋاي بالام.

مەن بالامنى بەرمەتتىم ۋاي بالام، ۋاي بالام.
ئاخچىسىنى ئالمايتتىم ۋاي بالام، ۋاي بالام.

بالام مەندىن ئايرىلدى ۋاي بالام، ۋاي بالام.
قانائىلىرىم قايرىلدى ۋاي بالام، ۋاي بالام.

ئويدە يالغۇز قالارمەن ۋاي بالام، ۋاي بالام.
كەلسە تارتىپ ئالۇرمەن ۋاي بالام، ۋاي بالام.

ئون بەش ياشقا يەتمىگەن ۋاي بالام، ۋاي بالام.
ئۇرسام ئويدىن كەتمىگەن ۋاي بالام، ۋاي بالام.

تۇچۇب كەتتى ئويۇمدىن ۋاي بالام، ۋاي بالام.
غايىب بولدى كوزۇمدىن ۋاي بالام، ۋاي بالام.

بالام بېرىپ تۇخلىغاي ۋاي بالام، ۋاي بالام.
بالامنى ھەق ساقلىغاي ۋاي بالام، ۋاي بالام.

شۇڭقارمنى قاچۇردۇم ۋاي بالام، ۋاي بالام.
خۇدايمغا تاپشۇردۇم ۋاي بالام، ۋاي بالام.

مۇھەببەت قوشاقليرى

ئاخشىمى قاراڭغۇدا،
مولجا قلىمەن چاينى.
يار يادىمغا كەلگەندە،
ئچمەي قوپىمەن چاينى.

ئەللە ھەر نىمە دەيدۇ،
بىر قارا كورۇنگەننى.
غەقلى بولسا ئۇخمامدۇ،
مىڭ ئولۇب، ئرايگەننى.
ئاخشىنى تولا ئيىتسام،
ئەل مىنى ساراڭ دەيدۇ.
ئوزەمىڭ ئانام بولسا،
دەردى بار بالام دەيدۇ.

مەن ئوزەم كچەك چاغدا،
كالا باقىمەن تاغدا.

بۇلبۇل سايرىغان چاغدا،
مەن يارم بىلەن باغدا.

قزل گۈل تارام-تارام.
دوليتىم ئانا-ئانام،
يار دېگەن كوشۇل خۇشى،
ئىلمەيدۇ ئانا-ئانام.

يار دەيسەن، يانا دەيسەن،
يار قەدرىنى بىلمەيسەن.
يار قەدرىنى بىلگەندە،
تاك سەھەردە يىغلايسەن.

مەن يىتمىغا كىم قويۇبتۇ،
سودىگەر يار تۇتقىنى.
سودىگەر سودىغا كەتسە،
ئولتۇرۇپ قان يۇتقىنى.

يارم ئۇسۇل ئوينىيدۇ،
ئورۇلۇپما، چورۇلۇپ.
شۇنچە تەلنىڭ ئىچىدە،
قزل گۈلدەك كورۇنۇپ.

ئاقسۇ يولى مۇز داۋان،
مۇز داۋاندا بىر جۇگان.

ئۇ جۇگاندىن حال سورىسام،
ئوز يارىدىن ئايرىلغان.

قولۇمغا سوقۇۋەتتى،
بالى-باگزا بىلەن تورتىنى.
عاشق دەپ ئۇنارمەنمۇ،
قەدر بىلمىگەن دوتىنى.

زىمىستان كورمىگەن بۇلبۇل،
باھارنىڭ قەدرىنى بىلمەس.
جاپانى چەكمىگەن عاشق،
ۋافانىڭ قەدرىنى بىلمەس.

كوك قومۇشقا ئوت قويسام،
مەن ئۇنى كويمەس دىدىم.
ئوزى ئاق، كوڭلى قارانى،
مەندىن ئايرىلماس دىدىم.

سەن عىزىز ئەتكەن قۇلۇڭنى،
خار ئىتەلمەيدۇ كىشى.
سەن ئەگەر خار ئەيلىسەڭ،
ھەر جايغا بارسا خار كىشى.

بىر قاراڭغۇ باغ ئىچىدە،
بىرگىنە زىلۋاتىرەك.

بۇ سىنڭ زىلۋا بويۇڭغا،
گۈل ئارا دېچا كىرەك.

كىچە يېتىپ چۈش كوردۇم،
تولغان ئاي قوينۇمدا دەپ.
ئاە دەپ ئويغۇنۇپ كەندىم،
پارە يۇرۇگۇم گويدى دەپ.

چنە-چنە سۇ ئچەرمەن،
كويۇگۇم پەسلەرمۇ دەپ.
بۇ بېيتنى سزگە ئېيتتىم،
دۇنيانىڭ چىچىگى دەپ.

قارا قۇش ئىغىر نىمە،
كوتەرگىلى بىلەك كىرەك.
ھوسمىسى يەككەك جۇگاننى،
سويگىنى يۇرەك كىرەك.

ئۇزى ئاق، كوئىلى قارا،
خۇش دەرد غەلەم قىلى ماڭا،
قلغىنىڭ كوئىلۇڭدە قۇرسۇن،
مەنمۇ قىلغاي مەن ساڭا.

باريسەن بىر-بىر بېسىپ،
دەريا سۇيىدەك ئايرىلىپ،

مۇنچىما باغرىڭ قانامۇ،
باقىمىدىڭ بىر قايرىلىب.

مەن ئوزەم ئۇستا بولۇپ،
سالدىم ياغاشقا رەندىنى.
كەمگە ئېيتىپ كەمگە يىغلاي،
بى ۋافانڭ دەردىنى.

ئاق بېلىق، ئاپپاق بېلىق،
ئافتابدا يانقىنىڭ قىنى.
مىنى يامان دەپ بېرىپ،
ياخشىنى ئاپقىنىڭ قىنى.

ئزلىمەس كوڭلۇم مىنىڭ،
بار ئزلىگەننىڭ يارى بول.
كەم سىنى يارم دېسە،
بېرىپ شۇنىڭ گۈلزارى بول.

چوڭ بۇغرا كچەك بۇغرا،
يارنىڭ مىنگىنى يورغا.
يارنى كەلگىدەك دەيدۇ،
چىقىپ تۇرارمىز بولغا.

بارغىنى باردۇر خىيالىم،
يانغىنى يوق ئاقىتىم،

يارمنى سيغىغاندا،
ئۇچقىنى يوق قانىتم.

كەلمىدى يار كەلمىدى،
نە بولدى يارم كەلمىدى.
ئېتىنىڭ ئاياقى سۇندى،
باھانا بولدى كەلمىدى.

ئېتىنىڭ ئاياقى سۇنسا،
ئات ئېلىپ مەنەسمىدى.
يارنىڭ كوڭنى ياردا بولسا،
بر كېلىپ كورمەسمىدى.

يارمنى كەپتۇ دېسە،
يۇگرەب چقاي بېشىم بلەن.
يارم ماڭغان كوچىلارغا،
سۇ سېپەي بېشىم بلەن.

ئالمىلق باققا كروب،
بر ئالمىنى يەرمۇ كشى،
ئالمىدەك يارى تۇرۇپ،
دېۋانىنى دەرمۇ كشى.

كىتىب بارغان ئايلامنىڭ،
تۇگمىسى قاتار-قاتار.

تۇگمىسىنى يەشكىچە،
توخۇ چىلاب تاڭ ئانار.

ھاي ئايلا جۇگان ئايلا،
مىنىڭ مەيلىمگە باقساڭچۇ.
سىنىڭ مەيدەڭ داۋا بولدى،
كىلىب مەيدەڭنى باقساڭچۇ.

ئەل مىنى يامان دەيدۇ،
بىلەيمەن يامانلىقنى.
مەن ئوزەم يېتىم ئوغۇل،
تەلەيمەن ئامانلىقنى.

ساي بىلەن يۇگرەب ئېدىم،
سايدى ئاياقمغا تىكەن.
ئىمە دەپ يۇگرەب ئېدىم،
يار قايرىلىپ باقماس ئىكەن.

باغدا بىر گۈل بار ئېدى،
شىخىدا بۇلبۇل سايرىدى.
زەب خۇدانىڭ تەقدىرى،
يارمنى مەندىن ئايرىدى.

ئاسماندىكى بوز تورغاي،
سايرىمىساڭ نە بولغاي.

كچىكىنە يارمنى،
قېنىمىساڭ نە بولغاي.

ئاغرب ئىدىم ئولگىنى،
يارم كەلدى كورگىنى.
قوپقىدەك مادارم يوق،
يارغا تازم قلغىنى.

ئاينى ئاسماندا دىسەم،
تار كوچىدا ئاي بار ئىكەن.
سېنى چرايلىق دىسەم،
سەندىن چرايلىق بار ئىكەن.

بر ياخشى ئىتىم بولسا،
تاغدا ئولىمايمەنمۇ،
كوڭلۇمدىكى يار بولسا،
يېتىب ئۇخلىمايمەنمۇ.

كاككۇ گۇمنىڭ ئۇنىنى،
قەشقەردىن ئاڭلاب كەلدىم.
يارم بەرگەن پوتىنى،
بىلىمغا باغلاب كەلدىم.

گۈل تېرىدىم كورسپىلە،
ھوسما تېرىدىم كورسپىلە.

بر قويۇم ھوسما بېرەي،
بويىنۇم قۇچاڭلاپ سويىسىلە.

تاققا چىقىم تال ئۇچۇن،
قورغۇي بالىسى بار ئۇچۇن.
ئوتقا سالسا كويمەس ئېدىم،
ئوتسىز كويدۇم يار ئۇچۇن.

ھوسقا ھوس قىلدىڭ مېنى،
ھۇشمەنگە ھوس قىلدىڭ مېنى.
سۇرە ياسىنى ئوقۇب،
ئايىرلغۇسىز قىلدىڭ مېنى.

ئاق ئاشنى ئېگىز دەيدۇ،
ئاق بوز تاشقا يەتمەيدۇ.
ئەل قىزىنى ماختايدۇ،
ھەجەر خانغا يەتمەيدۇ.

كەتدى دەپ كوڭلۇڭنى بۇزما،
كەتمەيسەم نالەت ماڭا.
ئالتى تال قارا چىچمىدىن،
ئوزگىسى دۇشمەن ماڭا.

مەن قۇشۇمنى غازغا سالدىم،
كەم سېلىبتۇ قاغىغا.

ئالتە قانغا بىر بولۇپ،
ئالدى قۇشۇمنى ئارىغا.

ئورۇكلەر پىشپ قاپتۇ،
تۇۋىگە چۇشۇپ قاپتۇ،
جىنىمغىنا شۇ يارم،
چۇشۇمگە كىر قاپتۇ.

خۇش بەختى ساعادىتى،
كىشى جانانىغا يەتسە.
چىكىپ جەۋرى جالغالارنى،
كوزى مەستانىغا يەتسە.

ئە ئۇرارمەن، ئە ئۇرارمەن،
ئاهلىرىم تۇتقاي سىنى،
كوز يېشىم دەريا بولۇپ،
بىلىقلىرىم يۇتقاي سىنى.

چىنىپنى بەرمەك ئادانغا،
ئوپىناپ-ئوپىناپ سۇندۇرۇرۇم.
بىۋاقا كىشىنىڭ يارى،
قاچان كوخۇلنى تىندۇرۇرۇم.

كەتمەكچى بولۇپ قالدىم،
كىتەمسەن مېنىڭ بىلەن.

تورت كۈنلۈك شۇ عومرۇمنى،
ئوتكۈزەي سېنىڭ بىلەن.

قاتار-قاتار قاغىلار،
يارمغا سالام دەڭلا.
كوزۇم توپسا تويغاندۇ،
كوڭلۇم تويمىدى يارغا.

دەريا ياقىلاپ ماڭسام،
ئوغايلارنىڭ مونچىسى.
كچىكىنە يارم بار،
قىزىل گۈلنىڭ غۇنچىسى.

گۈلمىدى، غۇنچەمىدى،
يارم سېنىڭ بېشىڭدىكى.
كىچىلەپ ئونالمىدىم،
كىملىرى ئىدى قېشىڭدىكى.

يارسىز غۇمرۇم مېنىڭ،
مىڭ ياشىسام بىر كۈنچە يوق.
ئەشقى ئوتىنىڭ ئالدىدا،
دوزاخ ئوتى ئۇچقۇنچە يوق.

يار بىلەن بارايمۇ مەن،
يولىدا قالايۇ مەن.

شۇ يامانلىغان يارنىڭ،
كوڭلىنى ئالايمۇ مەن.

سەن قاياقدىن كېلىسەن،
مەن يىغلىسام سەن كۆلىسەن.
بارچە ئىشنى بېلىسەن،
ئوتقا سېلىپ كويىدۇرسەن.

بۇل - بۇل دېگەن بىر قۇشدۇر،
سايرىسا ئۇنى خۇشدۇر.
بەش كۈنلۈك شۇ عالمەدە،
يار بىلەن كوڭۇل خۇشدۇر.

كۆرەدىن چىققان ھارۋا،
يانبۇلاققا ياماشدى.
ئانامنى خىيال قىلسام،
ماڭا يىغا ياماشدى.

ئاق ئالما قىزىل ئالما،
چىچىڭغا جالا سالما،
ئاكام سېنى ئالمايدۇ،
كەلگەنلەرنى ياندۇرما.

قامچام سېپى ئرغاپدۇ،
تىكلەپ قويسام تۇرمايدۇ.

قوديشاشكىدىن قىز ئالسام،
قىچىپ كېتىپ تۇرمايدۇ.

مەن يارمنى ئاپار مەن،
ئانار گۈلنى ئۈزەرمەن.
مەن يارمنى تاپقاندا،
مۇرادىمغا يېتەرمەن.

ئالما گۈلى قىسماڭلار،
توزۇپ كېتىدۇ بەرگە.
چرايلىقدىن يار تۇتماڭ،
ئېگىپ كېتىدۇ ئەرگە.

ئىشك ئالدىڭ بۇيادۇر،
شىلەر ئەتسەڭ تۇيادۇر،
نازۇك سېنىڭ بلىڭڭ،
تۇتماي تۇرۇپ سۇنادۇر.

قىزىپ ئەنگە سىغمايمەن،
مېڭەر كورسەم جامالڭنى،
جاھان خەلقىغە بەرمەسمەن،
سېنىڭدەك جورى خانمنى.

ئاق بالىخان دەپ ئېيتمايمەن،
سىم كارۋەتدە ياتمايمەن.

سەم كارۋەتدە يانتقاندا،
بىر گېيىم بار ئىيتىمايمەن.

تېرە كىسىز ھۆيلېغا كىرسەم،
پېشىمغا ئاقناپ ئوتىدى.
بويۇڭدىن ئورگۈلەي يارىم،
سېنىڭ قەدرىڭ ماڭا ئوتىدى.

دەردى بار بوستاندا ياتقۇنچە،
چول بەياۋان ياخشىراق.
قەدرى بىلمەس ئادىمىدىن،
بىلسە جايۋان ياخشىراق.

يارمنى ئاغرىق دەيدۇ،
مەن پىرىب كورەيمىكىن.
ئاغرىق بولسا، بولمىسا،
پېشىدىن ئوريلەيمىكىن.

ئاق گۈلۈم، قىز گۈلۈم،
عەجەب ۋاخدا غازاڭ بولدىڭ.
مېنى چوللەرگە تاشلاپ،
ئوزەڭ يولغا راۋان بولدىڭ.

قارىسام كورۇنمەيدۇ،
غالجات غولىنىڭ پېشى.

ئاھ دېسەم ئاۋال كەتدى،
قارا كوزۇمنىڭ يېشى،

ئېگىز ئويمان ئوگۇزەكدە،
مەن ياتمايمەن ئوزەك يات،
يار دەردى مانداغ بولسا،
يار تۇتمايمەن پەندىيات.

ھاراق ئچىدۇ دەيدۇ،
نەشە چىكىدۇ دەيدۇ،
ئەللە ھەر نىمە دەيدۇ،
دەرد كەلگەننى بلمەيدۇ.

قاشنى قاشقا ئولىسا،
يىتەمدۇ قاشنىڭ بويىغا،
خۇدايم سېلىب قويۇبتۇ،
قارا قاشنىڭ كويىغا.

يامانلىق ئەيلىمەك يارم،
بۇگۈن تاڭلا قىيامەتدۇر.
يامانلىق ئەيلىگەنلەرگە،
قىيامەتدە نادامەتدۇر.

يار مەندىن يامانلابتۇ،
ئىيتقان سوزلىرى ماقۇل.

بېرب ئىيتىڭ يارمغا،
مەن يارمغا ناماقۇل.

مىنىڭ ئىككى يارم با،
برى عالم، برى زالم.
برىگە ئانچە مەيلىم يوق،
برى كوڭلۇمنىكى يارم.

بۇگۇن ئۇچ كۇندىن بېرى،
يارىنى كورمەيدۇ كىشى.
كورۇب كورمەسكە سالىسا،
ترك ئولمەمدۇ كىشى.

باققا كرمە كلك ئاساندۇر،
جورا بولغاندىن كىيىن.
يارنى سۇيىە كلك ئاساندۇر،
مەيلى بولغاندىن كىيىن.

ئىلى دىگەن يەرلەردە،
ئۇن تاسقايدۇ لە كزىدە.
كچىكىنە يارم بار،
قان تاميدۇ مە كزىدە.

چەكمەيسەن تاماكاڭنى،
يوقمىدى چلم غاڭزاڭ.

ئزلەيمۇ ئاپالمىدىم،
نەدىدۇر سىنىڭ پاشىزاڭ.

ئىگىز ئۈستەڭ بويىدا،
يار بىلەن ياندىم يالىڭاچ،
قار بىلەن يامغۇر يىغىبتۇ،
كەل يارم قوينۇڭنى ئاچ.

مەن قاچان چوڭ بولىمەن،
يارم بىلەن تەڭ بولىمەن.
گىپىگە گەپ ياندۇرۇپ،
دەردىگە دەرمان بولىمەن.

يار ئىشىگىدە تۇرۇپ،
بىر جىلۋە قىلاي دەيدۇ.
يۈز مەڭ ھىلىلەر بىلەن،
كوڭلۇمنى ئالاي دەيدۇ.

ئالما گۈلىدەك يارم،
خىنە گۈلىدەك يارم.
مەن ساڭا نىمە قىلدىم،
جىنمىغىنا شۇ يارم.

كەتمەگىچى بولۇپ قالدۇق،
مالچىلار بىلەن ئاققا.

بىزنىڭ يار چىقىپ كەلسە،
كەنجە يېيىنىپ باققا.

ھاۋادىكى لاچىنى،
قىل بىلەن تۇتاي دەيمەن،
مەشىۋغۇم چىرايلىقنى،
سۇ بىلەن يۇتاي دەيمەن.

قارچىغام ئۇچۇپ كەتتى،
پەلىيىمنىڭ يوقىدىن،
قارا كوز كىتىپ قالدى،
تەلىيىمنىڭ يوقىدىن.

دۇتارنى ئاستا چالغن،
ئاق بىلەككە ئالمىسۇن.
سويسەك ياخشىنى سويىگن،
ئارمان يورەككە قالمىسۇن.

باغۋەنچى بېغىڭنى ئاچقن،
مەيلى بار يارنى كورەي.
سايىدا كوزى خۇما،
مەستانە يارنى كورەي.

ئىلى خۇ دىگەن پەردە،
شاينى چاپان بەش تەڭگە.

ئازار بەرمەك كوكلۇمگە،
شیرن جینم مك تەنگە.

بارساك يار بېرب نۇرغىن،
ئارقاكدن يېتىشەرمەن.
يامان ئېرىكدن قوقساك،
خالىدا تېپىشارمەن.

يار مېگەن تورۇق ئاتىك،
ئوك قۇلبىغىدا ئەن بار.
قورقماي چققن تالاغا،
ئىك تۇۋىدە مەن بار.

ھاۋاما ھاۋامىدۇر،
قار يامغۇر ياغامىدۇر.
قز ئۇچۇن يىگت ئولمەك،
شەركدە راۋامىدۇر.

ئە دەرىخا دەردى بلەن،
مەن ئادا بولدۇم نىتەى.
زەررە گوھەرنى يۇتۇردۇم،
تاپمىدىم ئولدۇم نىتەى.

خويما ماكدىم بۇ يولدا،
لاچن سوققان توشقاندىك.

كەچ كرسە تاڭ ئاتمايدۇ،
مەن بلەن قېرىشقاندەك.

كويۇمەنا كويۇمەن،
قېشى قاراغا كويۇمەن.
قېشىغا قاراپ تۇرۇپ،
شىكەر ليۋىگە سويىمەن.

تەرزى قىلاي خومار كوزگە،
خوما كوزنىڭ سوزى ئوزگە،
دەردىڭدە ئولا يغلاپ،
سالام ئىيتاي جىنم سزگە.

ئىگىز دوڭنىڭ يېنىدا،
خويما بوپتۇ ئالمىلا.
ئالمىدەك بارى تۇرۇپ،
ياماننى سويگەن لالمىلا.

نامرات بلەن ئوينايىمەن،
باي مېنىڭ خلم ئەمەس.
پۇل تاپسا ئوزى تاپقان،
تىڭىنى بولۇپ بەرمەس.

چرىغىڭنى ياندۇرۇپ،
قويدۇڭ موراڭنىڭ بېشىغا.

مەن ساڭا بىر گەپ قىلاي،
قىرى ئاناڭنىڭ ئالدىدا.

باققا كىردىم كىچىلەپ،
سىكىلە كىنى يېتىلەپ.
گۈل تۇۋىدە سويۇپ ئالدىم،
سىكىلە كىنى مېكىلەپ.

ئەنتىم بارەي ئەنتىم بار،
يانچۇغۇمدا قەنتىم بار.
يار ئايرىلىمەن دەيدۇ،
ئايرىلماسقا شەرتىم بار.

يارم بەردى بەش ئالما،
بەشىلىسى قوينۇمدا.
ئۇخلاپ چوچۇپ ئوخانسام،
يارم قولى بوينۇمدا.

قىشنىڭ قارا بولغۇنچە،
كوزۇڭ قارا بولمامدۇ.
ماڭا شاللاق ئۇرغۇنچە،
ئۇزۇڭ قارا بولمامدۇ.

ئاخشامقى حارامزادە،
يارم بىلەن گەپلەشىدى.

گەپ قىلماي قويۇپ بەرسەم،
ئويناپ ھەددىدىن ئاشىدى.

يۇقۇردىن چۇشۇپ كېلىپ،
پەنجىرە ئىدىن تاش ئاندىم،
يارم سىز ئوخلاپ قاپسىز،
تەمبۇر چېلىپ ئوخاندىم.

◁ ئالمۇتىغا بارمايمەن،
سايدا پۇتۇم ئاغرىدۇ.
قەشقەردىكى يارمغا،
ئەندى ئىچم ئاغرىدۇ.

ئىتىم ئۇر كۇپ كرمەيدۇ،
غازى بارمىكىن كولدە،
قچقار سامما چقممايدۇ،
ئىرى بارمىكىن ئويدە.

بۇ تاغلا، ئىگىز تاغلا،
نىشى بار، توپىسى يوق،
ۋەعدىسىدە تۇرمىغان يارنىڭ،
دەردى بار ۋافاسى يوق.

ھاۋادىكى لاچىنى،
تور بلەن تۇتاي دەيمەن.

ئالتۇن قارا كوز يارنى،
سۇ بلەن يۇتاي دەيمەن.

عەجەبەمۇ كەلپىدىڭ يارم،
يولۇڭغا بارغىدەك بولدۇم.
قولۇمغا قوش پچاق ئېلىپ،
يۈرەكنى يارغىدەك بولدۇم.

ئشىگىڭدىن ئوتتۇم مەن،
ئوتكىنمىنى تۇيدىڭمۇ؟
توخۇ تىككى چىلىدى،
بر چىمايسەن ئولدۇڭمۇ!

سەن قاچان كەلدىڭ ئىشكە،
مەن بىلەن ئاھ ئۇرمىدىم.
چىقىنى چارە تاپالماي،
ئولتۇرۇپ قان يىغلىدىم.

ئشىگىڭدىن ئوتتۇم مەن،
تەمبۇرۇڭنىڭ ئاۋازى.
يۇرۇڭمىنى كويۇرگەن،
كويىڭنىڭ پەرۋازى.

ئىشكنىڭ ئالدىدا سېدە،
ئانقا سېب بېرەي بېدە.

مەرىپەم خاننىڭ دەردىدە،
بولدى يۇرىگىم زىدە.

ئانىڭ ياخشىسى ئورۇق،
قىزنىڭ ياخشىسى ئورۇق.
يېڭىلىك قىلى دېسەم،
پۇتۇمدا يۇغان چورۇق.

ئات مەنەسمۇ ئوينايمەن،
مەنەسمۇ ئوينايمەن.
قىزنىڭ ھەشىمى تولا،
جۇگان بىلەن ئوينايمەن.

لەيلى قازاق قىسماڭلا،
توزۇب كېتىدۇ يەرگە.
قىزنى عاشق تۇتماڭلا—
تىگىب كېتىدۇ ئەرگە.

چوڭ سۇدا ھاراق ئىچىم،
مەشۇغۇم داڭلىق بىلەن.
ئاچچىغىدا تۇرادۇر—
ھاۋارەڭ ياغلىق بىلەن.

جۇگان بويىنى كورسەتتى،
پەرمانغا ئوت كەتتى.

شۇ جۇگاننى بىر سويسەم،
مىنڭ ناۋىمەمۇ ئوسەتلى.

جان دەيمۇ— جۇگان دەيمۇ—
جۇگاننىڭ ھالىنى دەيمۇ،
كىيگىنى شايى گوينەك،
قول سالغىنىنى دەيمۇ.

كىتەب بارغان جۇگاننىڭ،
نېمە خىيالى بار ئىكەن.
بىر بېسىپ، يېنىب قاراب،
كەمگە مەيلى بار ئىكەن.

ساي باغنىڭ جۇگانلىرى،
چىچىڭ نېمە ئوسەيدۇ،
يۇمايسەن، تارىمايسەن،
شۇ سەۋەبىن ئوسەيدۇ.

يا ئۇيان ئوتۇب كەتتى،
يا بۇيان ئوتۇب كەتتى.
يارمىڭ دېگەن سوزى،
جېنىمدىن ئوتۇب كەتتى.

«يار» دەيسەن ئىگىلەيسەن،
مەيدەڭنە تومۇر بارمۇ؟

ئاخشاملىققا كەل دەيسەن،
خالىدا ئويۇك بارمۇ؟

يارنىڭ يولىڭى باردن،
يارى بولمىسا قايدن.
غۇنچە بويلىرىڭ زىبا،
شېرن سوزلىرىڭ ئاندىن.

بر كورۇب سىنى يارم،
قالمىدى مېنىڭ حالم.
بر باقساڭچۇ سەن يارم،
تەڭ بولۇبتۇ تەخۇالم.

مەن سەفەرگە چققاندا،
يار ئشىگىدە قالغان.
«قاچان كېلىسەن يارا» دەپ
قارا كوزگە ياش ئالغان.

ئاسماندا مېنىڭ ئايم،
تۇرغاندا مېنىڭ جايم.
ئاڭلاڭلا، خالايقلا،
گۈل قسقان مېنىڭ يارم.

تاغلاردا تولا كەكلك،
مەن يارم بلەن گەپلىك،

خالىدا تېپىشقاندا،
ئوبىناب كۈلگىلى ئەپلىك.

مەن باراي مېكىن ئاندا،
يار كىلەمدىكىن مۇندا،
يارغا يار كېرەك بولسا،
قول سېلىپ كېلەر مۇندا.

يار بىلەن بارايمۇ مەن،
يولېدا قالايمۇ مەن،
كوڭۇل بەرمىگەن يارنىڭ،
كوڭلىنى ئالايمۇ مەن.

بۇ كوچا - ئۇزۇن كوچا،
چالما ئاتسام يەتمەيدۇ،
بۇ كوچىنىڭ قزلىرى،
مېنىڭ يارمغا يەتمەيدۇ.

كۈندە كورمىدىم يارنى،
كۈنىدە كورەرمەن دەپ،
ئۇمىد ئۇزمىدىم ياردىن،
ئولمىسەم سويەرمەن دەپ.

مەن ماڭدىم كېچە بىلەن -
ئېرىقنىڭ ئىچى بىلەن.

ئىككى قولۇم باغلاندى،
يارمنىڭ چىچى بلەن.

ئانىسى يوقمىكىن يارنىڭ،
ئانىسى يوقمىكىن يارنىڭ،
ماكانى يوقمىكىن يارنىڭ،
كېزىپ چوللەردە يانقۇنچە.

ئاتلارنى توقۇپ قۇيدۇم،
شۇۋۇرغان يامان قاردا.
ئاغزىدا دېگەن بلەن،
چن كوڭلى بولەك ياردا.

سېنىڭ يارك ئۇيدانمۇ؟
مېنىڭ يارم ئۇيدانمۇ؟
شامال چقسا پۇرايدۇ،
قولىدا ئانار بارمۇ؟

يارم بلەن ئىككىلەن،
بىر مەلىدە چوڭ بولغان.
باشدا ۋەئەدىمىز شۇنداغ،
ھەرگىز ئايرىلماس بولغان.

مەنىگە چۇشكەن بلەن،
ھىچ نەلەر كورۇنمەيدۇ.

يارنىڭ كوزىگە قاراپ،
ئوتكەن كۈن بىلىنمەيدۇ.

ئىتىمنى قويۇپ ئەتىم،
يېڭى چىققان قىياقلارغا.
يار دەردى مۇنداغ بولسا،
چىق كىتەي يىراقلارغا.

قۇرغۇيۇم ئۇچۇپ كەتتى،
تۇرغان يولىغا قاراپ.
كوزۇمنىڭ گوھىرى كەتتى،
يارنىڭ يولىغا قاراپ.

مەن ئوزەم كچك چاغدا،
كالا باقىمەن تاغدا.
بۇلبۇل سايرىغان چاغدا،
مەن يارم بلەن باغدا.

جۇگانما تىگەي دەيدۇ،
چوكانما تىگەي دەيدۇ،
ئانىسى يامان خوئۇن،
شايدىن چاپان دەيدۇ.

بۇ يولدا تولا ماگىم،
بۇ يول مېنىڭ يولدىشىم.

ھېرب، چارچاب كەلگەندە،
سۇ بەرگەن قېرىندىشىم.

سۇلار شاقىراپ ئاقسا،
تۈگمەننىڭ نورى دەيمەن.
يار تۇچۇن ئولۇب كەنسىم،
ئوزەمنىڭ شورى دەيمەن.
ئاناك ساپرىدىمۇ كەكلىك،
ئاناك ساپرىدىمۇ كەكلىك.
قەپەزنىڭ قەدرىنى بىلمەي،
تۇچۇب كەتكەن نادان كەكلىك.

تۇچۇب ھاۋاغا چققاندا،
لاچىن ئالسۇن سىنى كەكلىك.
ئەگب دەرياغا چۇشكەندە،
لەھەك يۇتسۇن سىنى كەكلىك.

كىچىلەردە مەن باردىم،
ئىشتىكلارغا يالۋۇردۇم،
عەجەب چقىمىدىك يارم —
زەغفراندىك سارغايىم،

دەردنىڭ تۈلىسى كەندى،
مۇندىن كىيىن تانمايمەن.

بۇ عالمىدە تاتقاننى،
ئاخىرەتتە ئاتمايمەن.

ناخشا ئىيتىمەن باشدىن،
تەكشاپ تۇت قۇلاقىدا.
ئاخشاملىققا مەن باراي،
ئويناتقىن بۇلاقىدا.

سىرىق سەبىدە تۇلۇن ئايدەك،
يۈزۈڭگە نۇر ياراشپتۇ.
سېنىڭ ئوتى-فراقىدا،
يۈرەككە ئوت تۇتلاشپتۇ.

ئېلى خونىڭ يولىدا،
ئەينەك تاختا قولىدا.
مىڭ جان بەرسە ئەرزىمەس،
قەمبەر خاننىڭ يولىدا.

ئالما ئاندىم تىرەككە،
يېنىب چۈشىدى يۈرەككە.
بىرىب ئېيىنىڭ قەمبەر خانغا،
مەلھەم سالغاي يۈرەككە.

بۇلبۇل قونمىغان دەرەخ،
سويما سالمىغان پىلەك.

ئون تۇرت ياشدا يار توتۇب،
يارغا تويمىغان يۇرەك.

ئاق قاشنى ئىگىز دەيدۇ،
ئاق بوز ئاققا يەتمەيدۇ،
ئەل قزىنى ماختايدۇ،
قارا كوزگە يەتمەيدۇ.

ئاسماندىكى يۇلدۇزنىڭ،
شامچىراقليرى باردۇر.
يۇرىگىمنى يىرب باق،
كويگەن داغلىرى باردۇر.

ئاسماندىكى ئۈچ يۇلدۇز،
كۈندىن - كۈنگە نۇرلايدۇ.
بىز بويۇلۇق بولۇپ قالدۇق،
بىزنى قاچان ئويلەيدۇ.

د ئاينى - ئايغا تاتايمۇ،
كۈننى - كۈنگە تاتايمۇ؟
يارم دەردىڭدە سىنىڭ
پەنچىرەڭدە ياتايمۇ؟

ئاغرىب ئىدىم ئولگىنى،
يارم كەپتۇ كورگىلى.

قوپقىنى دەرمانم يوق،
يارغا تازم قلغىلى.

تۇيان ئوتىدۇ بر گۈل،
بۇيان ئوتىدۇ بر گۈل،
يارمنڭ ئايىغىدا،
سايراب ئوتىدۇ بۇلبۇل.

يايلافدا ئوتلاب يۇرگەن،
قارالا مېنىڭ قويۇم.
ئەندى بىز كېتەر بولسۇق،
قۇچاغلاب سۇيۇپ قويۇڭ.

ئىشك ئالدى كوك تېرەك،
ئۇ تېرەككە سۇ كېرەك.
ئېگىز بويلۇق يېڭىتكە،
ئۇتتۇر بويلۇق قىز كېرەك.

ئېلى دېگەن شەرىكە،
ئۇن ناسقايدۇ لەكزىدە.
ئانارخان دېگەن قىزنىڭ،
مېڭى باردۇر مەكزىدە.

ئېيتىڭلا مېنى يارغا،
چېقىڭلا مېنى يارغا،

ئوزەمنىڭ گۇناھىدۇر،
ئاستۇرۇپ ئېتىڭ دارغا.

ئېمەيمەن ھاراقىنى،
تۇتقانڭغا ھەشقاللا.
عاشقىسىز يۈرەلمەيدۇ،
يېڭى ئوسمە ياش باللا.

ئاق لەيلى، قىز لەيلى،
يارنىڭ بارمىكىن مەيلى.
بولسا، بولمىسا مەيلى،
مەن يارنىڭ قەلەندەرى.

ئانارخان سېنىڭ بوپۇڭ،
قاچان بولۇدۇ توپۇڭ؟
بولسا، بولمىسا توپۇڭ،
قۇچاغلاپ سويۇپ قويۇڭ.

عاشق بولمىمەن دەيدۇ،
جانغا كويسە بولمامدۇ.
ئادەم باليسى تولا،
قەدر باسە بولمامدۇ.

ئىشىگىنى ئاچ يارم،
بوپۇڭنى كورۇپ ئالاي.

قۇلىغىڭدىن تۇتۇپ ئېلىپ،
مەگزىڭدىن سويۇپ ئالاي.

سۈزۈلۈپ ھاۋادا قۇشتەك —
كردىم جانان ئىزىغا،
بىر خالتا ئالما بېرەي،
ئېتى مېھرىبان قىزغا.

ئوگۇزدىكى قومۇشنى،
مەن دەسسەپ ئوتەمەنمۇ.
كوڭلۇمدىكى يار بلەن،
بىر كىچە ياتامەنمۇ؟

ئاق قۇشقاچ ھارامزادە،
شىكەر بەرسە سايىرايدۇ،
دۈشمەن بىزنى كورەلمەي،
كەينىمىزدىن مارايدۇ.

ئە يارىم ئاڭلا كىلىڭ،
ئاڭ يورۇغاندا كىلىڭ.
ئوزەم ئوبماندا تۇرارمەن،
ئالمىلىق باققا كىلىڭ.

ئىگىز تاققا چىقىم مەن،
پول ئېيىپ چۈشەلمىيىم.

چرايېڭغا كويدۇم مەن،
 ئاھېڭغا يېنەلمىدىم.

ئاسماندا ئۇچۇب ئوتكەن
 بىر يالغۇز قارا قارغا،
 بارساڭلا سالام دەڭلا،
 بىزنى سورىغان يارغا.

ئالئە شەدە بارمىكەن،
 سەن يارمەك ئاي چىراي،
 ئېلاندىك تولغۇنۇب چىقساڭ،
 قانداغ سەندىن ئايرىلاي.

ئالتۇن بىلەن رەھنانى،
 يارمغا تۇتاي دەيمەن،
 مەن بولسام خېرىدارى،
 قەنت بىلەن يۇتاي دەيمەن.

ئون ئىككى ياشدا دەيدۇ،
 ئوق ئېلانغا ئوخشايدۇ.
 قول سېلىپ چىقىپ كەلسە،
 مېنىڭ يارمغا ئوخشايدۇ.

بېغىڭنىڭ ئىچى ساپە،
 تەترافى ئۇنىڭ گۈلدۈر،

گۈل سايىسىدا ئولتۇرغان،
لەبلىرى قزل گۈلدۈر.

بۇ كوچا ئۇزۇن كوچا،
ئىۋىلغا سورەتمەڭلا.
قىزى بىلەن ئوينايمەن،
ئانىسىغا ئىيتماڭلا.

بىلىمنى باغلاپ نۇرۇب،
خىيالغا سەن كەلدىڭ.
دەردىڭ بولسا ئىيت يارم،
مۇڭداشقىلى مەن كەلدىم.

بىغىڭغا كىر باقسام،
ئۇرۇڭڭ غەجەب شاخلىق.
چۇشۇمگە كىر قابىسەن،
قارا كوز، تلى تاپلىق.

بىغىڭدىكى تاللىرىنى،
خامان ھايدىسا لازم،
ئويناي مەن دەپ ئىيتساڭچۇ،
مەن ساڭا قلاي تازم.

بىغىڭغا كىر ئىلب،
ئۇرۇك ئىغىتاي يارم.

ئاخشامغا قوشۇپ ئېلىپ،
سېنى يېغلىتاي يارم.

باققا كىر ئالما يەك،
باغنىڭ ئالمىسى بىزنىڭ.
سەن ماڭا كوڭۇل بەرسەك،
جاندىن ئوزگىسى سىزنىڭ.

بېلىڭىزنى باغلايسىز،
تۈگمىڭىزنى تەتمەيسىز.
بېشىمىزغا مۇڭ چۈشدى،
ھالىمىزغا يەتمەيسىز.

ئشىگىڭگە چىقىپ سەن،
سەن كوزۇڭنى ئوينۇتۇپ،
سېنىڭ بىر خىيالڭ بار،
مەن غېرىبىنى يىغلىتىپ.

قاتار-قاتار سوگەتنىڭ،
ساپىسى بولامدىكىن،
يارغا كويگەن يۈرەكنىڭ،
نازىسى بولامدىكىن.

ئۇچاڭدىكى پەشەتنى
بىر يىللىق بولا دەمسەن،

كوڭلەمدىكى يارىمىسەن
ئايرلسا، ئولەر دەمىسەن.

ئچمە كىكە ھاراق ئاچچىق،
ئچكەندىن كىيىن تاتلىق.
ئاغزىدا ناۋات بارمۇ،
سويىمە كىكە جۇگان تاتلىق.

تاققا چىقىم ئازادە،
يىنىب چۈشىۋم پىيادە.
كچكەنە يارم بار،
قىزىل گۈلدىن زىيادە.

چەككۈم كەلسە تاماكا،
سىلاب قويىمەن ياننى.
مىنى دىسەڭ سەن يارم،
سەدىقە قىلاي جاننى.

ئورۇق ئاتقا ئورۇق بار،
ئاق بوز ئاتدا قۇيرۇق بار.
سويىسەڭ ياخشىنى سويىگن،
قىيامەتدە سوراق بار.

سەھەردە سايرىغان بۇلبۇل
كوڭۇلنىڭ زىھنىنى ئاچدى.

ئېچلغان قزل گۈلنى،
يار قۇلاقىغا قىسىدى.

سايرا بۇلبۇلۇم، سايرا،
قزل گۈلنىڭ شېخى سۇنسۇن.
يار ئايرىلىمەن دەيدۇ،
ئايرىلىپ كوڭلى تىنسۇن.

سەن مېنىڭ نىكارم سەن،
بوپنۇمدىكى تۇمارم سەن.
قاراڭغۇ كىچىلەردە،
ياندۇرار چراقم سەن.

سۇ بولسا، سۇزۇك بولسا،
ئىرقدا ئېقىب تۇرسا.
عاشق بلەن مەعشۇقلار،
يان خوشنا يېقىن بولسا.

سارىخان قزل گۈلدەك،
بىز ئىشقىدا بۇلبۇلدەك.
سارىخان كۈلۈپ قويسا،
خىزمىتىدە بىز قۇلدەك.

سارىخان كچك باشلىق،
ئاي يۇزلۇك قارا قاشلىق.

ئىشكە چقارمايدۇ،
ئانا- ئانىسى باشلىق.

پچاقنى سالاي دېسەم،
يارم قولۇمنى تۇتتى،
ئىشكى قىشىنى ئېتىپ،
مىنىڭ كۆڭلۈمنى ئۇتتى.

جان ئىچىدە جانان قز،
جانغا ئوتنى ياققان قز.
قاشلىرى قەلەم قاشدەك،
چاچلىرىدۇر سۇمبۇل قز.

چلان باققا كرمەيمەن،
چلان باغدا ئېلان بار.
يار قشىغا بارمايمەن،
يارنىڭ بولەك يارى بار.

ھاۋانىڭ مانانلىرى،
ئىللىقنىڭ غۇنانلىرى.
شەرەت قىسام تۇنمايدۇ،
قەشقەرنىڭ جۇگانلىرى.

ھاۋادىكى بوز تورغاي،
سايرىمىسا نە بولغاي.

كچىككەنە يارمىنى،
قېيىنمېيسا نە بولغاي.

۵ ھاۋا-ھاۋادىن ئاشىدى،
بۇلۇت ھاۋادىن ئاشىدى.
قزغا مەيلىم بار ئىدى،
جۇگان قوينىنى ئاچدى.
حەسسەرە نىلك كوڭل ئچرە،
بىر ئاھىدا جان كەلدى.
قاشلىرى قەلەم قاشدەك،
چاچلىرى كامال كەلدى.

ھاۋادىكى بۇلۇتلا،
يارمغا سالام دە گۇلا.
مىنى سوريىسا يارم،
بۇرۇپتۇ ئامان دە گۇلا.

ھاۋالا تۇمانلاپتۇ،
ئلقىلار قۇلۇنلاپتۇ.
ئالتۇن قارا كوز يارم،
نېمىدىن يامانلاپتۇ.

دۇتار چېلىپ ئولتارسام،
يارم كەلدى يېنىمغا.

شېرن سوزىنى سوزلەپ،
ئوتنى سالدى جېنىغا.

دۇتار چېلىپ بېرەى سزگە،
ئۇسسۇل ئويناپ بېرىڭ بزگە،
خۇشخۇيلۇق بلەن ئوينانڭ،
ئەل ھەيران قالسۇن سزگە.

داۋۇزايڭنىڭ بېشىدا،
قومۇش بلەن زاراڭزا.
كچىكنە يارم بار،
كچىكنە بالانڭزا.

دەريا مانداغ ئاقارمۇ،
ئىقېب لىۋىدىن ئاشارمۇ؟
يارم كىيىگەن تەرچى بەل،
مۇنداقمۇ يارىشارمۇ؟

قىز گۈل تۇۋىدە سن چاي،
ئىچىپ خۇمارى بولىدۇم مەن.
بىر كىلىپ كىتەر يارغا،
يۇرۇپ دىۋانە بولىدۇم مەن.

قىز گۈلۈم، قىز گۈلۈم،
غەجەب ۋاخدا غازانڭ بولىدۇڭ.

مىنى مەيخانىغا تاشلاپ،
ئوزەك يولغا راۋان بولدۇك.

قۇرغۇيۇك بولاي بارم،
مەيدە كىگە قوناي يارم،
ئوزگە يارىك بولمىسا،
چن يارىك بولاي يارم.

قىشك ئەسلا قاراڭۇر،
ھوسما قويغۇنك يالغان.
مەن كرىسەم ساڭا كويىمۇم،
سېنك كويگىنك يالغان.

قىشكك قاراسىغا،
خال بولاي ئاراسىغا.
سەن يارمى ئوخشىتاي،
قىز گۈل غونچىسىغا

فوراڭدىن موزاي چىقىدى،
تەڭدىن تولىسى قاشقا.
ھىتۋاقى كويۇپ فابىتۇ،
ئازنىخان قەلەم قاشقا.

قىشكك قاراسىنى،
قارا خەتكە ئوخشىتاي.

ئاڭلا ئاخشام كەلميسەڭ،
بويۇڭنى كىمگە ئوخشۇتاي.

قىشىڭىز قارا ئىكەن،
ھويلىڭىز ساراي ئىكەن.
مېن ئاخشام باراي دېسەم،
دۈشمەنلەر مارايدىكەن.

قىشىڭىز قارا ئىكەن،
كوزىڭىزگە كويىدۇم مەن.
تلىڭىز تاتلىق ئىكەن،
ليۋىڭىزگە سويىدۇم مەن.

قزغا عاشق بولميسا،
يارنىڭ قەدرىنى بلمەس.
قزلا كوچىدا تولا،
سېنىڭدەك عاشقنى بلمەس.

كەچ كەردى، زوۋال بولدى،
يارمغا ئۇۋال بولدى.
جالانى يوغان سېلىب،
لاچىندەك جۇڭان بولدى.

كىچەما- كىچە بولسا،
كۈندۈزما كىچە بولسا

يار بلەن تېپىشقاندا،
تاك ئاتماس كېچە بولسا.

كاككۇكلا كېلىپ قابتۇ،
برى تاغدا، برى باغدا.
بىزنىڭ قارا كوز قايدا،
كۇشلى خالىغان جايدا.

كېچە ئۇيقۇدا يانسام،
ئان سالدۇرۇپ سەن ئوتدۇڭ.
ئۇن چقارماي يولۇڭدا،
يۇرەككە ئوت يېقىپ ئوتدۇڭ.

كەتسەڭ كېتىۋە يارم،
سەندىن يوقتۇ پەرۋايم.
بۇ بېشىم تامان بولسا،
ھەر يەردە مېنىڭ جايم.

كوگۇل بەرمىسە يارغا،
ئوق تەگمەس ئىدى جانغا.
كوگۇلنى قويۇپ بەرسەم،
يۇرەك تولىدۇ قانغا.

كېتىپ بارىسەن يارم،
قاچان كېلىسەن يارم.

سېنىڭ كەلەپىڭگ موشكۇل،
مەن بېرىپ كۆرەي يارم.

كېچە بولسا ياتمايمەن،
پەنجىرەگىن پاتمايمەن.
راس گېپىڭنى ئىيت يارم،
مەن دەردىڭنى تاتمايمەن.

كەت دېسەڭما كىتىمەن،
كەتمە دېسەڭما كىتىمەن.
ئارىدا ئىككى قۇنۇب،
يارم قېشىغا يېتىمەن.

گۈلنى قاتار ئويناپلى،
بىزنى ھېچ كىم ئۇيمىسۇن.
كىمىڭ مەيلى كىمدە بار،
قويۇب بىرك ئوينىسۇن.

كىتىب بارغان ئايلامنىڭ،
چېچى ئۇلاققا ئوخشايدۇ.
ئىشارەتنى بىلمەيدۇ،
ياغاچ قۇلاققا ئوخشايدۇ.

كۆرۈنگەن قارا تاغدا،
ئات قارىدا ياغدى قار.

ئايرىلىپ كىتەي دېسەم،
كچكلىكدە تۇتقان يار.

مەن كىردىم باققاللىققا،
مەيدەمنى باققانلىققا.
يارم ئەگە تىگىبتۇ،
قاپقارا ساقاللىققا.

مەن ئەندى بارا مەنمۇ،
ئىشكە تۇرا مەنمۇ.
چىماس يارمنى ساقلاپ،
سوۋۇققا توگامەنمۇ؟

مىنىڭ يارم چىلايدۇ،
بارسام ئەگەر تىلايدۇ.
باغنىڭ ئىچىگە كىرىپ،
ماشا بېقىپ يىغلايدۇ.

مەن كىمنى دەپ ئولتادىم؟
مەن يارنى دەپ ئولتادىم.
ئوقەتنى خىيال قىلماي،
ئاقامچە زوك ئولتادىم.

مىنىڭ دەردىمنى سەن تاتقان،
سىنىڭ دەردىڭنى مەن تاتقان.

كېچىلىرى نال چىۋىقدەك،
بىلىڭغا چرمىش ياتقان.

مەن سىرق جىنم سىرق،
سارغايغىنىمى كىم بلۇر.
سارغىيىپ ئىككەن ئۇرسام،
مەرىبان يارىم كىلۇر.

مەن بۇگۈن نىمە بولىدۇم،
غەمگە مۇپتالا بولىدۇم.
بىر كورۇپ جامالىڭنى،
عاشىقى بىقارار بولىدۇم.

يارنىڭ ئىشىكى تاللىق،
شاخ-شىخىدا ماجاللىق.
سىنى، سويگەن عاشقلا،
ھەر كوچىدا ھىرانلىق.

يار بولسا ياراشقىدەك،
دۈشمەنلە قاراشقىدەك.
ئوزى ئۇيىقىدا تۇرۇپ،
ئۇيغۇنۇپ كوز ئاچقىدەك.

يار دەردى يامان ئىكەن،
مەن ئاۋارە بولمايمەن.

باراي دېسەم يول بېراق،
 ۋاختىدا كورەلمەيمەن.

يوقۇرىدىن چۇشۇب كەلدىم،
 قارا قاغىدەك ئويناب،
 يار بلەن ياتامەنمۇ،
 بۇلبۇلدەك چەمەن سايراب.

يوقۇرىدىن چۇشۇب كەلدىم،
 قۇرۇق ساي يولى بلەن.
 ئوينىساڭ ئوزەك ئوينا،
 ھەر ئىشنىڭ يولى بلەن.

يۇقۇرىدىن چۇشۇب كەلسەم،
 ئىككى بورىنىڭ ئىزى.
 كوڭلۇمنى ئېلىپ كەتتى،
 ھېتەك ئاكامنىڭ قىزى.

يارم بارمىغان توپغا،
 مەن يالغۇز بارالمايمەن.
 يارنىڭ كوڭلى بەك نازۇك،
 چاي قويۇپ ئالالمايمەن.

يارنىڭ بېغىدا بىر گۈل،
 ماڭا قارىلاي دەيدۇ.

مەن يارغا نېمە قىلىم،
مەندىن ئايرىلاي دەيدۇ.

يارم بەرگەن ئۇچ ئالما،
ئۇچى ئۇچ بولەك ئېكەن.
مەقسەدكە يەتكۈزمەيدۇ،
عەجەب كاز پېلەك ئېكەن.

يارمغا ساراي سېلىپ،
گۈل بىلەن مۇنار قىلىسام.
يار ئىچىدە بولمامدۇ،
ھەر قانچە گۇناھ قىلىسام.

يارم كېلىدۇ قاراب،
سۇنئۇل چىچىنى تاراب.
مەن يارغا نېمە قىلىم،
يامان كوزىدە قاراب.

يار بولسا تۇزۇك بولسا،
قولدا تۇزۇك بولسا.
ھەم مەڭزى قىزى بولسا،
ھەم بەختى سۇزۇك بولسا.

يارنىڭ بېغى بار ئېكەن،
بېغىدا ئانار بار ئېكەن.

يالغۇز دەپ كوڭل بەرسەم،
بولەك يارى بار ئىكەن.

يار ئىشىگىدىن كەتمەي،
ئە ئۇرۇپ قاراب قالدىم،
يارم كەتتى يېنىمدىن،
قانلا ئاقىدى كوزىمدىن.

يار ئىشىگىدە تۇرسا،
قىز گۈلى بوينىدا.
ئولسەم ئارمىنىم يوقتۇر،
بىردەم ياتسام قوينىدا.

چىرايم زەعفەران بولدى،
كشى سورىمايدۇ حالمنى.
ئارامزدا ھەقىقەت يوق،
كورۇشتۇرمەيدۇ يارمنى.

عاشق ئەتسەڭ مېنى ئەتكەن،
بىر كۈن كىرەك بولارمەن.
دۈشمەنلىرىڭ ئالدىدا،
تاشدىن يۈرەكلىك بولارمەن.

ئە يارم چىداڭ ئامان،
قاراڭغۇ ئايدىن يامان.

عشقى ئونى ماڭا چۇشىدى،
دوزاخ ئونىدىن يامان.

مەن بېشىمنى تاشقا ئۇرسام،
تاش بېشىمنى يارغىدەك.
يارمىڭ ياغلىغىدا تاڭسام،
مىنىڭ بېشىم ساقايغىدەك.

تاشقا چىقىم، تال ئۇچۇن،
قۇرغۇي بالاسى بار ئۇچۇن.
ئالتى ئاي ئونىدا كويدۇم،
تەسقاتماس ئۇ يار ئۇچۇن.

لەيلى خان دەيمۇسىنى،
سارا خان دەيمۇسىنى.
باغدا باققان پاخانلەك،
ئولتۇرۇپ يەيەمۇسىنى؟

ياغلىغىمنى كوك بوياتىم،
بەل بېغىمنى ھاۋارەك.
بىزنىڭ باغدا غورا پىشىدى،
كۈندە كېلىپ غورا يەك.

پارسىز غومرۇم مىنىڭ -
مەك ياشىسام بىر كۈنچە يوق

ئىشىق ئوزىڭنىڭ ئالدىدا،
دوزاخ ئوتى ئۇچقۇنچە يوق.

دېلېرىم ئايدەك يۇزۇڭگە،
زەپتۇنە خالك بولاي.
كېچە يېنىڭدا يېتىپ،
كۈندۈز خېرىدارك بولاي.

ئائىلىنىپ سەھراغا چىقساڭ،
قامچا دەستىڭ مەن بولاي،
بارچە ئەلنىڭ كوزى سەندە،
ئەل تۇمارك مەن بولاي.

لەيلى - مەجنۇن شاخ ئېيىڭلىدى،
يار ئېيىڭلەيدۇ ماڭا.
يا كېلىپ ئالغىل بۇ جاننى،
يا كوڭۇل بەرگىن ماڭا.

ئىشك ئاچىم، نورگە باقىم،
نور دە بر ئاي ئولتۇرۇر.
قاشلىرى قرغان تەلەمدەك،
كوزلىرى ئويىتاب تۇرۇر.

قاشقاراسى بولمىسا،
قاشقا دېگەن قانچە پىراق.

عەقلى - خۇشى بولمىسا،
ئابدەك جۇگان ئىشتقا يالاۋ

كىتىسەن بىر - بىر بېسىب،
دەرياسۇيىدەك ئايرىلىپ.
مۇنچىما كوڭلك قاتامدۇ،
باقمىدىك بىر قايرىلىپ.

بىر كىتاب، ئىككى كىتاب،
يار قوينىدا ئالتۇن كىتاب.
عالمىدە بارمىكەن،
مىنىك يارمىدەك ئاقتاب.

ئاغدىكى بەرگى قىياقدەك،
كوزلىرگىدىن ئورگىلەي.
تەلمۇرۇپ تۇرغان كىيىدەك،
كوزلىرگىدىن ئورگىلەي.

سەن قاياقتىن كېلىسەن،
چراپلىغىم كوزى خۇمار.
ساڭا تىلم تەگمىسۇن،
بوينىڭغا ئاسقن تىل تۇمار.

ئاق ئابدەك كىچىلەر،
ئاپپاق ئابدەك كىچىلەر،

گۈل بىلەن رېھان پۇرايدۇ،
يارم ماڭغان كوچىلار.

بۇگۈن ئالتە، ئاڭلا يەتتە،
مىھرىبان يار كەتكىلى.
باققا كرسەم ئىزى بار—
تالاغا چىقسام شامبىلى.

باغرىنى سەپىر ئىتىپ،
ئاغامچى سالدىم دارىغا.
تەلىپىمنىڭ يوقىدىن،
يالغانچى بولدۇم يارىغا.

مەن كىتەر بولدۇم يارم،—
ئەرزىم بايان ئەيلەپ كىتەي.
مىھرىبانم قالدى دەپ،
چوللەردە قان يىغلاپ كىتەي.

قاشنى قاشقا ئۇلىسا،
يىتەمدۇ قاشنىڭ بويىغا.
خۇدايم سىلىپ قويۇپتۇ،
قارا قاشنىڭ كويىغا.

مەن بېرىپ قاچان كورەرمەن،
ئامرىغىمنىڭ ئۇزىنى.

ياغلىغىغا تۇگۇپ ئالاتىم،
 سايدا باسقان ئزىنى.
 گۈل ئېرىدىم مانىسە بولدى،
 شاخ چقاردى رەگمۇ-رەك.
 ھەر كىشىنىڭ يارى بولسا،
 بۇغداي ئوڭلۇك سەبىزىرەك.

ئاينى ئاسماندا دېسەم،
 تار كوچىدا ئاي بار ئىكەن.
 يارنى مەن چاققان دېسەم،
 ياردن چاققان بار ئىكەن.

ئاتاسز قالغان ئادەم مەن،
 ئاناسز قالغان ئادەم مەن.
 كىشىنىڭ يارىنى يار دەپ،
 يارسز قالغان ئادەم مەن.

قايقارادۇر قىشىڭىز،
 ئون بەش دە باردۇر بېشىڭىز.
 كىچىلەپ يول ماڭسىڭىز،
 مەن بولاي يولدىشىڭىز.

سەن ترك دەمسەن مېنى،
 مەنغۇ ترك ئولگەندىمەن.

ترك ئايرلغان يارمنك،
ئوتيدا كويگەندىمەن.

باققا كوسەم باقىدۇ،
بۇلبۇل قاناتن قاقىدۇ.
يغلىما بوئا كوزۇم،
سىنى خۇدايم باقىدۇ.

ئالما دەپ سۇندۇم قولمىنى،
ئال ئىكەننى بلمىدىم.
چىچىغا چاچ باغ سېلىدۇ،
ئاز ئىكەننى بلمىدىم.

ئانداغ ئەنمەكلار مېنى،
مانداغ ئەنمەكلار مېنى،
عاقىبەت لازم بولارمز،
تاشلاۋەنمەكلار مېنى.

ئالمىلىق باغ ئچىدە،
سارغىيىدۇ يوپۇرماق.
ئوك يىنىدا ئوت كويەدۇ،
سول يىنىدا ئشتىياق.

كەندى دەپ كوڭلەمنى بۇزما
كەتمىسەم ئالەش ماڭا.

ئالنى تال قارا چېچىگىن،
ئوزگىسى دۇشمەن ماڭا.

كورمىدىم باسىم تىكەننى،
ئاتىدۇرمەن دەردىنى،
كورسەم ئىدىم، باسىم ئىدىم -
ئاتماس ئىدىم دەردىنى.

ھاۋادا غاز كېلىدۇ،
ئىگىز ئۇچۇب پەس كېلىدۇ،
ئىچىدە ئوتى بار جۇگان،
ھاراق ئىچى مەس كېلىدۇ.

باققا كىردىم كىچىلەپ،
مەن يارمنى يېتىلەپ.
كچىككىنە مېنىڭ يارم
ئون بەش ياشلىق سىكىلەك.

ئاققا چىقىم تال ئۇچۇن،
قۇرغۇى بالاسى بار ئۇچۇن.
يۇرۇب دىۋانە بولدۇم مەن،
مېھرىبان سەن يار ئۇچۇن.

كەندى يار كوڭلى قارا،
كىتەمسە يارم دېمىدى.

چىنىگە چايىنى قۇيۇپ،
ئىچەمسە يازم دىمىدى،

كىچىسى ئايغا قاراپ،
شادلىنۇر كوڭلۇم مېنىڭ.
غەم ئىچىدە پار كېلىپ،
ئالسۇن كوڭلۇمنى مېنىڭ.

ھاۋانى تۇمان باسدى،
ئاينى كورگىلى بولماس.
كوڭلۇمگە گۇمان چۇشى،
يانى سويگىلى بولماس.

گۈلمىدى ئىچلىغىنى،
غۇنچەمىدى قايرلىغىنى.
ۋەدىمىز شۇنداقمىدى،
عاشق بولۇپ قايرلىغىنى.

كىچە بولسا ياتمايدۇ،
تېرەك ئۇچىدا قانغا.
سەن نەمۇنچە يىغلايسەن،
ۋاپا قلمىغان يارغا.

ئىگىز تاققا تاش ئاتتۇق،
چرايلىققا قاش ئاتتۇق.

چرايلىق ئۇخلاپ قالسا،
دۇتا چېلىپ ئويغاتتۇق.

تام ئۇستىگە تام سالدۇق،
قلۇيسىنى كەلتۈرۈپ.
سەن نېمۇنچە يىغلايسەن،
نومۇسىنى كەلتۈرۈپ.

باغم بارۇ باغم با،
زىغىرلىقىدا زاغۇن با.
كىمنىڭ قىزى ئاي بولسا،
شۇنى بېرىپ ئاغۇم با.

قوغۇن تېرىم خىلاب،
چونەك ئىچىدە يىغلاپ.
چوكان ئاليمەن خىلاب،
جۇگان قاليدۇ يىغلاپ.

تام پۈتەمدۇ لاي بىلەن،
سۇ ئاقامدۇ ساي بىلەن.
عومرۇم شۇنداغ ئوتەمدۇ،
كوڭلى قارا يار بىلەن.

رومالمنى يۇدۇردۇم،
باققا، ئالغا يايۇردۇم.

ئاران تۇتقان يارمنى،
قاراچىغا ئالدۇردۇم.

كەنمەكنى خىيال ئەيلەپ،
باغلار ئارا يول سالدۇق
يار بلەن تولا ئويناپ،
يۈرەكلەرگە داغ سالدۇق

ئېتىم بولسا ھېللادىن،
جابدۇقلىرى ئىلادىن.
خۇدايىدىن تەلەيمەن،
مەڭزى قىزى قىزلاردىن.

گۈللەر ئېچىلپ قاپتۇ،
بېرىپ كورىلى تاغنى.
سارىخان ئوزى بويلىق،
شەرەت قلىدۇ باغنى.

ئات ئالساڭلار ئاي ئالماڭلا يولغا يۈزمەيدۇ،
چىچى ئۇزۇن قاۋۇل جوگان قولغا كرمەيدۇ.

ئاللا يارم كەڭ يايلاقدا ئوزەڭ يايلامسەن،
سېمىز قوينىڭ قوزىسىدەك سەكرەپ ئوينامسەن.

ئۇ مەلىدىن بۇ مەلىگە ئويناي دەپ كەلدىم،
ياخشى دەمسىز، يامان دەمسىز سىناي دەپ كەلدىم.

ئۇ مەلىدىن بۇ مەلىگە يولى بارمىكىن،
يار ئاغرىغى بولۇپ قالدىم دورى بارمىكىن.

يار ئاغرىغى بولغانلارنىڭ دورىسى مەندە،
ئەتە قوپۇپ تاش سەھەردە يارنى سويگەندە.

ئوى ئويلايسەن، ئوى ئويلايسەن ئويچىمىدىكى سەن،
يان باغرىدا يېتىپ ئاپسەن ئويچىمىدىكى سەن.

قويچى بولساڭ قويلېرىڭنى بىللە باقايلى،
كونا يارنىڭ يۈرەكىگە ئوتلار ياقايلى.

سېنى دېدىم، سېنى دېدىم كەچىم بۇ جاندىن،
يۈرەك، باغرىم پارە-پارە، كوز يېشىم قاندىن.

سەن بىرنى دەپ، مەن بىرنى دەپ قالدىم بالاغا،
ئەسلى رەھمەت كەلمەيدۇ كوزى قاراغا.

شۇندىن-شۇنغا كەلگىنىم سەن يار ئۇچۇندۇر،
جەۋرى-جانغا چەكمەشەم دىدار ئۇچۇندۇر.

جەم ياتماستىن سايرايدۇ بۇلبۇل،
سايرىغىنى بۇلبۇلنىڭ گۈلزار ئۇچۇندۇر.

باردى دەيدۇ، ياندى دەيدۇ مېنىڭ يارمىنى،
ئېگىز داۋان ئاشدى دەيدۇ بوۋى تالمىنى.

ئىگىز داۋان ئاشمىغۇنچە چوللەر كورۇنمەس،
قارا يورغا مەنمە گۇنچە چوللەر كىزلمەس.

قارچىغىنىڭ بالىسى بار ئالتۇن ئوگىدا،
ئەندى بارسام تونىمايدۇ ئەسكى جۇگىدا.

ئەندى مېنى كەتتى دەپ چەكمە قېشىڭنى،
غورالداينىڭ بالىسىدەك توكەمە يېشىڭنى.

باراى دېسەم بارما دەيدۇ مەيام ئوزەمنىڭ،
سەكسەن قامچا يېگەن بلەن يارم ئوزەمنىڭ.

بۇگۇن مېكىن ئەنى مېكىن يارم كەتكىدەك،
ئالتاي ياز ئەگەشكىنم زايا كەتكىدەك.

ئال چىۋىقىدەك بويلىرىڭغا زوقۇم كېلىدۇ،
ئەنە ئاخشام باراى دېسەم قوققۇم كېلىدۇ.

ئىگىز-ئىگىز دوڭلىرىڭدە چراق كويۇدۇ،
چراق ئەمەس بارنىڭ ئوتى - بۇرەك كويۇدۇ.

يغلىماڭ قىز، يىغلىماڭ تاڭلا كېلۈرمىز،
بىر قوتىدا ئۇنچە-ماجان ئېلىپ كېلۈرمىز.

بىر قۇتىدا ئۇنچە-ماجان ئوزەڭدە تۇرسۇن،
ئىككى قاراب، بىر سۇيگۈنۈم كوڭلەڭدە تۇرسۇن.

ئىگىز تاققا چىقماڭ يارم ئۇچۇب ئولەرسىز،
چرايلىققا بەرمەڭ كوڭۇل كويۇب ئولەرسىز.

ئانالقا، ئانالقا دەستى - دەستى گۈل،
ئاناسىزلا، ئاناسىزلا كويۇب ئوچىگەن كۈل.

ئانام سورىسا، ئانام سورىسا زىنداندا دەڭلا،
بىر كوزى ياش، بىر كوزى قان يىغلايدۇ دەڭلا.

قارىسام كورۇنمەيدۇ ئىلىبىنڭ تېغى،
مۇنداغ يامان بولامۇ كويۇكنىڭ دېغى.

يامان بولۇپ يولدا ياتسا شىرغا يول بەرمەس،
ئاناسىدىن قاغش ئالغان ئىلگىرى كەلمەس.

ئىرايلىقدىن ئالغان تاياق قامچىڭىز بولسۇن،
ئوزۇن يولغا ئاتلانغاندا يوليڭىز بولسۇن.

تۈرلۈك ناخشا-يىتلار

مىللى نەغمە

مىللى نەغمە سازىمىز،
كوڭۇل ئاچار بىغىمىز،
كەندى بزدن قارا كۈن،
ئەندى ئوينار چىغىمىز.

ئويناب، كۈلۈپ بارىمىز،
قولغا قۇرال ئالىمىز.
قارشى چىققان دۈشمەننىڭ
ئېتىب جېنىنى ئالىمىز.

كاككۇك

سەھەردە قىچقىرىپ كەلسە،
كوڭگۈلنى ئويغىتار كاككۇك،
كىلەر پەسلى باھارىدا،
غەجايىب خۇش نىمە كاككۇك.

غىرىپ ئاۋازلىرى بلەن،
قىچقىرىپ كەلسە بۇ يەرگە.
يېتىمگە جلدەيلەر سالىپ،
داد-فەرياد ئەيلىگەن كاككۇك.

غىرىپ ئاۋازىنى ئاڭلاپ،
بۇگۈن كوڭلۇم فۇغان چەككى.
مۇسافر ئەھلى دەردمەننىڭ،
يۇرتىنى ئەسكە سالغان كاككۇك.

ئەگەر قىچقىرىپ يازدا،
دەرەخنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ.
ئۇنىڭ ئاۋازىدۇر ھەيۋەت،
جېنىڭنى تەۋىتۇر كاككۇك.

ئەگەر ئۇنى يېتىپ كەلسە،
يېتىملەرنىڭ قۇلاقىغا.

ھەيھات دەپ يىغلىتار دائىم،
ھېمىشە، يىغلىغان كاككۇك.

ئەگەردە ئاشۇ ئاۋازىنى،
مۇسافر ئەھلى دەردمەنلەر.
چىگەر فەرياد فۇغان بولىدۇم،
تۇرالماي يىغلىتار كاككۇك.

زالم قازىلار

ھۇشۇر باقى، مەخپىر قازى، نۇرى ساغلىق،
 پۇخرالارنىڭ يۈرەك باغرىن قىلى داغلىق.
 قازى بولغان بەچچىغەرلەر مۇنداغ بولسا،
 ئاخىرەتدە راحەت كورەر بىرى چاغلىق.

ۋادەرخا بۇلاردىن كۆپ ئەلەم يەتتى،
 غازابىدىن يۈرەكلەرگە دەزلەر كەتتى،
 بۇ فانىدا مەنسەب دىگەن شۇ قاتارلىق،
 ئاخىرىدا بۇلارنىمۇ تاشلاپ كەتتى.

ئامبال زۇلمىغا

ئامبالىغا ئامبال شاھىدا ئامبال،
 پۇرتىنى سوراب يەيدۇ يامۇلدىكى ئامبال.

ئامبالنىڭ قزى، داينىڭ قزى،
 چوقۇر دىمەڭلا تاپاقنىڭ ئزى.

ئامبال ئالدىدا دايبى كەينىدە،
 مەن قانداغ قلاي زۇلۇم دەستىدە.

ئامبالى ئاق ئاتلىق، دايبىسى كوك ئاتلىق،
 كۈندىلا يىغلايدۇ گۇناھسىز «تاتلىق».

ئامبالىغا ئاق چاي، دايبىسىغا كوك چاي،
 گۇندىغا سالغاننىڭ كىيىنىنى پىچاي.

تاش ئاخۇنۇم شەنىگە

تاش ئاخۇنۇم تاش ئىكەن،
تالغان خوتۇنى ياش ئىكەن.
ئۇششاق خامغا گۈل بېسىپ،
ئامبال بلەن باش ئىكەن.

تاش ئاخۇنۇم جازانە،
بىر يىل ئالدى بازانى.
ئۇششاق خامغا گۈل بېسىپ،
تاشلاۋەتتى مازانى.

سازغا چۈشكەن ئودە كنى،
ئادان باللا غاز دەيدۇ.
ئاتمىش ئالتە ئىمكانى،
تاش ئاخۇنۇم ئاز دەيدۇ.

ئاسماندىكى ئايىنى كورۇڭ،
تاش ئاخۇنۇم بايىنى كورۇڭ.
ئىشلەپ ھارغان مەدىكاغار،
سەلەپ بەرگەن ئاننى كورۇڭ.

مەدىكارلار ناخشىسى

ئېلى يولى خاڭ يولى،
 روماليدا ئاي گۈلى.
 ئىلىدا تاپقان پۇللا،
 قماۋازنىڭ چاي پۇلى.
 قەشقەلنىڭ باللىرى،
 تەڭدىن تولىسى خاڭدا.
 قەشقەگە كىتەي دېسە،
 بىردىن چاپىنى داڭدا.
 زوغاندىن چۈشۈپ باقسام،
 سوغىنى چاپقانغا ئوخشايمەن.
 بېرىشى ئەللىك تېيىن،
 جاننى سانقانغا ئوخشايمەن.

ئاق دادام

ئاق دادام، ئاپپاق دادام،
قەشقەغە بارغىم كېلىدۇ.

ئاق ساراينىڭ ئالدىدا،
تاماكا تانقىم كېلىدۇ.

ئاق ساراينىڭ قىزلىرى،
لاچىنىمىكىن، قۇرغۇيمىكىن،

قولىدا ئالتۇن ئۈزۈك،
عاشقلىرى زەرگارىمىكىن.

ثوما ناخشىلىرى

تومىنى تولا ئورۇب،
قولۇم بولدى سەينوگە.
بر بەلگۇ قىلب قوبۇك،
ئويىڭزنىڭ كەينىگە.

ئومىڭزنى ئودۇم مەن،
ئونچىڭزنى سايلىماي.
يىنىڭزدا يار تۇتدۇم،
ئوتىڭزغا يايلىماي.

ئايدىڭدا ئوغان ئوما،
ئونچە بلەن باغ قالدى.
ئاز كۇن ئويناب ئايرىدۇق،
يۇرەڭلەردە داغ قالدى.

تومىنى ئورغان بلەن،
بار ئىكەن بلەك ئالماق.
ئوغىدىن قىمەت چۇشى،
يارنىڭ كوڭلىنى ئالماق.

مەن بۇگۇن ئىمە بولدۇم،
خىيال قىلىم ئاخشامغا.

باغ - باغلىغان جۇگانلا،
 زوق ئەبلىسۇن ناخشامغا.

ئومىكزنى ئودۇم مەن،
 ختاي سوققان ئوغاقدى،
 يازم چوڭ بولۇپ قايتۇ،
 ئالدى چىچى بەلۋاقدى.

ئومىنى تولا ئورۇب،
 بلىگك ئالدىمۇ يارم.
 ئاز كۇن ئويناب ئايرىلۇق،
 يۇرىگك فاندېمۇ يارم.

بوكىگز سەدەكز ئالا،
 توتى ئالا، توتى قارا.
 ئالتە ئاي ئوتۇشدا كويدۇم،
 بلمېدك كوڭلى قارا.

سەلى قز قوشۇغى

ھاۋادا پارچە بۇلۇت،
يامغۇر يىغىپ ئوتكەنمۇ؟
ئىككى عاشق بىر بولۇپ،
مەقسىدىگە يەتكەنمۇ.

بىر كىلەي دەپ ۋەعدە قىلدى،
كوز بوغۇلدى، ئۇيقا كەلمىدى.
تەلەۋرۇپ يولىدا تۇرسام،
شۇ رەھمسىز كەلمىدى.

كويۇمەن ۋاي كويۇمەن،
قىشى قاراغا كويىمەن.
ئاغزىغا سويۇپ قويۇپ،
كوزلىرىگە كويۇمەن.

بييت - ناخشىلار

I

ئاق سارايدىن چىقىدى يارم،
 چن ئوگانى پۇر كۆلۈپ،
 قولدا زەپتونە ياغلق،
 تال چۈيىقىدەك تولغۇنۇپ.
 تال ئۇچى ئالغا تىگەمدۇ،
 تال ئۇچى ئالغا يىراق.
 مەيلىمىز سىزگە چۈشۈپتۇ،
 ئويىڭىز ئاندىن يىراق.

ئوي يىراقى بولسا، بولسۇن،
 كوڭۇل يىراقى بولمىسۇن.
 ئىككىمىزنىڭ ئالدىدا،
 ۋەدە يالغان بولمىسۇن.

چاچلىرى بەلىگە چۈشۈپتۇ،
 بەللىرى بىر قىلچە يوق.
 مېنىڭ مەيلىم سىزگە چۈشۈپتۇ،
 ئوزگىسى بىر پۇلچە يوق.

II

ئاقىنىنا كوينەك كىيىپسىز،
 ئاق تىكەنلەر ئلمىسۇن.

كوككىنە كوينەك كىيىسىز،
 كوك نىكەنلەر ئىلمىسۇن.
 ئىككىمىز عاشق بولايلى،
 ئويدىكىلەر تۇيىمىسۇن.
 ئويدىكىلەر ئۇيسا، تۇيسۇن،
 ۋەدە يالغان بولمىسۇن،
 ۋەدىسىدە تۇرمىغان،
 ھەرگىز ئىنسان بولمىسۇن.

III

باغدىكى زىبا تېرە كدەك،
 بوينىڭىزنىڭ تۈزلىگى.
 شاپ ئوزۇمنىڭ سۇيىدەك،
 ئاغزىڭىزنىڭ ئاتلىغى.

IV

چىشىڭىزنىڭ ئاقلىغى،
 غۇنچە تۇرادۇر.
 لىۋىڭىزنىڭ ئاتلىغى،
 تىلنى يارادۇر.
 قىشىڭىز قازى بولۇپ،
 بۇرتنى سورايدۇر،
 كوزىڭىز ئويناب تۇرۇپ،
 جاننى ئالادۇر.

ھەر كۈنى سزنى يانا
 كورگۈم كېلەدۇر،
 قۇچىغىغا ئېلىپان،
 سويگۈم كېلەدۇر.

V

ئوتىڭىز تەگدى جىنىمغا.
 ئۇستۇخانمىنى شۇلۇپ،
 ئەلگە تۇيغۇزماي يۈرەتتىم —
 گامى يىغلاپ، گامى كۈلۈپ.
 قاپقارا بوستان ئىچىدە،
 ئاق قۇش بولۇپ «ھۇھۇ» دېدىما،
 ئوتىڭىزغا چىدالماي،
 ئوپكەم قۇرۇپ «سۇ» دېدىما.

VI

ئال ئىچىدىن ئاللاپ ئالدىم،
 ئالى چوكانم سېنى.
 گۈل ئىچىدىن گۈل دەپ ئالدىم،
 گۈلى سەبەردىم سېنى.
 خۇدايمغا ئالە قىلىپ،
 ئلەپ ئالدىم مەن سېنى.

VII

قافرام سەككىز مىنىڭ،
 توتى ئالا، توتى قارا.

ئالتى ئاي ئوتۇڭدا كويسەم،
بلمىگەن كوڭلى قارا.

قزل قىان ئچمە،
قىيلىم سزگە،
قزل گۈلنىڭ غۇنچىسىدەك،
ئىگلىم سزگە.
خاھى بلك، خاھى بلمەك،
خۇشتارمەن سزگە.
خۇشتارلقدا ئولۇپ كەتسەم،
ئۇگالم سزگە.

سەن مېنى ياراتمىساڭ،
دۇنيادا گوناھسز توتەي،
كويگىنمى بلمىسەڭ،
يېرىب يۇرەكنى كورسىنەي.

VIII

بەگلەر كېلىپ چۇشۇبتۇ ئويما بۇلاققا،
ئاتلىرىنى قويۇبتۇ كوپە قىياققا.
كشى ئۇچۇن كشى ئولەمدۇ ئوتى - فراققا،
سزنىڭ ئۇچۇن ئولۇپ كورەي خەنجەر - پچاققا

IX

يېشىل - يېشىل يوپۇرمىغىم ياشاردى كەتدى،
يېشىل نونلۇق يارم مېنىڭ قەشقەرغە كەتدى.

كېلەمدىكەن، كەلمەمدىكەن قەرەلى يەتتى،
شۇ كۈندىكى غېرىبچىلىق جىنىمدىن ئوندى.

خەت بىلەن خالتا ئەۋەتتىم،
مەرىپان يارم ساڭا،
ئوقۇتۇپ ئىككىگە ئالغى،
مەغلۇم بولۇر حالم ساڭا.

X

چەنە-چەنە سۇ ئچەرمەن،
پاھ يۇرۇگۇم كويدى دەپ،
بۇ بېيىتنى سزگە ئيىتتىم،
ھەممىدىن چىچەنغۇ دەپ.

XI

ئىلىدىن چىققان يېگىننىڭ،
نونى بار، تۇگىنىسى يوق.
بېشىغا گۈل فېستۇ،
گۈلى بار غۇنچىسى يوق.
گۈلنى ئالدىم كۆپكە سالدىم،
كۆپدە ھاراق بار ئېكەن،
ئوڭ قولۇمغا ھاراق ئالدىم
سول قولۇمغا شام چراق،—
شام چراقدا كويگىچە،
مەشرەبە كويگەن ياخشىراق.

XII

تام توپىسىدە ئولتۇرادۇر،
 شوقچە بويلۇق شۇل يىگىت،
 ئالما بەرسەم ئۇنىمايدۇ،
 بابىيا ئالتۇن يىگىت،
 بابىيا ئالتۇن يىگىتنىڭ —
 سۇرىتى سولتانچە بار،
 ئاي يۇزىگە خال چۈشۈبتۇ،
 يىڭى چققان گۈلچە بار.

تۇرلۇك قوشاقلار

مەن ئاتامدىن ئايرىلىپ،
 سۇندى قاناتم قاپرىلىپ.
 مەن يىغلىماي كىم يىغلىسۇن.
 جىنىم ئاتامدىن ئايرىلىپ.

ئاق بېلىق - ئاپپاق بېلىق،
 ئاقتايدا ياتقىنىڭ قىنى.
 مېنى پامان دەپ بېرىپ،
 ياخشىنى تاتقىنىڭ قىنى.

كىمى ئولمەسدىن بۇرۇن،
 بىلمەس بۇ جاننىڭ قەدرىنى.
 كىم ئولەر حالەتكە يەتسە،
 شول بىلۇر جان قەدرىنى.

مەن ئولۇمەن - مەن ئولۇمەن،
 يولداقويماڭلا مېنى.
 يولدا قويساڭلا قويۇڭلا،
 چولدا قويماڭلا مېنى.

مەن ئولۇپ تۇفراقدا ياتسام،
 كىم مېنى ياد ئەيلىسۇن.

دوسلىرىم غەمكىن بولۇپ،
دۇشمەنلىرىم شاد ئەيلىسۇن.

تاغۇمۇ - تاغلاردىن ئېگىز،
ئاخر بۇلاقنىڭ تاغلىرى.
توپىسىگە قار يېغىتۇ،
ئاسىنىدا باغلىرى.

ئاتام باققان، ئاتام باققان،
بېقىپ قانارىغا قانقان.
غېزىز بېشىمنى ياد ئەيلىپ،
مازارمغا چراق ياققان.

ئاتام بولسا كورسەم مەن،
ئاتام بولسا كورسەم مەن،
ئاتام بلەن ئانامنىڭ،
ئايىغىدا ئولسەم مەن.

ئاتادەك مېھرىبان قايدا،
ئاتادەك غەمگۈزار قايدا،
ئۇلاردەك ئىچ كويەر قايدا،
غېرىب بولغان بالاك قايدا.

ئاتام بولسا ئولۇپ كەتكەن،
ئاتام بولسا ئولۇپ كەتكەن،

قىرىنداش بولغان بىلەن،
كوڭلى بولۇنۇپ كەتكەن.

ئاق ساراڭ بار ئىكەن،
زەدىۋالڭ يوق ئىكەن.
ئاتا-ئاناڭ بولمىسا،
ئەتىۋراڭ يوق ئىكەن.

ئويدە فابتۇ بر قالپاق،
ساندۇققا ئىلىب سالدىم.
قىنى تانام بىلەن تانام،
شەھىرىمدىن ئايرىلىپ قالدىم.

ئىگىز قارىغاي تاغدا،
سۇلار ئاقىدۇ سايدا.
بىز مۇندا، غىرىبلىقتا،
ئاتا-ئانىمىز قايدا.

ئىشەكچى دىمەڭ بىزنى،
قاشقا يولىدا كارۋان.
سارغايىدى دىمەڭ بىزنى،
دەرد ئىچىدە سارغايغان.

ئانامما حايات بولسا،
ئانامما حايات بولسا،

ھالېغا ئوزەم يەتسەم،
دەردىنى ماڭا ئېيتسا.

بۇ تاغلا ئېگىز تاغلا،
غېرىب بولېنى باغلا.
غېرىب ئولسە كىم يېغلا،
غېرىبقا-غېرىب يېغلا.

يېغىڭغا كىرە بولساڭ،
قولۇڭغا تېپەك ئالغىن.
شەرىكە مۇسافر مەن،
ھالىدىن خەۋەر ئالغىن.

بىز ئېلىدىن چىققاندا،
ئالتىنچى ئاي روزىدى.
باشقا ئەلەم كەلگەندە،
ئانا-ئانام بولسىدى.

بۇرادەرلەر خوش ئەندى،
خۇدايمقا ئامانەت.
جان-تىنىم ئامان بولسا،
كورۇشەرمىز سالامەت.

سەھەردە ئويغىنادۇرمەن،
ئېلاندىك تولغىنادۇرمەن.

مۇرادىمغا يېتەرمەن دەپ،
ئىگەمگە يالۋۇرادۇرمەن

خۇدانىڭ بەندىسى كويۇتۇ،
مىنىڭدەك بولغىنى يوقتۇ.
مىنىڭدەك بولغىنى بولسا،
كويۇپ كۈل بولغىنى يوقتۇ.

ھاۋا تۇنۇلۇپ چىقى،
ھەم تۇمان بىلەن مانان.
چۈشۈمگە كىرىپ قاپتۇ،
ھەم ئانام بىلەن ئانام.

ھاۋا بۇلۇت ئۈستىدە
دۈشمەن مىنىڭ قەستىدە.
مەن ئوزەمگە راس بولسام،
دۈشمەن ئاياق ئاستىدا.

قىنى ماڭ ياشىغان لوقمان،
ئولۇمگە ھىيلىلەر قىلغان.
نېچۈك دۇنياغا بەل باغلاپ،
جانغا تاپىيىدى دەرمان.

قالىغاچۇ - قالىغاچ،
قالىغاچنىڭ قارنى ئاچ.

باللىرىغا دان بېرەلمەي،
ئوزى قابتۇ يالىڭاچ،

كەچ كرسە تاڭ ئاتمايدۇ،
مەن بلەن قىرشقاندىكە،
پۇرتۇمدىن ئايرىب ئەندى،
لاچىن سوققان توشقاندىكە.

كېيىم كېيىنەك توننى،
گۈلخاندا يانا مەن دەپ،
ئالدىم يا بلەن ئوقنى،
دۈشمەننى ئانا مەن دەپ.

كىتىب بارغان عومرۇمگە،
تولادىن-تولا ئاغرىيمەن.
يەرگە چۈشكەن غازاڭدەك،
كۈندىن-كۈنگە ساغرىيمەن.

مەن بېغىڭغا كرمەيمەن،
بىر گۈلۇڭنى ئۈزمەيمەن.
ئەندى كەلدىم غەقلىمگە،
نادان بلەن پۇرمەيمەن.

مەن بۇ يەردە پۇرگەننى،
دۈشمەنلەر كورەلمەيدۇ.

قولغا قوش پچاق ئېلىپ،
جان تاتلىق ئۇرالمايدۇ،

مۇنداقما بولامەنمۇ،
بالاغا قالا مەنمۇ.

جاپانى تولا تارتىپ،
ھالاۋەت كورمەنمۇ.

مەن ئوزەم بۇ يەرلەردە،
كوڭلۇم يەنە بىر يەردە.
غېرىبلىق تەسەر قلىدى،
خودى-شاڭ كۇرەلەردە.

مەن ئەندى قانداغ قلاي،
غەمگە قالغان بېشىمنى.
كەتكىلى ئۇزاق بولدى،
سېغىنىم ئاداشمنى.

مەن ئولسەم ئېتىم ئوچەر،
بېشىمدىن شامال ئوتەر.
مېنى دېگەن دوستلىرىم،
بېشىمدىن يىغلاپ ئوتەر.

نوۋەتى غازاڭ يەتتى،
ماۋسىمى باھار يەتتى.

بەخت بزرگە يېقىن يەتتى،
نازم مۇنى دەپ كەتتى.

غېرب ئاۋارە دۇر كوڭلۇم،
ئاناينلىق ماكان بولماس.
غېربلىقىدا ئولۇب كەتسەم،
خۇنۇم ئەلگە ناۋان ئولمەس.

غېرب بولدۇم - غېرب بولدۇم،
غېرب بولغانغا يىغلايمەن.
غېربلىق شەرىدە يۇرۇپ،
ئادا بولغانغا يىغلايمەن.

ياشلىق باشقا دەرۋەتتۇ،
قىرىلىق باشقا مەينەتتۇ.
ئۇخلىماڭلا ياش باللا،
بۇگۈن - تاڭلا نادامەتتۇ.

يا بلەن ئاداشم يوق،
ئەلگە ئەتىۋارم يوق.
شۇ كۈندە ئولۇب كەتسەم،
بېشىدا مېھرىبانم يوق.

يېگرمە ئىككىدە يېشىم،
ئاقاردى مېنىڭ بېشىم.

ئېتىمنى سورىسىلا ھەمرا،
بۇ يولدا بوقمۇ بولدىشم.

تاققا چققان مەدىكارنىڭ،
ئويى يوق ئەدە پاتار.
ياغسا يامغۇ، چقسا بوران،
قايغۇ قىلدا بارار.

داۋاندىكى قورغان،
مەھرەم باللانڭ جايى.
يەتمەمدۇ خۇدايىمغا،
غېرىب باللانڭ ئاھى.

ئېتىم جەدە، ئېتىم جەدە،
ئېتىمنىڭ قۇيرۇغى بەردە.
غانچۇغامدا شىر كوكا،
مېنىڭ قوتۇرۇم ئەدە.

كىتەي ئەندى، كىتەي ئەندى،
ئانام بىلەن ئانام قالسۇن.
ئانام بىلەن ئانامنىڭ،
ئىچىدە ئوتلىرى قالسۇن.

ئەل بەرگەننى مەن بەردىم،
تەلەپ قىلمىدىم ياردىن.

ئوتقا سالمىسام سىنى،
قاچان چقىدۇ دەردم.

ئالتۇن پوتا دەككىنە -
ئاپپاق ئوپا دەككىنە
ھەر كىشىنىڭ يارى بولسا -
كوڭلى مەيلىدەككىنە.

ختاي كەشنى خەي دەيدۇ،
تۇرۇپ چامغۇنى سەي دەيدۇ.
كچىكنە قارا كوز،
قچقاسام لەببەي دەيدۇ.

جرغىلاڭنىڭ يوللىرى،
تارام - تارام ساي كىچىك.
جرغىلاڭدىن قىز ئالدىم،
قىز ئالمىدىن كىچىك.

ئىتنىڭ نىرى تۇرسۇن،
سوندۇردى ئىگەرمىنى.
ئاتام بولسا ئالار ئىدىم،
كونا بار جگەرمىنى.

قاپاق چىلم قوبىنۇمدا،
نەشىنىڭ خۇمارى مەن.

بارنىڭ ئۆزىگى قولۇمدا،
بىر كورۇشكە عشقى مەن.

ھاۋادىكى ئۇچ ئودەك،
ئوچىلىسى بىر خىلەك..
يېڭى ئوسمە ياش باللا،
ئىچلغان قزل گۈلدەك.

دەريا بويىدا ساندۇق،
ساندۇققا سامان سالدۇق.
ئانار خانىڭ تويىغا،
رەك-مىرەك توگا سالدۇق.

يۇقۇردىن چۇشۇپ كەلدىم،
قوللىرىمدا بەردەڭگە.
نېشانە بولب تۇرغۇن،
ئېتىب باقاي مەيدەڭگە.

كوچىدا ناخشا ئېيتسام،
ئەل مېنى ساراڭ دەيدۇ.
ئانام بولسا، ئانام بولسا،
دەردى بار بالام دەيدۇ.

ماقال هدم ته مسله ر

ئاۋايلىماي ئۇرۇپ ئېدىم،
ئاغرىماي ئولۇپ قالدى.

ئالدىرىساڭ ماڭا باق.

ئايدا ئوناق بولمايتۇ، يىلدا خوشنا.

ئالدىغىلى كچك بالا ياخشى،
خۇدا ئۇرسۇن قاقۋاشنى.

ئاش بەرگەنگە مۇش بېرىتۇ.

ئاسماندىكى غازنىڭ شوۋىسىغا نان چىلاتۇ.

ئانا كەسپىڭنى تاشلىما!

ئايرىلغاننى قار باسار،
بولۇڭگەننى بوران.

ئاغزى ئوچۇق ئاچ قالماس.

ئانىسى ئانالىمىغان قوڭغۇزنى،

بالىسى ئىتېنۇ ئوڭغۇزنى.

ئايىغى ئلدام ئاشقا،

ئاغزى ئلدام باشقا.

ئارىدا قاكشا بولمىسا،

بىر كوز بىر كوزنى بەيدۇ.

ئاينىڭ ئون بېشى قاراڭغۇ،

ئون بېشى يورۇق.

ئاخماققا - توخماق.

ئاچنىڭ ئەھرىدىنلا تونۇتۇلۇپ بېرىدۇ.

ئاۋالقى قۇلاقىنى

كېيىنكى مۇڭگىزنى ئۇنۇپلا.

ئاچ قالمىغىچە، ئاچنىڭ ئەھرىدىنلا تونۇتۇلۇپ بېرىدۇ.
پەيدا بۇرۇپكىچە ئاتنىڭ قەدرىنى بىلمەس.

ئارىدا قالدېڭ، ئىخلىدا قالدېڭ

بەگىدە قالدېڭ يېغىدا قالدېڭ

ئايىنى ئۇرما، ئۇڭگالى بار.

ئالماقنك بەرميگىن يانۇ.

ئانا سۈتى بلەن كۈيىدىگەن،

ئانا سۈتى بلەن كۈيىدىگەن.

ئالسام، بەرمىسەيم.

ئالماقن بەرمەك ئەعلا

ئالغاندا «ياپر»

بەرگەندە «كافىتە»

ئالغىچە ئالمان

بەرگىچە بەزگىگە.

ئامانك ئولگىنى ئاناغا ئالماقنى

چەلپىگىنى ئىشلار ئالماقنى

ئامانك ئالماقنى؛ ئالماقنى بارىك ئالماقنى بىلەن.

ئادەم ئەتكۈنىگە ئالماقنى

ئامش ياشلىقنى ئالماقنى

ئالنه ياشلىقن سور ۱۱

ئاغىنەك قارغا بولسا، يېشىك پاقا.

ئاش بولسا ئىش بولمىسا

ياز بولسا قش بولمىسا

ئاش كەلسە ئيمان قىچىتتۇ.

ئاسماندىن تەپتۇلا ياغسا،

نۇمار قىپى تە گەبتۇ.

ئانافىز تەردىن، ئىگىز دوڭ باخشى.

ئاتا كامچىلىغى ئەمەس،

لاتا كامچىلىغى.

ئالدىرىغانىڭ ئوشۇغى نىيىبتۇ.

ئەمگەك بىلەن ئەر كوكۇرەر،

يامغۇ بىلەن يەر كوكۇرەر.

ئانىسى با چىچەك،

ئانىسى با چىچەك.

ئالدىڭ ئۇنتۇڭ، سائىدىڭ يۇتدېڭ.

ئاخماقنىڭ غەقلى چۇشىدىن كىيىن.

ئالتۇننىڭ قەدرىنى زەگا بىلۇر.

ئالتە ئولچەب بىر كەس.

ئاتقا مىنسەڭ، ئاتاڭغا باقما.

ئاغرىق ئورلىسە جىنىڭنى ئالۇر.

شفا ئۇرۇسە پۇلۇڭنى.

ئاغرىق قايدىن كېلىۋور- ئاشدىن
بالا قايدىن كېلىۋور- قاياشدىن.

ئېتىڭ ھارسا- دوڭگە چاپ.

ئادەمنى نومۇس ئولتۇرەر،
نوشقاننى قومۇش.

ئاغرىقنى بۇس ئولتۇرەر،
يېڭىنى نومۇس.

ئاۋالدىن مېنىڭ ئېدى،
تلىۋېدىم دورا بولدى.

ئاپىرلغانغا ئولمەيمەن،
ھېقىدەمگە يىغلايمەن.

ئاچقا تاپساڭ، ساناب ئالا

ئانا كورۇپ قىز ئال،
قىرغاق كورۇپ بوز.

عادالەتسىز كىشى قىلسا شاھلىق،
تولا ياخشى بۇ شاھلىقدىن گادايدا

ئات- ئەر كىشىگە قانات.

ئات- بىر قىلىغى بات.

ئات تاپقىچە، ئىگە تاب.

ئات ئېغىنغان ئىشەنچ دە ئۇلارنىڭ قالىدۇ

ئات ئېگىسىنى، ئات كەينىگە منكەزمەيتتۇ.

ئات ئايلىنىپ قوزۇغىنى ئاپار.

ئادەمنىڭ ئاليسى سېپىدە،

حايۋاننىڭ ئاليسى تېشىدا.

ئالدىرىماڭ بارەي،

سزگە قويغان بارەي.

ئالدىرىغاندا ناخشا ئېيىمان.

قىتق ئچكەن قۇتۇلدى،

ناۋاق يالغان تۇتۇلدى.

ئادەم تلىدىن كىنەر،

حايۋان مۇڭگۈزىدىن.

ئاچچىق ئالدىدا يۇرسە

عەقل كەينىدە يۇرسە.

ئاچچىق يۇتۇش تەخ پوپۇس.

ئاچنىڭ كوزى ئاندا، ئوقنىڭ كوزى چىكمەيدە.

ئاغرىماس بېشىغا ئالتە تاياق»

ئاندا كىم بولسا،

سەن شۇنىڭ ئوغلى

ئادەمنىڭ غەقىلى بولمىسا
 كوزى نام نوسۇڭىز ئوخشاشتر
 ئاغزىدىن چىقىدى، ساقىلىغا باماشتىن
 ئاغزى يۇمشاق موزاي، نوس تەسچەك سېمەر.

ئالدىرىغان قاتار،
 بۇيرىغان ئالار.

يامانغا ياغ ياراشماس،
 ئوشكىگە يۇمغاسۇت.

ئائىلىق يېتىم - گۈل يېتىم،
 ئائىلىق يېتىم - گۈل يېتىم.

ئاتاڭغا نېمە فىلساڭ،
 بالاڭدىن شۇنى كورەرسىڭىز.

ئاتقان ئوق، يېنىپ قايتىلمىغا.

ئالدىرىماڭ ئالدا كېلۇر،
 نېگىر قىماڭ ئاڭلا.

ئادەمنىڭ ئالدى گۈل،
 كەينى تىكەن.

ئاخامانڭ چوڭلىقى كىچىكىگە نېمە يوق

ئېشىنى يەپ، نازىغىغا چىشقان

ئالتۇن، كۇمۇچ ئاش بولدى،
ئارپا، بۇغداي ئاش بولدى.

ئاق ئالما، قىزىل ئالما،
چەننەب ئوزەگىدىن قالما.

ئاغزى كويىگەن «پۇج» دەپ بەر.

ئاغزى ئاشقا يەتكىچە،
بېشى تاشقا يېتىپتۇ.

ئاغزىنى يوشۇرساڭ،
ئولۇم ھاشكارە.

ئالتۇن يەردە ياتماس،
ياخشىلىق ھېچ ئۇنتۇلماس.

ئالدىراپ ئاشقا چۈشكەن.

ئاغىنەڭ ساق بولسا،
تاشلىقىدا ئات.

ئېغزىڭ ئوختىسى يوق.

پۇلۇڭغا ئىشەنگىچە،
غەپلىڭگە ئىشەن!

فولىدىپكىنى ئالتە قېتىم ئزلىگەن.

ئاز يەپ، ئاسان ئرلا!

ئاز بولسىما ئىشىم، غوغاسىز بېشىم.

ئاستا يۇرگەن تاغ ئاشار
يۇگرىگەن باغ.

ئادەمنىڭ ئىشىغا باقما، ئىچىگە باق.

ئادەمنىڭ جېنى چىقسا، ئازنىڭ كۈلكېسى...

ئادەمنىڭ ئادەملىگى،

ئاچچىغى كەلگەندە بلىنۇر.

ئارتۇق دوۋلەت باشنى يارماس.

ئاناڭنىڭ بېشىمىدى، مۇنچە قىلب.

بىلگەنگە ئون ئىككى،

بىلمىگەنگە ئوتتۇز ئىككى.

باينىڭ پۇلى، ئوچاقنىڭ كۈلى.

بوشۇك بالىسى — بەگ بالىسى.

بىلمىزگە ئىش يوق،

ئىشىزگە ئاش.

بۇگۈنكى ئىشنى ئەتىگە قويما.

پەل باغلىغان بىلەن ئەر ئەمەس،

باش تارىغان بىلەن خوتۇن ئەمەس.

بارىدا بولمىدۇزۇڭلارنىڭ بولمىدۇزۇڭلارنىڭ،
يوقىدا قاراب ئولتۇرۇڭ.

بار- بوقى بر بالام،
باش- كوزى ناز بالام.

بىكارنىڭ چولىسى يوق.

بلىمىگەنىگە ياخشىلىق قلىغىنىڭ بوش
تەكشىمىغانغا سوز قلىغىنىڭ بوش

بەرگەن بەككە پارابتۇ،
بەرمىگەن كىگەن

بارمايمەن دىگەن تىگەننىڭ
يەننە قىتىم بىرىتتۇ.

تالغاندا «بىمىللا»
بەرگەندە «ئەسناخىرۇللا».

بۇغداي تەر- بەك كۆزگە تەر،
ئارپا تەرسەك بورغا تەر.

باش يىرلسا- بوك ئچىدە
قول سۇنسا- بەك ئچىدە.

پىلى بوشنىڭ گىپىن بوش

بىكار كەلگۈننىڭ تەنەنە
تسراپلىقنىڭ تەنەنە

بالا- قازا كورۇتۇپ كەلمەس
پۇت قولپنى ساڭگىلىنىپ.

پىشك ئىككى بولمىغىچە
مىلك ئىككى بولماس.

بورىنك پىمبىسىما، ئاممىن ئان
بازاردا مڭ كىشى،
كوڭۇلدە بر كىشى.

بىرپ يەبتىمەن،
تۇگەب قالدىغاننى بلمەبتىمەن.

بەرسە يىمەن
ئاپسا قويماس.

بار پەرمان بلەن،
يوق ئارمان ملەن.

بار ئوخشىتا،
يوق قاخشىتا.

بىگىگە يەتكىچە، بىلك سونار.

بلىگەن بلىمىگە ئىشىنەر،
بلىمىگەن نىمىسىگە؟

باي ەپلىنى سوراپتۇ
گاداي مۇگىنى.

بوغۇمسىز يەرگە پچاق سالما.

باي بارىنى بەرمەس،

يوق قاراپ تۇرماس.

بالىلىق ئوى - بازار،

بالىسىز ئوى - مازار.

بالىنى ياشدىن ئۇگەت،

خوتۇننى ياشدىن.

باي - بايغا باقا،

سۇ سايغا ئاقا.

بېشك نەدىن كەندى، ئاغزىدىن.

بۇغداينىڭ بانىسىدا،

قارمۇق سۇ ئىچىتۇ.

بېرىشنىڭ بېشىنى ئېلىش ئوڭشار.

بېكا تۇرغىچە، بېكا ئىشلە.

بوك ئال دېسە، باش كېسىبىتۇ.

بوغۇزنى پۇتۇن پېسە،

ئاپىغىدىن تۇتۇن چقار.

بىر ياخشىلىق تۇتۇلماس،

بىر يامانلىق.

بىر تۇبىنىڭ مۇڭگۈزىگە تۇرسا،
مىڭ تۇبىنىڭ تۇۋۇيىنى سىقرا.

بويىنى ئېگەلمىسەڭ، قولىنى سوي.
باشدا سوز بولسا، ئاياقدا ئۇن يوق.

پورى يېرىپ بەردى،
قاغا چوقۇپ بەردى.

بۇ دوۋلەت سەندە تۇرماس،
بۇ مەينەت مەندە.

بالاڭنىڭ ئوينىشىغا باق،
قازىنىڭنىڭ قاينىشىغا.

بورىسى يوق جاڭگال،
ئوغرىسى يوق يۇرت بولماس.

سورا-سورا بىلم ئاپتۇ،
ئۇيىلا-ئۇيىلا كىيىن قاپتۇ.

باشدىكى مۇشدىن يېڭىما!

بۇغداي نىڭ بولمىسا،
بۇغداي سوزۇڭ يوقمىدى؟

بۇغداي پانمىغان تاغزىغا،
موزاي بېشى بوش كەلدى.

گەپ بىر، ئۇلار ئىككى

بىكا بولساڭ كېچەك ناسا تاندىن يىگىن.

پولۇمىزنى بولدىر لىمىم،

غوجۇن - قاچىسىنى بولدىر لىمىم.

بىر تەرگە نوۋەت، بىر يەرگە.

بازارغا چىق، بەختىڭدىن كۆر

بويىدىن باغلىغىڭنى ئىشەت ئوخا تولىمايمۇ.

بەرمەسنىڭ ئىشى پىشماس.

بىرىگە ئالتۇن تازاقتا نان بېرىمۇ.

بىرى ئاننىڭ ھەسرېتىدە جان بېرىمۇ.

بارىنى ئوغرى، ئالدى،

قانغىنىنى رامچى.

بورىنىڭ بولسا ئەڭ ئۇرپاق.

قانغىنىڭ بولسا دەرەخ بۇچىتدا.

بىلى ئاغرىماسنىڭ نان يېشىڭدە باق.

بالا بولسا شوخ بولسا، تونمىسا يوق، بولسا.

بالا - قىلغان ئىشى جالا.

بېشى بۇغان بەگ، بولمىدۇ، بەتىم غان قۇر

بۇل بۇل قەدرىنى باقم بىلىمىز
 تاغنىڭ قەدرىنى داڭ
 دانا قەدرىنى نادان بىلمەس،
 ئاغرىق قەدرىنى ساق.

بودىنەمنىڭ ماكانى يوق،
 نەگە بارسا ۋېتۋالداق
 ئويناب سوزلىسەڭما،
 ئويلاپ سوزلە.

چۈشكە نېمە گرمەيتىۋ
 دۇشمەن نېمە دېمەيتىۋ.

چاققان جۇگاننى بوشۇڭ ئاستىدا كورۇڭ.

چرايلىق - چرايلىق ئەمەس. تىسويگەن چرايلىق

چالا موللا ئادەم ئولتۇرىد

چوڭنىڭ غەلبىمۇ چوڭ.

چوڭ بولساڭ كچك بولما

چراق پەلەتكەن تىش تەمەن.

دوستقا دەپت كىرىك، عىسابقا رەس.

چوڭ قوپۇپ بېشىنى ئاچسا،

كچك قوپۇپ ئېچىنى ئاچار.

چراق شېمىنى خەلق باندۇرۇپ قويدى.
ئىنى كىم «پۇۋ» دېسە، ساقىلى كويدى.

جاندا قوغۇن جىنگمۇ،
ئەگرى قوغۇن ئىرگمۇ،
قارا قوغۇن قىنگمۇ،
بېشەك شىرن بېشگمۇ.

جان بولسا جاھان،
ئاش بولسا قازان.

جىنڭ قەستى شاپتولدا.

جاندىن كەچمىگىچە جانانغا يەتمەس.

جاپا كورمەي ھالاۋەت يوق،
ئىناق بولماي ساءادەت يوق.

دوستنىڭ دوستلىغى،
بېشىڭغا كۇن چۇشكەندە بلىنۇر.

دەرد بار، دەرمان يوق.

دۇنيا ئىشىنى ئاخىرەتكە قالدۇرما.

دەشئەم يېگىنم، بەش ئان يېگىنم.

ئىزا ئاتقىنم - غزا ئاتقىنم.

دەرت ئاتمىغىچە، ھالاۋەت يوق.

بۇغداي ئېنىڭ بولمىسا،
بۇغداي سوزۇڭ يوقمىدى.

دەرت كەلسە جۇب، دوۋلەت كەلسە تاغ.

دۇنيانى توپان سۈيى بېسىپ كەتسە،
ئاستىدا يېتىپ پولۇ يەبتۇ.

دەريا تېشىپ كەتسە،
ئودە كىڭ نېمە ئىشى.

دۇنيا دېگەن قولنىڭ كرى.

دۈمبېسى قچشقان ئېشەك،
تۈگمەنگە كېلۇر.

دۈست يېغلىتىپ ئېيتار،
دۈشمەن كۆلدۈرۈپ.

دۈست بول سىرىنى بلب.

دۈستنىڭ دۈستلىغى كېرەك،
چىسابنىڭ دۇرۇستلىغى.

داب داڭرىغان يەردە،
ئېشەك ھاڭرىغان يەردە.

داۋا گەر داۋا قالماس،
داۋا قلسا قۇرۇق قالماس.

دەغۇا قىرىماس.

دۈلەت ئەگەر قونسا چۈين بېشىغا،
سەمرۇق كىلۇر كۈندە ئېنىڭ قېشىغا.

خوست باشقا باقا،
دۇشمەن ئاياققا.

ئېشەك ئېشەككەن قالسا قۇلبىغىنى كەس.

ئەرنىڭ غەيرىتى تاغنى قىلار قۇم (ق. ح. ۰).

ئېشىگم كورۇكەن ئوتكىچە نەزر.

ئېشەك كۈل تابسا ئېغىنار.

ئېشەكنىڭ مازا بلەن ئشى يوق.

ئېرنسەك بۇگەرەسەن!

ئېشىگى يوق موللامنىڭ قۇلۇغى ئىچ.

ئېگىزنىڭ ئاچچىغى كەلگىچە،

پاكانىڭ جىنى چىقتۇ.

ئىيت-ئىيت دېسە،

ئانىسى ئىسىدىن چىقتۇ.

ئىرقنى ئويۇپ چاب،

سۇنى ئويناب تۇت!

ئېتى يوقنىڭ جېنى يوق.

ئېنىڭ ياخشى بولسا،
قامچا نېمە كىرەك.

ئېشەكنىڭ ئوزى ھارام، كۇچى ھالال.

ئېشەك ئولسە،
قۇڭى غىجەك تاپتۇ.

ئېغىرلىق راھمانلىق،
يېنىكلىك شەيئەتلىق.

ئېشىگى بىر پۇل، توقۇمى بەش.

ئېيتماقنىڭ ئېتى ئۇلۇغ.

ئېيتقان سوز، ئاتقان ئوق.

ئېيىق بولسىمۇ ئېرىم بولسۇن،
ئوڭكۆز بولسىمۇ، ئويۇم بولسۇن.

ئېگىز بۇرۇننى كورە-كورە،
پۇچۇق بۇرۇن ئىچىگە كىرىپ كېتىپتۇ.

ئېلىپ ئالتە بولماپتۇ، يەپ يەتتە.

ئەرنىڭ ئوزى ئەمەس-سوزى.

ئەر يېڭىلىپ قولغا چۈشىدۇ،
قۇش يېڭىلىپ-تورغا.

ئەرزەن گوشنىڭ شوۋىسى نېتىمەس.

ئەلنىڭ جېنى چىقسا،
گالۋاڭنىڭ كۈلگېسى.

غەمبىلى يوق سوپىدىن،
تۇخۇمى يوق توخۇ ياخشى.

ئەگەر بولمىسا سەندە سوزگە بەتمەك،
نە دوۋلەتدۇر سۇكۇت ئەتمەك.

غەسكەر ئوتسە،
ئارىسىدىن كېسىپ ئوتتە.

سايە كورۇك بولسا،
ئۇلى بېسىپ ئوتتە!

سوزنى قىل سىغار يەرگە،
سۇنى سەب سىگار يەرگە.

ئەلگە كرسەك ئېلىڭچە،
سۇغا كرسەك بېلىڭچە.

ئەللىك يىلدا ئەل يېڭىرىبتۇ، بۇز يىلدا قازان.

ئەلچىكە ئولۇم يوق، جاچىغا كورۇم.

ئەگلەككە كېتىپ، ئەرگە تېگىبتۇ.

ئەل ئۈستىدە قۇشقاچ ئولمەس.

ئەرنىڭ يالغىنى ئولگىنى.

ئەسكى تامدا قۇشقاچ تولا،
نامراتقا پونلاش.

ئەسكى چاپان يامغۇدا ياخشى،
يامان خوتۇن ئولگەندە.

تەجەل يەتمەي جان چىقماس،
بىخىل بايدىن پۇل.

گۇمان ئېماننى قاچىرۇر.

گوشنى كورسۇنۇب، ئوپكە سىتېنۇ.

گەپ سوزدە ياخشى، كاۋاب زىخدا.

گاداي بولساڭ شە تالاش.

گەپ دېسە بەش ئېشەككە يۈك.

گاھى بىر ۋاخدا مېھمان كېلىدۇ،

قۇيۇپ قويغان ئوپكىدەك،

گاھى ۋاخنىدا مېھمان كېلىدۇ،

بۇگىرۇپ قوپۇپ تەپكىدەك.

گەپنى قىل ئۇققانغا، جاننى - جانغا سوققانغا.

غوجامنىڭ غوجىسى بار،

چامغۇنىڭ ئورىسى.

غەر- غەرەزچى كېلە، ئوغرى- ئاسماقچى.
 غوجامنىڭ ئېتى ئۇلۇغ، سۇپۇرسى قۇرۇق.
 غەيرەتلىك ئەردىن، تاغ قېچىپ قۇتۇلماس.
 ھاي جۇگاننىڭ قېشىغا قارىغۇنچە،
 قاچىسىنىڭ تېشىغا قارا!
 ھەرنە بەرسەڭ قولۇڭ بىلەن،
 ئۇ بارۇر سىنىڭ بىلەن.
 ھۇنەر- قىلسا ئۇنەر.
 ھورۇن ئېشەك يۇكنى ئېغىر كوتۇرەر.
 ھەر كىمنىڭ ئوزىگە،
 ئاي كورىنەر كوزىگە.
 ھورۇنلىق قىلساڭ ئىشكىنى كىم قىلا،
 ئۇيالىساڭ سوزىڭنى.
 ھارۋاڭ سۇنسا ئوتۇن بولار،
 كالاڭ ئولسە گوش.
 ھەممە ئىشنى موللا بىلەر،
 موللا قوپۇپ كۆلىگە سىيەر.
 ھاكىم تۇزۇك بولمىسا، يۇرت بۇزۇلار.
 ھالۋىنى ھېكىم بەر، تىياڧنى يېتىم.

ھۇنەرلىك ئولمەس،
ھۇنەرسز كۇن كورمەس.

ياماندىن يار بويلاپ قاچ.

ھېلىلىك ئىشدا خەيىر يوق.

حاراقچىنىڭ كوڭلى باي.

حارماڭ دېسە ھاپاش بوبتۇ.

ھاۋانىڭ گۈلدۈرى بار، يامغۇرى يوق،

بوۋاينىڭ توقمىغى بار، مانغىرى يوق.

ھورۇننىڭ ئىشىگىنى سۇغار، پۇلىنى ئال!

عېقل ياشدا ئەمەس — باشدا.

عېقلىز باشنىڭ جازاسىنى تاپاق تارتار.

ئاناڭ كوك بېشى بولغۇچە،

يېرىڭ سۇ بېشىدا بولسۇن.

كورگەن. كورگەننى قلا،

كورمىگەن نىمىنى قلا.

كەچ قالغان قاراڭغۇدىن قورقمايدۇ،

ئەتەكەلگەن دەرەڭگىدىن.

كەل تاۋىغىم، يان تاۋىغىم.

كوڭلى بۇزۇق ئادەم،
باشقىلاردىن غەيب ئىزلەر.

كورگەن يولنى ئاتاڭغا بەرمە.

كورگەن كۇنۇڭنى ئۇنتىما،
شىۋە چورۇغۇڭنى قۇرۇتما.

كشى قولىدا قۇش تويمابتۇ.

كىكەچ بولسىمۇ،

باينىڭ بالىسى سوزلىسۇن.

كشىنىڭ ئىشى - بوسۇغا بېشى.

كۇندىزى سوزلىسەڭ يان - يېنىڭغا باق.
كىچىسى سوزلىسەڭ قۇلاقنى - قولقا باق.

كشىگە بەرسەم ئىست ئىشىم،
ئويدە تۇرۇپ سېسار ئىشىم.

كوپ بىلەن ئولۇم، بەجايىكى توى.

كوڭۇلسىزگە، كوينەك كىيگەزمەبتۇ.

كوڭۇل ئاغرىتقان دوست ئەمەس،
مەيدە ئاغرىتقان ئاش.

قېرىنىڭ سوزىنى قايدا ساخلا،
ئولۇگىنى ھەفتە.

كېكەچ قىزنىڭ تىلىنى ئايبىسى ئۇقار.

كوڭلىنىڭ ئايبىسى، خۇدانىڭ بالاسى.

كوزۇڭ بىلەن كوردۇڭمۇ،
قۇلاق بىلەن ئاڭلىغان بالغان.

كوپ ياشىغان نىمە بلۇر،
كوپنى گورگەن شۇ بلۇر.

كوپ بل، ئاز سوزلە.

كەم يامانلىق ئويلىسا، تايماس يامانلىقتىن ئامان،
ئۇ ياماننىڭ ئافىتى يانغاي ئوزىگە شۇ زامان.

كەمبەغەلنىڭ چېپىيى—چىشكە دورا.

كوز قوقاق قول باتۇر.

كوزگە ئلمىغان—پۇنقا چوماق.

كوسەي ئۇزۇن بولسا، قول كويمەس.

كشى ئىتى ئات ئەمەس.

ئىككى ئايىغىم يات ئەمەس.

كۆلمە كىشىنىڭ دەردىگە،

ئەتە ئوزەڭگە يېتە!

كۆزنىڭ ئافىئۇيغا قىزىنى قاخلا،

بازنىڭ ئافىئۇيغا كېلىنىڭنى قاخلا.

كشىنىڭ غېزىنى يېسەڭ،
ئودەكنىڭ پېيدە بول.

كام كورۇپ سىنى كشى ئلمىسە ھەردەم كوزىگە،
دېمە كم قىلى دەب، ھەر كشى قلسا ئوزىگە.

كشىنىڭ ئشىنى ئشلەپ،
قابسەن لىدۇيىڭنى چشلەپ.

كۇيۇغۇل كەلدى، — خان كەلدى.

كېيىنكى پۇشمان،
ئوزەگىگە دۇشمەن.

كەڭ كىيىم كىيىپ ئتىلار،
تار كىيىم تارتىش يىرتىلا،

كەلمىگەن پىلە كدە،
تاناڭنىڭ ھەققى بارمۇ؟

كوزۇڭنىڭ بارىدا شەھەر كور،
چشكىڭنىڭ بارىدا گوش يە.

كشىدىكى — خۇدادىكى.

كوپنى دەب ئازدىن قۇرۇق قابىتۇ.

كۇچ ئاتىسىنى ئايىماس.

كىلۇر يىرك كەڭ بولسۇن.

كۈن كورمىگەن كۈن كورسە،
گۈندۈز چراق ياندۇرۇر.

كۈندۈلۈك غوغا بېشىدا،
ئويلىماي قىلغان ئىشىدا.

ئات منسەك ئاتاڭغا بائما.

كېلىنىڭنى كەلگەندە كور،
چاچ بېغىنى سالغاندا.

كالا دېسە پافالچەك،
پشېرىپ بېرەي دېسە،
خام يەيمەن دەيدۇ.

كېيىگىز پايپاققا ناخال قاققاندىك.

كو كىنى كورۇپ كوكسۇڭنى كېرىمە.

كويگەن جۇگانغا ئات تېزىگى ئاي كورۇنۇبتۇ.

لەقەمسىز نەر بولماس،
ئويماقسىز خوتۇن.

مەن كچك بالا ئەمەس،
ئەمچەكنى «مەمە» دېگىلى.

مۇزدىن ئوتسەك ئىلگىرى ئوتىكىن،
ئويۇلغىچە ئوتەرسەن،
سۇدىن ئوتسەك كېيىن ئوتىكىن،
ئاققىنىنى كورەرسەن.

موشۇ ككە ئويۇن، چاشقانغا قىيىن.

مەن كورمىگەن بازار ئەمەس.

مىلققا بورى تەگسە،

بىلققا پچاق ئېلىپ يۇگرەر.

مەسلىك - بەسلىك! (ق. ح.)

مېھمان قويدىن يۇگاش.

مېھماننىڭ ئوزىنى باققىچە، ئېتىنى باق.

مال ئېگىسىنى دورىمىسا ھارام.

مەن چالمىغىنى چالاي دېسەم،

چالما مېنى چالاي دەيدۇ.

مىلىك مىڭغا بەتكىچە،

ئوڭىگەك مىڭغا يەنسۇن.

ماي سېسىسا تۇز سېپەر،

توز سېسىسا نېمە سېپەر.

موللىنىڭ يامىنى ۋاراقچى،

بەندىنىڭ يامىنى ھاراقچى.

موللا كىشى يېرىم كىشى،

ئىككى موللا بىر كىشى.

موللا كىشىدىن نان ئالماق،

پىتىر ئاندىن قىل ئالماق.

مېلى بارنىڭ مېلىغا،
مېلى يوقنىڭ جېنىغا.

موللىمەن - موللىمەن،
مولا كورسەم يولدىمەن.

مولا كوپ بولسا، قولى حارام بولار.

مولا بولساڭ تەكرار قىل،
دېھقان بولساڭ شۇدىگە قىل.

موللىلار بىرسەللە،
دەرۋىشلەر بىر مەللە،
قىرىلار بىر دەللە.

موللىنىڭ دېگىنىنى قىل، قىلغىنىنى قىلما.

مولا ئوقۇب يەر، قاغا چوقۇب.

مەن ئالدىرايمەن يەتكىلى،
ئېشىگىم ئالدىرار ياتقىلى.

مەن كۆيەرمەن بالامغا،
بالام كۆيەر بالىسىغا.

مال ئېگىسىدىن ئوغرى كۆچلۈك.

موللىغا بەردم توقى دەپ،
ئۆستىغا بەردم توقى دەپ،

سېنى كىم غوراز قىلدى،
مېكىياننى چوقى دەپ.

ماختىغان مالخايغا چېچار.

مالنىڭ بېشى توخۇ.

مەن قىلار مەن ئوتتۇز،
خۇدايم قىلار توققۇز.

مننەتلىك ئېشىڭدىن،
قارنىمىڭ ئېچى ياخشى.

مېنىڭ ئېدى سېنىڭ بولدى،
تلىۋېدىم دورا بولدى.

نەخ نەگسە، خۇش كۈلىسىز.

نامراتچىلىق تاشدىن قاتتىق.

نېمە تەرسەڭ، شۇنى ئورارسەن.

نامراتنىڭ بىر تويغىنى، بىر باي بولغىنى.

نادانغا ئېيتقان ئېست سوزۇم،
ئولۇككە يىغلىغان ئېست كوزۇم.

نامرات بولساڭ كۆچۈپ باق.

قۇۋتلىككە تۇمشىغىدىن ئلىنار.

ئورۇق ئۇيغا بوغان مۇڭگۇز.

ئوشۇق مال باشنى يارماس.

ئوساغاغا ئارپا ئېنى باھانە.

ئوغلۇم بولسا ئوچاقتەك،

قزلار كېلەر قوچاندەك.

ئوتنى تۇتساڭ كويەرسەن.

ئوتنىڭ تېشىدا كويگىچە ئىچىدە كوى.

ئوغلۇم ساڭا ئىيتى، كېلىنم سەن تىڭشا.

ئوڭ ئاياق، سول ئاياق،

بىزنى قلىدىڭ توم ئاياق.

ئوغلۇڭ چوڭ بولسا، يېڭىلىگىگە ئالۇر،

قزىڭ چوڭ بولسا، جۇگانلىغىغا ئالۇر.

ئوتۇنچىغا ئوت فالانما، سۇچىغا سۇ.

ئوينىغانغا بونىغان.

ئوتۇن يىغدىڭ كۈل يىغدىڭ،

ئوت-چوپ يىغدىڭ پۇل يىغدىڭ.

ئوغاق تۇتۇپ ئاناڭ فالغىچە،

ئويماق تۇتۇپ ئاناڭ قالسۇن!

ئوغلۇمنىڭ بالىسى، ئوزەمنىڭ بالىسى،
يات قىلغان ئانىسى.

ئورپىنى كىم كولىسا، ئوزى چۈشەر.
پۇل تاپقىچە علم تاپ.

ئوق ئاتما، كوڭۇل ساتما.

ئوغرىنى قاراقچى ئۇرۇبتۇ.

ئوغۇل بالا ئوتتۇزغا كىرگەندە.
بىر قارا ئات، بىر ئاق ئات توقۇغلۇق.

بالغانچىنىڭ قۇيرىغى بىر تۇتام.

ئاۋىغىنى ئالساڭ، قوشۇغىنى قويا

ئوغرى ئوز پۇلىنى يەر.

ئوشكىگە جان قاينۇ، قاسساپقا ماي.

ئولگەندىن ئوپكە سورايتۇ.

ئوزىنى سورىغان،

قازى ئىشىگىگە بارمايتۇ.

ئوى ئەنسىزلىگىدىن، گور ئەنسىزلىگى ياخشى.

ئوزىنى بىلگەن خار ئەمەس.

ئوز ئويۇمنىڭ خۇشلىغى،

پۇت - قولۇمنىڭ بوشلىغى.

ئولۇككە گور تىپىلا، تريككە ئوى.
توزە گنى بەك تۇت، خوشناگنى ئوغرى تۇتما.

ئوزىنى ئايىغان سۇلتان،
ئوزىنى ئايىمىغان ئۇلتان.

ئويىڭز دە قۇرۇق ئۇنلىغىڭز يوق
ئىتىڭز ماچان بۇۋى.

ئورۇك يەب ئاغرىغىچە،
ئالما يەب ئولىۋال.

ئويۇڭگە كرگۇزمە قىرى دەلىنى،
كرىدۇ-چقىدۇ، بۇزىدۇ پەللىنى.

ئوزەك ئۇچۇن كۇلەرسەن،
يۇرتك ئۇچۇن ئولەرسەن.

يالغان گەب چاپسان يىيىلۇر.

ئولگەن ئىنەك سوتلۇك بولىدۇ.

ئونكەن ئومۇر-ئاققان سۇ.

ئوتكەن ئشقا سالىۋات:

ئولۇك قايدا بارىسەن،
بارنك پۇلىنى چاچقىلى،
يوقناك ئىتىڭىنى ئاچقىلى.

ئومەككە ئىشنىڭ قۇيرۇغى ئورە،
 ئوزلىرى بولالمايدۇ، بولغاننى كورەلمەيدۇ،
 ئولگەنگە سېرلغان،
 ئوزىدىن كەچمىگىچە،
 كىشىنى خۇش قىلىپ بولماس،
 ئوزەگىنى ئەر چاغلىساڭ،
 باشقىنى شەر چاغلا،
 ئويدىن-ئويگە كوچسە،
 ئوغلاقلق ئوشكىگە زىيان،
 ئوزىدىن خورىگى چوڭ،
 ئولۇك ئولسە، ئۇچ كۇن سوز-چوچەك،
 ئوزەمنىڭ دەرمەن،
 بۇگرەب قوپۇپ بەرمەن،
 ئوزى تويمىغاننىڭ كوزى تويماس،
 ئويدە ياتقانلا گردە بەر،
 كەتمەن چاپقانلا جگە بەر،
 ئوزەگىنى بل، ئوزگىنى قوى،
 ئوزىدە تاغلاپ تۇرسىمۇ،
 ئەلنىكىگە قاب ئېلىپ بۇگرەبتۇ،

ئولگەننى تەپكەن.

ئوزىنى ماختىغان بىر ئاخماق،
خوتۇنىنى ماختىغان ئىككى ئاخماق.

ئولگەندىن ئوپكە سورابتۇ،
ئەسكى تامدىن قوقاق.

ئولگەن قايتماس، ئوچكەن يانماس.
ئولىمەن دېسە، ئۇرىمەن دەيدۇ.

ئولۇب-ئولۇب ئاز قالدى،
ئىككى ئاللا ئاز قالدى.

ئويدە بار، ئويىدا بار.

ئوكۇز بلەن بەراۋەر بولىمەن دەپ،
پاقا يېرىلپ كېتىپتۇ.

ئوينىڭ چوڭى بولمىسا،
ئوشكىنىڭ ئىتى ئابدۇراخمان.

ئوينىڭ ئولچىگى بار،
ئوتتۇرسىدا كولچىگى.

ئوزى قىلغان ئەر، ئوزى يىغلىمايدۇ.

ئولۇككىما ئۈچ كۈن سوز،
ئىككىما ئۈچ كۈن.

ئوز پۇتىغا ئوزى پالنا چاپقان.

ئوتكەمىدىن ئوتۇپ،

غەلۋىدە توختايتۇ.

ئوزەمنى بلمەي شلنك ئىتپتىمەن،
پالازغا يوگۇنۇپ تۇچ كۇن يىتپمەن.

بۇل تلىسەك ئەمگەك قىل.

بورىنك تاپقىنى تەك ئوتاق،

قارغىنك دەرەخ ئۇچىدا.

پاقا برسەكرەر، ئككى سەكرەر،

ئۇچنچىدە ئورىغا چۇشەر.

پىناس بەرگە چۇشسە، ئۇنى ئەرشكە چقار.

پۇت-پۇتقا، قول-قولغا.

پشمىغان نويغا،

قازان تىسب بولمايدۇ.

پچاقنى ئوزەكگە ئۇر،

ئاغرىمىسا ئوز گىگە.

بلمىكنك گىپى ئوك،

بلمىسزىك گىپى ئوك.

باغدا ياتقانلار گردە يەيدۇ،

كەتمەن چاپقانلار زاغرا.

پۇشقاقتا پىشت چۇشىدى.
 پىرك بولغان، نىرك بولار.
 پىشتىڭ ئاچچىغىدا، چاپاننى ئوتقا سابتۇ.
 پوققا چالما ئاتساڭ ئوزەڭگە چاچرار.
 پالسىز پۇرمە، پالغا ئىشەنمە.
 پاراڭ نەدىن چقىدۇ، كوڭولدىن.
 پۇلۇڭ كوپەيگىچە، دوستۇڭ كوپەيسۇن.
 قىش ئوچىغى تار، قوپ ئويۇڭگە بار.
 ئوزەكنى مەككەم تۇت،
 خوشناڭنى ئوغرى نۇتما.
 قىرىغاندا قىرى تانۇق،
 قىللىرى ئاندىن تارتۇق.
 قىلغان، ئەتكەننى حاللايدۇ.
 قۇلباغ قۇيماق.
 ھەممىگە بوغۇساق، ياسىغا يۇيما.
 قالغان ئىشكە قار ياغار.
 ئىشلىسەڭ ئالارسەن ئون خوتاش.
 ئىشلىمىسەڭ قالارسەن ئاچ.

قارى يامان ھىيتدا ئولەر.
 قازاننىڭ گۇۋاچىسى چومۇچ.
 قزلىق ئويىگە قىزىق ئات باغلىنىدۇر.
 قلىغىنى بىلمىگەن ئاتقا يىقن بارما.
 قاغا قاغىنىڭ كوزىنى چوقۇماس.
 قزى بارنىڭ نازى بار.
 قارا قازاننىڭ ئېشى تانلىق،
 مس لىگەننىڭ تۇۋى.
 قەست قىلغاننى پەست قىل
 قازاندا بولسا چومۇچكە چقار،
 بولمىسا نىمە چقار.
 قالماق ئېتى بوغۇز يېمەس،
 بوغۇز يېسە توۋرا ئېشەر.
 قوققاندىن ئاۋال مۇش تەڭلەبتۇ.
 قاسساپ دوستىغا ئۈستىخان بېرۇر.
 قوغۇنغا ئوغرى كرسە،
 يە خېمىنى قويما، يە پىششىغىنى.
 قىيىق كىشى بىر سېرى،
 قىزىق كىشى بىر سېرى.

قوغۇن پىشسا، ساپىغىدا تۇرماس.

قاچان ئلباش قلالىغاي،

ئوزەم ئىيتقان سوزۇمدەك.

قۇلدەك ئشلەپ بە گدەك يىگن.

بيكا بولساڭ كىپەك تاسقاب، ناندەپ يىگن.

قاترىغان قالدۇر، بۇگىرگەن ئالدۇر.

قانغا بالام ئاپپاق،

كرپە بالام پۇمشاق.

قزنى ئانىسىدا ساخلىسۇن،

ئوغۇلنى ئانىسىدا.

قارغۇ تۇتسا قويماس.

قۇرۇق حىسابنىڭ ئەتىۋارى يوق.

قازان ئالساڭ قىقب ئال،

خونۇن ئالساڭ بلب ئال.

قاشقا سانيساڭ كوزگە،

كشىگە سانيساڭ ئوزگە.

قزنىڭ جىنى قرق.

قۇل ئات منسە چقمىغان دوڭى قالماس،

كىنيزەك مونچاق ئاسسا، كرمىگەن ئويى قالماس.

قىرىداشدىن قارنىم ياخشى.

قاغىلا قاق ئېتىدۇ،
 ئوز كوگلىنى شاد ئېتىدۇ.
 قارا بېشىم ئامان بولسا،
 ئالتۇن ئاياقدى سۇ ئىچمەن.
 قېرى قۇلاق ئۇزۇن قۇلاق،
 قېرىغاندا قز بولدۇم،
 ئالدىرىغاندا ئۇز بولدۇم.
 قالىپىغى يوق تالدىن،
 قانىتى يوق سا ياخشى.
 قانەعتلىك كىشىنىڭ قارنى تونق
 قورۇنغانغا قۇرۇت چېچار.
 قاغىنىڭ مېڭىشىنى دورايمەن دەپ،
 قۇشقاچنىڭ پۇتى يېرىلب كېتتۇ.
 قزغانچۇقنىڭ ئىشىنى بېسىپ يە.
 قز بالا ئوى زىننىتى
 قولى قاشاڭ موللىدىن،
 ئايىغى ئلدام گاداي ياخشى.
 قاشاڭ ئودەك بۇرۇن ئۇچار.
 قاننى قان بلەن يۇغىنى بولمايدۇ.

قارغۇ تۇتقىنىنى قويما،
پاك تۇتقىنىنى.

قوققانغا قوش كورينەر.

قولۇشكەن كەلگىنىنى ئەلدىن ئايما.

قول قولنى يۇسا،

قول قوبۇب ئۇزىنى بۇيار.

قلغاننڭ ئۇزى يۇرۇق،

قلمىغاننڭ ئۇزى چورۇق.

كشىگە سانيغان ئوزگە،

قاشقا سانيغان كوزگە.

قۇرۇت ياغاچنى ئچىدىن يەر.

قارغۇنڭ ئلىگى ئىككى كوز.

قارغۇغا كۇنما ئوخشاش،

ئۇنما ئوخشاش.

قارغۇ باتۇر بولار.

قزىنڭ كوزى قزىدا.

قازا ئىككى، ئولۇم بىر.

قۇلاق ئاڭلىغاننى كوز كورەر.

قىرىغاندا ئات تىزىگى ئالتۇن بولار.

قانغا ئوق ئانما، يامانغا سوز قاتما!

قايناق سۇ ئىچ، كوڭلۇڭ تىچ.

قىچىپ كەتسەڭ، چىچىپ كەت.

قوينىڭدىن نو كۈلسە، قونچىڭغا.

قۇرۇق ئاغا ئورە نۇرماس.

قاچان بولغاي تۈزەمدەك،

قاراپ تۇرغان كوزۇمدەك.

قولىنى كەسمىگىچە قان چىقمايتۇ.

قارا كىگىز ئاقارمايدۇ.

قوناق بولساڭ قوقاق بول.

قوناق ئاز ئولتۇرىدۇ، كۆپ سىنايدۇ.

قۇش قىرىپ دەرەخدە قونماس،

ئەر قىرىپ ھەمرا بولماس.

قىرى خوتۇن ياش بولدى،

چۇگانلارغا تەس بولدى.

قارغۇنى يادا قىستايىدۇ.

روزىنى مەن تۇتساممۇ،

ھىيتنى باشقىلا قلىدۇ.

سۇنى سەپ سېڭەر بەرگە،
 سوزنى قل سىغار بەرگە.
 سوراب بەرگىچە، ئۇرۇب بەر.
 سۇ كىتىدۇ تاش قالىدۇ،
 ھوسما كىتىدۇ قاش قالىدۇ.
 ساڭا يېقىمەن، ئىشكە يېقىم دەم.
 سەن سالا، مەن سالا،
 تاشقا پوچاق كىم سالا.
 سوزدىن سوز چقار.
 سۇسايغا ئاقار، باي بايغا باقار.
 سىير سىپىغاننى بىلمەس، يامان بەرگەننى.
 سەۋرى قىلغان غورىدىن ھالۋا پۇتەر.
 سەن تىرىيسەن، باللىرىڭ ئورىيدۇ.
 سوزلىگەندىن سوزلىمىگەن باخشىراق.
 سانسىزغا سان نەگدى، ئىشتانسىزغا تاغ.
 سوزنى تىچىمەلدىن سوراك، يولنى كارۋاندىن،
 سايدا تاش تىپلماپتۇ،
 ئاختامىدا داڭگال.

سرليششقا ئوز ياخشى،
سويۇشۇشكە بات ياخشى.

سۇنى كورمەى نۇرۇپ، ئوتۇك يەشمە.

سۇغا سالساك سۇ كوتەرمەس،
مسقال تومۇرنى.

ئالتۇن بېرىپ ئېلىپ بولماس،
يانغان كوگۇلنى.

سوز بەرگەن بوز بەرمەس.

سېزنىڭ پۇتى سەككىز.

سەللە دېگەن — بىر يۇك،

ساقال دېگەن — بىر تۇك، گەپ جاسۇيدا.

سۇكەكنى غاجىلىغان بلەن ياغ چقماس.

سەۋرى نۇۋى سىدىق ئالتۇن.

سوزگە سوز كەلسە، ئاتاكنى ئايېما.

ساياق بۇرگەن تاياق يەر.

سوققا توكساك مۇز يە.

ساقالدىكى ئاشقا قوساق تويماس.

سېيگەك سۇغا ئامراق.

سەن تەرتىبنى، ئزلىمىسەڭ،
 تەرتىب سىنى ئزلەمدۇ.
 سادىن لاجىن توغۇلۇبتۇ.
 شامال چىقىغىچە دەرەخ ئىغاڭلىماس.
 شاراق-شۇرۇق ئات كوتۇرەر،
 جىمىغۇر پۇت.
 ئانداغ قازانغا شۇنداغ چومۇچ.
 تەگىسەڭ تىرىق بولدى،
 تەگىمىدىم ئىرىق بولدى.
 تىچەۋ دىسە بالاغا قابتۇ.
 ناللاب-تاللاب تازغا ئۇچراپتۇ.
 ناز بولسىمۇ مېنىڭ ئاتام.
 توڭغۇز قولى بولماس.
 توڭغۇزنى يۇساقما توڭغۇز.
 تاڭلىسى قوپۇپ خوشناڭغا باق.
 تاز بازارغا بارسا، شۇم خەۋەر ئاپار.
 توپغا بارساڭ بۇرۇن بار،
 بۇرۇن بارساڭ تورۇن بار.

تامغىلىق مال يوقالماس.
 ئويغا بارساڭ، ئويۇب بار.
 تاز- تازنى كورسە بېشى فېچىشار.
 نۇرۇك ئادەمگە بىر ئوقماق،
 موللىغا ئون ئوقماق.
 ئويغان يەرگە ئوققۇز كۈن تازم.
 تاز گۈل ئاپسا، قسىدىغان بىر تاپالمابتۇ.
 كۆپ سوز ئەرنى ئاخماق قلدۇر.
 ياخشى سوز تاشنى يارۇر.
 ئويغا قاراب تاش ئاتما.
 ئويغا بارساڭ ئويۇب بار.
 ئوققۇز ئوگا كىيىب بار.
 تىل يۇگريگى باشقا،
 ئاياق يۇگريگى تاشقا.
 ئاڭدىكى قۇيرۇقدىن،
 بۇگۈنكى ئوپكە ئەلا.
 نەننىڭ تازىلىغى پادشاھلىق.
 ئاغدىكى كىيىككە پۇت كوتۇرەر.

توپاقتى چىداد ئولتەرگەن.

تېزىنى باسسا بېزى.

تېشىمىغىچە ئېلىشما.

تاز يەردە ئاش يېگىچە،

كەك يەردە مۇش يە.

تېشى پال-پال، ئچى تال-تال.

تېرىپسەن ئورىپسەن.

تېجىنەل كېپن تاپسا، ئولۇپ قالار.

تاما-تاما كول توشار.

توشقان تېرىسى ئۇچ كۇن چىدار.

تەنە قىماق، تاڭلا يىتەر.

تاز باشقا تۇك ئۇزىگەندەك.

تولا يەيمەن دەپ،

ئازدىن قۇرۇق قاپتۇ.

تەرجىنىڭ بېگى ئولمەس،

جۇگانىڭ ئېرى.

تېرىگەن خامان قىلۇر،

تېرىمىگەن ئارمان قىلۇر.

توى بولسا قۇرۇق كاللا دۇگلەيدۇ.
 توگىنىڭ مازا بلەن ئىشى يوق.
 توشۇك مونچاق يەردە قالماس،
 يەردە قالسا توپا باسماس.
 تازنىڭ نىمىسى بار، تومۇر تاغىغى.
 تاشقا چاچ - بەختىگىن كور.
 تۇرماس مېھماننىڭ كەتكىنى ياخشى.
 تلىگەننىڭ قىنىغا، تلىمىگەننىڭ جىنىغا.
 تويىمىساڭ تويۇڭدا تويارسەن.
 تارتىغان ئاچ قابتۇ.
 تەلەپلىكنىڭ خوتۇنى ئولەر،
 تەلەپسىزنىڭ ئويى كويەر.
 تامچا تاما - تاما چېلەك توشار.
 تۇققان يەردىن تۇرغان يەر ياخشى.
 توغرى ئىيتقان تۇققىنىغا يارىماپتۇ.

ترك بولۇپ ساندا يوق،
ئولۇك بولۇپ گوردە يوق.

ناقفا چقىش قىيىن، چۇشۇش ئاسان.

تولا سوزلىگەن تۇتۇلار،
ئاز سوزلىگەن قۇتۇلار.

تلىكنى يىغىپ سوزلە،
چىشك سۇنمىسۇن.

نورۇستىكى كەكە بالامنىڭ بېشىغا چۇشمىسۇن.

تەك يىگەن - تەڭگە سېگەر،
يالغۇز يىگەن بەرگە.

ئىس، تەك - تەك، ئىس تەك - تەك،
مەن ئىيتاي سز ئاڭلاڭ،
قىمار كەلمىسە يىغلاڭ،
ياغلىقنى بەش پۇلغا داڭلاڭ.

تەۋە كەل دەرياسىغا سالقىل كىمە،
خا ئاقسۇن، خا چوكسۇن، غەم يېمە.

ئاز قىزغا ئەر ئاپماق،
قىدام كەكبىگە ساپ ئاپماق.

ئاپقىنى گۈل كەلتۈرۈر،
ئاپمىغىنى بر باش پىياز،

ئاپقىنىنى قولى ئولتۇرۇر،
ئاپمىغىنىنى جۇجە غوراز.

تۈگمەندە مەن بولسام،
چىقىلدۇرغۇچى سىز بولۇڭ.

ئۇرۇش دېسە، نېمە تۇرۇش.

ئۇيانلىق مېھمان كەلگەندە،
نان تۈگەپتۇ.

ئۇرۇق-تۇققان ئىپپىشار،
ياتقا بالا يىپپىشار.

ئۇستا بارددا قولۇڭنى،
موللا بارددا تىلگىنى.

ئۇسسۇسنىڭ تالقانىنى كاپ ئەت.

ئۇيان ئولۇمدىن قانتىق.

ئۇزۇشنى بىلمىسەڭ سۇدا ئوينىما.

ئۇچنىڭ بىرى خانغا ياراپتۇ.

ئۇستۇن بېقىپ تۈكەرسەڭ،
يېنىپ چۈشەر تۈزەڭگە.

ئۇزۇمنىڭ قېلىنلىقى،
جېنىمنىڭ راجىتى.

ئورۇك-ئورۇكنى كورۇپ ئالا بولار،
تۇزۇم-ئوزۇمنى كورۇپ بالا بولار.

ئۇنى بوقنڭ خۇنى يوق،
بلمسزنىڭ جىنى يوق.

خونخايغا بارساڭ-قوساق ئېلىپ بار؛
غالجانقا بارساڭ قازان ئېلىپ بار،
ئاچنوققا بارساڭ-قوزۇق ئېلىپ بار،
شۇنقارغا بارساڭ-چورۇق ئېلىپ بار،
دەۋۇنغا بارساڭ-پچاق ئېلىپ بار.

خل-خلېدا، پچاق قنىدا.

خوشناڭ كور بولسا، كوزۇڭنى قسا

قۇشناچم باقىدۇ ئوشكە،
بىزنى قويمىدۇ چۇشكە.

خوتۇن ئەرگە قارايدۇ،
ئەر بەرگە قارايدۇ.

ۋافاغا-جاپا.

خۇدا ئۇرغاننى،

خۇدا بەردى قوشۇپ ئۇرۇبتۇ.

خوتۇن قانىتى ئەر،

ئەر قانىتى ئات.

ختايغا سوز، قالماققا بوز.

خەلق ئييتماس، ئييتسا خاتا بولماس.

خوتۇن — بويۇن، ئەر — باش.

خۇش ياقمىسنى ئىشقا بۇرىساڭ،
ساڭا عىقل ئۇگىتەر.

خۇدايم بلب پاقىغا قۇيرۇق بەرمەبتۇ.

زوخلانغان مال ئەي بولماس.

زاغرىق ئاڭلىغاننى كورمەبتۇ،
قارغا كورگەننى.

زيھنىدە زاڭ كورمىگەن،
چۇشىدە نان.

زامانە زورنىڭ، ناماشە كورنىڭ.

زالمنىڭ زۇلمىدىن ساغلا،
پادشاھنىڭ جوكمىدىن.

زامان ساڭا باقمىسا، سەن زامانغا باق.

زىدى پەسنىڭ زىلى پەس.

ئىشتىن قوققان گاداي تەمەس.

جۇجىنى كۆزدە ساناڭ.

ئىككى ئويىنىڭ قۇرغىنى،
بىر ئويىگە ئاش بولىدۇ.

1 ئىچۈ-ماجان ئاش ئىكەن،
قوناق-تىرىق ئاش ئىكەن.

ئىشتانغا چىشقان كوگۈلگە تايلىق.

ئىش كوپ، كومۇر ئاز.

ئىش ئوڭغا نارتسا، ئىشتان قۇڭغا تايىتۇ.

ئىش لايقۇت، ئاش ئوتتە.

ئىرغايىدەك ياغاچ بولماس،
لاچىندەك يىگىت بولماس.

ئىش تىرىپ ئەتكەننى، ئىشت يىمەبتۇ.

ئىش ئاشقا تاتىدۇ،
ھۇرۇنلۇق باشقا.

ئىشت ئىگىسى بىلەن كۈچلۈك.

ئىشتىڭ كوڭلى سوڭگە كدە.

ئىشتىنى قاۋايدۇ دەپ،
ئاغزىنى كەسكىلى بولمايدۇ.

ئىشت-ئىشتىنى بۇيرىسا،

ئىشت قۇيرىغىنى بۇيرۇبتۇ.

ئىشتىنك قارغىغىنىغا پىشت ئولمەبتۇ.

ئىشتىنك دوستى پىشت.

ئىشت سەرىسە، ئېگىسىنى قاۋار.

ئىلانىك توشۇگى تۇز، ئوزى ئەگرى.

ئىشت ھاۋشا-ھاۋشا تاڭدا ئۇخلا.

ئىشت ئىشلىگىنى قلمىسا، كوڭلى تىماس.

ئىشتىنك ئاغزىغا سوڭكەك تاشلا.

ئىشت قىلغاننى، ئىشلارچە قىلمىتۇ.

ئىشتىنك قاغىشى بورىگە يۇقىماس.

ئىشى يوق — ئىشەك،

دەردى يوق — خەشەك.

ئچمەن چققان بالاعا،

نەگە باراي دازاغ.

ئىلانىك تېشى يۇمشاق، ئچى زەھەر.

ئىشى يوقنىڭ ئىشى يوق،

ئىشى بارنىڭ ئىشى بار.

ئىشت كالىپسى تەخسپە توختىمايتۇ.

ئىشلىسەك چىشلەيسەن.

ئشەنگەن تاغدا كىيىك يانمايتۇ.

ئىچ-سۈڭۈنى ئاناڭغىيا ئېيتما!

ئىشلىگەن چىلىق-چىلىق،

ئىشلىمىگەن قۇرغاقچىلىق.

ئېلى سەككىز مە.

ئىيىسى بارنىڭ ئىيىسى بار.

ئىشنى قىلغىن ئولگىچە،

ئاماق يېگەن توپغىچە.

غېزىزانە قەشقەر، شېھىدانە خوتەن،

غېرىبانە تۇرپان، ئەسىزانە قومۇل،

ۋەلىبانە كۇچار، غازىبانە ئاقسۇ.

بىراق بولسا كىشىشەر،

پىقن بولسا، چىلىشەر.

بامانغا قىلغىنىڭ قۇمغا سىڭىپنىڭ.

باماننىڭ بىر قىلىغى ئارتۇق.

بوق بەردىن پۇتاق چىقىرىپ.

يول غازابى، گور غازابى.

بامان ئاتنى، يال ئاسۇر.

يېمەيمەن دەپ، چېچىۋاتقانداك.

پېشىل كولدە غاز ئويناپ،
چۈين بىلەن تاز ئويناپ.

ياخشىنىڭ قەدرىنى يامان بىلمەس.

بولغا چىسكاڭ ئەتە چىق.

ياماننىڭ سۈيىنى ئىچكىچە،
قاپىغىنى ئۇشتۇرۇت.

ياماندىن يا بوپى قاچ!

يۇگرىگەن فاللا، بۇيرىغان تالا.

يان يەر- يەر ئەمەس.

كچك بالا- ئەر ئەمەس.

يان يېگىچە، ئۇرۇق- تۇققان ئولگىچە.

يامانلىغان ئابدالنىڭ غۇجىنىغا زىيان.

يامانغا ئاخنامىدا داڭگال.

پوق دېسە، يېتىپ ئىچك.

پەرسىز ئىدىم پەرلەندىم،

توقماق ئېلىپ پەملەندىم.

ياش كېتىمەن دەپ قورقۇپتار،

قېرى ئولپمەن دەپ.

يېڭىنى ئايىغان كونا.

ياندىكى كېسەكنىڭ ئەتۋارى يوق.

ياخشى بولسا ئوزىدىن،

يامان بولسا ئوزگىدىن.

ياز يېپىنچاڭنى، قش ئوزۇغىنى ئال.

يېتىم بۇلۇڭدا، تېرىق تۇلۇمدا.

ياخشى ئاتقا بىر قامچا، يامان ئاتقا مەك قامچا.

ياماننىڭ گېيى يامان،

ئەسكى چاپاننىڭ پىشتى.

بوتقانغا قاراپ، پۇتۇڭنى سۇن.

يغلىماقنىڭ كۆلىمىگى بار،

كۆلمەكنىڭ يىغلىمىغى بار.

ياخشى سوز دۇشمەنگە يارىغان.

ياغاچ قازاندا چاي بىرلا قېتىم قاينايدۇ.

ياغ بەب يالاڭچ باتا

ياخشىنىڭ شارائىتى،

ياماننىڭ كاساڧىتى.

بۇگاش ئۇنىڭ مۇڭگىزى ئىچىدە.

ياميساڭ پۇتيسەن،
يالىساڭ نوپيسەن.

ياخشى ئاننىڭ يايلىدىن.

يىلغاندىن سورىما، كۈلگەندىن سورا!

ياش كەلسە ئاشقا،
قىرى كەلسە ئاشقا.

يالغۇز ئاننىڭ چېكى چىماس.

قول يارىسى كىتەر،
تل يارىسى كەتمەس.

يل يۇر ئامان يۇر.

يالغانچىنىڭ قۇيرىقى بىر تۇتام.

يېڭىلىككە ھەشەم كىرەك،
بەگلىككە ھەرەم.

يېتىم ئايدىن يورغا چقار،
يېتىم بالىدىن دۇغا چقار.

ياخشىلىق يەردە قالماس.

يامان ھارۋا يول بۇزار،
يامان كىشى يۇت.

ياخشىغا ئىشارەت، يامانغا جۇۋالدۇرۇق.

ياخشىلىققا ياخشىلىق،
 ھەر كىمنىڭ ئىشى،
 ياخشىلىققا يامانلىق ناداننىڭ ئىشى.

يېتىمنىڭ ئاغزى تاشقا تەككەندە،
 بېشى تاشقا تېگىپتۇ.

ياخشىنىڭ سوزى — ياماننىڭ كوزى.

يولدا ياتقان ئېلاننىڭ عومرى قسقا،
 كىچە يۇرگەن ئەرنىڭ.

يامان پىچاق تۇتقىچە — چىشلەپ يېگەن ئويغىچە،
 يامان خوتۇن ئالغىچە —
 موبىناق يۇرگەن ئولگىچە.

ياماننىڭ ياخشىسى بولغۇچە،
 ياخشىنىڭ يامىنى بول!
 قارامۇق دېنى بولغىچە،
 بوغداينىڭ سامانى بول!

يامانغا يولۇقساڭ يالپىسى يۇقار،
 قازانغا يولۇقساڭ قارىسى.

يوقسىز بولسا يالغان بولۇر،
 تۈكسىز بولسا تايغاق بولۇر،
 يارمىڭ تىللىغىنى — چىللىغىنى.

ياخشىدىن يامان بولىدۇ، ياماندىن ياخشى.

يامانلىغانغا يامان قوينىڭ كالىپسى.

يازاڭغا ساراى سالاى،

قشلققا قايدان باراى.

يەب تويىمىغان يالاب تويىمىتۇ.

يازنىڭ تىزىگى قشقا دورا.

يېنىڭدا بىر پۇلۇڭ يوق،

توگىنىڭ چىشىنى سانا!

يېمىگەننىڭ يېگۈچىسى چقار،

كېيىمىگەننىڭ كېيگۈچىسى.

بۇرگەن دەريا، ياتقان بەريا.

ياخشى سوز جان ئوزۇڭى،

يامان سوز جان قوزۇڭى.

ياخشى سوز تاشنى يارار.

يېتىمنىڭ ئاتىسى يەتتە.

يەب نېمەڭ قالدى،

ئىككى تال ئۇزۇمىڭ.

ياخشىغا ياغدىك، يامانغا داغدىك.

يانقانغا يان يوق، قوپقانغا ئالۋان.
يامانغا ياغ پاراشماس.

ئۇشتكەن پچاقنىڭ سىپى ئالتۇن.
پارنىڭ ئاغامچىسى بولسا،
گاداينىڭ كولىسى.

يېگەننىڭ يېلى بار، يېمىگەننىڭ دەردى.
بەي دېسەڭ چىڭ ئاغرىيدۇ،
سىمىز بەرنى بەرگىلى ئىچىڭ ئاغرىيدۇ.
يېمىشك يانچاننىڭ بېشى نوۋەن.

ياخشىنىڭ ياخشىلىغىنى چىقار، — نۇرى ئانسۇن،
ياماننىڭ يامانلىغىنى چىقار — توزۇب كەتسۇن،

يامانلىقنىڭ يولى يېنىك،
ياخشىلىقنىڭ يولى ئېغىر.

يۇز دوستىدىن بىر دۇشمەن كۆپ.

ياماننىڭ ئېشى پىشماس،
قازان بېشىدىن چۈشمەس.

ياخشى مېھمان ئاش ئۇستىدە،
يامان مېھمان غېۋەت ئۇستىدە كېلىدۇ.
يېغىنى يان باسىدۇ، ئوغرىنى دام.

پىراق يەردن ئات ئالما،
يېقىن يەردن قزا

يەنە دېسە، يەنە دەيدۇ،
ئاستا دېسە كىشىگە دەيدۇ.

ياخشى ئاتنىڭ ئارقىسى،
يامان بالىغا قىر يىل ئوزۇق.

يەرگە كىرسەم قاتتىق، ئاسمانغا چىقسام پىراق.

ياخشى كورگەننى ئىيتار، يامان يىگەننى.

ياخشى ئانقا قامچا كىرەك ئەمەس،
ياخشى يارغا ئەلچى.

پىراقدىكى تۇققاندىن،
يېقىندىكى خوشناڭ ئەعلا.

مۇندەرىجە:

3	تارىخى-ئىنقىلابى قوشاقلار . . . . .
63	ئۇيغۇر خەلق ناخشىلىرى . . . . .
157	مۇھەببەت قوشاقللىرى . . . . .
225	نۇرلۇك ناخشا-بىيىتلار . . . . .
255	ماقال ھەم تەمسىللەر . . . . .